Dansul morţii

DRAMĂ (1901)

PARTEA ÎNTÎI

Personajele principale

EDGAR, *căpitan de artilerie de fortificaţii*
ALICE *soţia sa, fostă actriţă*
KURT *directorul spitalului de carantină*

Personajele secundare

JENNY
BĂTRÎNA
SANTINELA *{personaj mut)*

Decorul

206

CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL

Interiorul unui turn al fortăreţei. Construcţie din piatră cenuşie.
In fund două uşi mari de sticlă, prin care se zăreşte malul mării şi baterii de artilerie.
De fiecare parte a uşii cîte o fereastră cu flori şi colivii de păsări. La dreapta uşii o pianină ; în prim plan o masă şi două fotolii. La stingă, în mijlocul scenei, un birou cu un aparat telegrafic ; în prim plan o etajeră cu fotografii. Alături, un şezlong. La perete un bufet.
Din tavan atîrnă o lampă, iar pe peretele de lingă pianină două cununi de lauri cu panglici, care încadrează un portret, repre-zentînd o femeie în costum de teatru.
Lîngă uşă se află un cuier cu uniforme, săbii etc. Alături un dulap. La stingă uşii un barometru cu mercur.
O seară călduţă de toamnă. Porţile fortăreţei sînt deschise şi afară se vede un artilerist care stă de gardă la bateria de pe ţărm ; poartă cască cu baretă metalică (vechea cască bavareză) Din cînd în cînd, sabia îi străluceşte în razele roşietice ale soarelui care apune. Marea e plumburie şi calmă. Căpitanul sade într-un fotoliu, la stînga mesei, ţinînd între degete o ţigară de foi stinsă. E îmbrăcat într-o uniformă cam uzată; poartă cizme cu pinteni. Pare obosit şi abătut. Alice sade în fotoliul de la dreapta, fără să facă nimic. Pare plictisită. Parcă ar aştepta ceva.

Nu vrei să-mi cînţi ceva?
(cu indiferenţă, dar nu cu răutate): Ce să cînt ?
Ce vrei tu!
Dar ţie nu-ţi place repertoriul meu!
Iar ţie nu-ţi place al meu!

207

ALICE *(căutînd să schimbe vorba):* Să lăsăm uşile deschise ? CĂPITANUL Dacă vrei!
ALICE Atunci să le lăsăm... *(Pauză.)* Dar de ce nu
fumezi ? CĂPITANUL încep să nu mai suport tutunul tare.
ALICE *(aproape prietenos):* Atunci fumează unul mai slab! Doar pretinzi că asta e singura ta plăcere. CĂPITANUL De unde pînă unde?
ALICE NU mă întreba pe mine. Ştiu tot atît de puţin
ca şi tine! Nu vrei să-ţi bei whiskyul? CĂPITANUL Mai aştept puţin!... Ce avem la cină ? ALICE De unde să ştiu ? întreab-o pe Kristin! CĂPITANUL NU începe odată sezonul scrumbiilor? Doar a venit toamna!
ALICE Da, a venit toamna!
CĂPITANUL Şi afară şi în casă! Dar chiar dacă toamna aduce frig, şi afară şi în casă, o scrumbie la grătar, cu o felie de lămîie şi apoi o sticlă cu vin de Burgun-dia n-ar fi de dispreţuit! ALICE Dar ştii că vorbeşti sugestiv?!
CĂPITANUL Mai avem ceva vin de Burgundia în pivniţă? ALICE După cîte ştiu, în ultimii cinci ani n-am mai avut
nici un fel de vin în pivniţă...
CĂPITANUL NU eşti niciodată la curent cu nimic. Dar, în orice caz, trebuie să ne aprovizionăm pentru nunta noastră de argint... ALICE Chiar ai de gînd s-o sărbătoreşti? CĂPITANUL Fără discuţie!
ALICE Ar fi mai firesc să ne ascundem mizeria, mizeria
noastră de douăzeci şi cinci de ani...

CĂPITANUL Dragă Alice, e adevărat că a fost o mizerie, cu toate astea, am avut din cînd în cînd şi momente plăcute! Şi-apoi, trebuie să profităm de timpul scurt care ne mai rămîne, căci după aceea se termină totul.

ALICE Se termină! Măcar de-ar fi aşa. CĂPITANUL Se termină! Va mai rămîne doar atîta ţărînă cît pui într-o roabă şi risipeşti pe cîteva brazde din grădină. ALICE Şi atunci de ce atîta zbucium pentru cîteva brazde

de pămînt? CĂPITANUL Aşa-i, dar nu e vina mea!

ALICE Da, atîta zbucium! *(Pauză.)* A sosit poşta ? CĂPITANUL Da!

ALICE A sosit şi nota de plată de la măcelar?

CĂPITANUL

ALICE

CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE

CĂPITANUL

ALICE

CĂPITANUL

ALICE

CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE

CĂPITANUL

ALICE

Da!

Şi cît trebuie să plătim?

(scoate hîrtia din buzunar şi îşi pune ochelarii pe nas, dar îi scoate îndată): Citeşte tu! Eu nu mai văd...

Dar ce ai la ochi?

Nu ştiu!

Bătrîneţea.

Vorbeşti prostii! Eu!?

Da; doar nu despre mine vorbesc. Hm!

(privind nota de plată): Poţi să plăteşti ? Da! Dar nu acum!

Atunci mai încolo!. . . Peste un an, cînd te vei retrage din armată cu o pensie mică şi va fi prea tîrziu. Mai încolo, cînd o să revină boala. .. Boala? Dar n-am fost bolnav niciodată, o singură dată am avut o indispoziţie! Trăiesc încă douăzeci de ani de acum încolo! Dar parcă doctorul era de altă părere!

Doctorul ?

Da; cine altcineva ar putea avea o părere demnă de creziit despre o boală?

Eu nu sufăr de nici o boală şi nici n-am suferit vreodată. Şi nici nu voi ajunge să cad la pat, ci o să mor subit, ca un vechi soldat ce sînt. Dar fiindcă veni vorba de doctor; ştii că deseară are musafiri ?

(iritat): Ei da, şi? Nu sîntem invitaţi, fiindcă nu întreţinem relaţii cu doctorul şi cu nevastă-sa; şi nu le întreţinem, fiindcă nu vrem, fiindcă îi dispreţuiesc pe amîndoi. Sînt nişte oameni de nimic!

Aşa spui despre toată lumea! Fiindcă toţi sînt oameni de nimic! Afară de tine!

Da, eu m-am purtat corect în toate împrejurările vieţii. Iată de ce nu sînt un om de nimic!

Pauză.

Vrei să jucăm cărţi?

Haide!

(scoate cărţile de joc ***din*** *pupitrul mesei de cusut*

şi începe să le amestece) : închipuie-ţi că doctorului i s-a pus la dispoziţie fanfara regimentului pentru o sindrofie particulară!
209
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
***(mintos)**:* Asta fiindcă se ploconeşte în faţa colonelului. Da, se ploconeşte! Ce, noi am putea să facem aşa ceva?
(împarte cărţile): Eu am fost prietenă cu Gerda, dar ea a fost nesinceră cu mine...
Toţi sînt nesinceri!... Ce atu ai acolo ?
Pune-ţi ochelarii!
Nu-mi ajută la nimic !... Da! Da!
Atuul e de pică!
(nemulţumit): Pică ?.. .
(joacă): în faţa soţiilor ofiţerilor tineri ne-am compromis!
(joacă o carte şi ia alta de jos): Ei şi ce-i ? Noi, oricum, nu dăm sindrofii, aşa că lipsa noastră n-o să se observe! Pot foarte bine să stau şi singur... Şi, de altfel, totdeauna am preferat singurătatea!
La fel şi eu! Dar e vorba de copii! Cresc aşa, fără nici o societate!
N-au decît să-şi caute societate în oraș!... Am jucat! Mai ai atu?
Mai am încă unul! Acum conduc eu!
Şase şi cu opt fac cincisprezece...
Paisprezece, paisprezece!
Şase şi cu opt fac paisprezece... Cred că am uitat să socotesc! Şi cu încă două fac şaisprezece...
(Cască) Tu dai!
Eşti obosit!
(jucînd): Nu, de loc!
(ascultând): Se aude muzica pînă aici! *(Pauză.)* Crezi că e invitat şi Kurt?
A sosit azi-dimineaţă, aşa că a avut tot timpul să-şi pună în ordine fracul. Dar ca să treacă şi pe la noi n-a avut!...
A fost numit director al spitalului de carantină?
E vorba să se facă o carantină aici?
Da!...
în orice caz Kurt mi~e văr şi am purtat odinioară acelaşi nume... N-a fost nici o onoare...
Ia ascultă... *(Sec)* Lasă-mi rudele în pace, daca vrei să nu mă ocup nici eu de ale tale! Ca să vezi! Iar începi ?

Directorul spitalului de carantină trebuie să fie medic ?

CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE
Nu! Nu e decît un fel de administrator sau contabil; şi apoi Kurt! Niciodată n-a fost ceva de capul lui! A fost un băiat necăjit... Care m-a costat cam multişor... Iar cînd şi-a lăsat nevasta şi copiii, s-a dezonorat, pur şi simplu!
Nu fi aşa de sever, Edgar!
Ba da, chiar aşa e!... Şi pe urmă, în America, ce scofală a făcut? Zău n-aş putea să spun că mi-a fost prea dor de el! Dar oricum, era un băiat gentil şi-mi plăcea să discut cu dînsul! Fiindcă era aşa de îngăduitor. *(arogant):* îngăduitor sau nu, în orice caz era un om cu care se putea sta de vorbă... Aici, în insula asta, nu găseşti nici măcar un singur ins care să înţeleagă ce-i spui... O adunătură de idioţi... Oricum, e ciudat că a venit chiar în ajunul nunţii noastre de argint... fie că o mai sărbătorim, sau nu...
De ce e ciudat?... Ei da, tocmai el ne-a făcut cunoştinţă unul cu altul, sau cum se spune te-a măritat.
Păi vezi?
Da!... Ce idee a mai avut şi el!... Las la cheremul tău să o apreciezi! O trăsnaie!
Pe care a trebuit s-o ispăşim noi, şi nu el! Da, închipuie-ţi că aş fi rămas în teatru! Toate prietenele mele sînt acum celebrităţi! *(se ridică):* Ei da, sigur!. . . Să beau acum un grog! *(Se duce la dulap şi îşi prepară un grog, pe care-l bea stînd în picioare.)* Dacă ar fi aici o bară de lemn pe care să-ţi pui piciorul, ai putea să-ţi închipui că eşti la *American Bar* din Copenhaga !
Să punem să facă o bară, numai pentru ca să ne amintească de Copenhaga! Acolo am trăit cele mai frumoase clipe din viaţa noastră! Da, îţi aduci aminte de *navarin au pommes*[1]. *(Plescăie din limbă.)*
Nu, dar îmi aduc aminte de concertele din parcul
Tivoli!
[1] Tocană de berbec cu cartofi.

CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE JENNY
ALICE
ALICE
CĂPITANUL

ALICE
JENNY
ALICE JENNY
Tu ai atîta gust!
Ar trebui să te bucuri că ai o soţie cu gust! Sînt încîntat...
Din cînd în cînd, în momentele în care te lauzi cu ea...
(bea): Sigur că la doctor se dansează acum... Aud başii suflînd tactul la măsura de trei pe patru... bum, bum, bum! Eu aud clar melodia valsului Alcazar. Da, e cam multişor de cînd n-am mai dansat un vals. Ai fi încă în stare să valsezi ? încă?
Da! Doar nu mai ai nici tu vîrsta cînd se dansează, cum n-o mai am nici eu! Eu sînt cu zece ani mai tînără ca tine! Atunci avem cam aceeaşi vîrstă, fiindcă femeia trebuie să fie cu zece ani mai tînără decît bărbatul! Să-ţi fie ruşine! Tu eşti bătrîn; eu însă sînt încă în floarea vîrstei.
Ei, da, se-nţelege; poţi să fii încă destul de atrăgătoare pentru alţii, cînd îţi pui în gînd. Să aprindem lampa? Da, cu plăcere! Atunci sună!
Căpitanul merge alene pînă la masa de scris şi sună. Jenny intră din stînga.
Ai vrea să fii atît de bună şi să aprinzi lampa, Jenny ?
(aspru): Să aprinzi lampa de sus, de la tavan! Da, doamnă! *(Aprinde lampa din tavan în timp ce căpitanul o priveşte.)*
(cu un glas sec): Ai şters sticla aşa cum trebuie ? Da... puţin !
Ce fel de răspuns e ăsta? Lasă, domnule !. . .
(către Jenny): Pleacă! Aprind eu lampa! E mai bine aşa!
Da, cred că da! *(Se îndreaptă spre uşa.) (se ridică de pe scaun):* Pleacă!
(ezitînd): Mă întreb ce aţi spune dacă aş pleca •de tot?
Alice tace. Jenny pleacă. Căpitanul aprinde
212
lampa.

V

ALICE *(alarmată):* Crezi că pleacă şi ne lasă? CĂPITANUL Nu m-aş mira; dar atunci rămînem în aer...
ALICE TU eşti de vină! Tu le strici!
CĂPITANUL Ei, cum adică! Doar faţă de mine sînt întotdeauna cuviincioase.
ALICE Fiindcă aproape că faci sluj în faţa lor. De altfel, faci sluj în faţa tuturor inferiorilor tăi; oricît ţi-ai lua aere de despot, tot suflet de sclav ai. CĂPITANUL Ei, ca să vezi!
ALICE Da, te umileşti în faţa soldaţilor şi a subofiţerilor şi în schimb nu reuşeşti să te înţelegi cu cei de acelaşi rang şi cu superiorii tăi! CĂPITANUL Uf!
ALICE Toţi tiranii fac aşa!... Crezi că pleacă Jenny? CĂPITANUL Da, dacă nu te duci în bucătărie să-i spui un
cuvînt prietenos! ALICE EU?
CĂPITANUL Dacă m-aş duce eu, ai zice că vreau să-i fac curte! ALICE Dacă pleacă, trebuie să fac singură toată treaba în casă, cum s-a întîmplat data trecută, şi să-mi distrug mîinile!
CĂPITANUL Şi ăsta nu-i încă răul cel mai mare! Dar dacă pleacă Jenny, pleacă şi Kristin, şi atunci n-o să mai vină nimeni să se tocmească servitoare aici, în insulă! Pilotul de pe vapor le alungă pe toate cele care ar vrea să se angajeze... şi dacă uită cumva el atunci le alungă sergenţii mei!
ALICE Da, sergenţii tăi, cărora trebuie să le dau de mîncare în bucătărie şi pe care tu nu îndrăzneşti să-i pofteşti afară!...
CĂPITANUL NU, fiindcă dacă aş face aşa, la următoarea reangajare, nu s-ar mai prezenta nici unul... şi atunci nu ne-ar rămîne decît să închidem prăvălia de tunuri!
ALICE Bine, dar în felul ăsta ne ruinăm! CĂPITANUL Tocmai de aceea corpul ofiţerilor s-a gîndit să se prezinte la maiestatea sa şi să ceară o subvenţie alimentară.... ALICE Pentru cine? CĂPITANUL Pentru sergenţi!

ALICE (*rîde):* Zău că eşti într-o ureche! CĂPITANUL Da, rîzi de mine! Poate că e nevoie.
ALICE în curînd o să uit şi să mai rîd... CĂPITANUL (*îşi aprinde ţigara):* Nu, nu trebuie să uităm să rîdem... doar e atîta plictiseală!

ALICE Prea nostim nu e nimic!.. CĂPITANUL Nu, mă oboseşte.
Vrei să mai joci?
Pauză.
Dar, în orice caz, mă enervează că vărul meu,
noul director al spitalului de carantină, face mai
întîi o vizită unor oameni care nu ne sînt prieteni!
Ei şi, ce importanţă are!
Dar n-ai văzut că în ziar, la rubrica celor sosiţi,
el este trecut ca RENTIER? Sigur că a dat de
bani!
Care va să zică, rentier! Aşaa! O rudă bogată;
într-adevăr, prima în familia asta!
în familia ta, da! Dar într-a mea au fost mulţi
oameni avuţi.
Dacă a dat de bani, e firesc să fie arogant, dar
lasă că-1 ţin eu în şah! în treburile mele n-o să
se amestece!
Aparatul de telegraf începe să ţăcăne.
Cine e?
(continuînd să rămînă în picioare) : Puţină linişte,
te rog!
Dar du-te odată la aparat!
Aud... aud ce spun!... Sînt copiii! *(Merge la aparat şi răspunde; aparatul continuă să bată un timp, iar căpitanul răspunde din nou.)* Ei?
Aşteaptă puţin!... *(Bate semnul final.)* Sînt copiii... reţinuţi în oraş. Judith nu se simte încă bine şi nu merge la şcoală. Iarăşi? Şi altceva ce mai spun? Cer bani, fireşte!
Şi, în definitiv, Judith ce motive are să se grăbească? Dacă îşi ia examenele abia la anul, nu e nici o nenorocire! Spune-i asta şi vezi dacă ajută la ceva! Tu ar trebui să-i spui!
De cîte ori nu i-am spus! Dar ştii cum sînt copiii: tot cum vor ei fac! Aşa-i în casa asta!...
Căpitanul cască.
ALICE Căşti în prezenţa soţiei tale ?
CĂPITANUL Ce altceva să fac? Nu vezi că în fiecare zi ne spunem aceleaşi lucruri? Acum, cînd ai intervenit
ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE

cu vechea şi buna ta replică: „aşa-i în casa asta", ar fi trebuit să răspund cu formula mea, nu mai puţin veche: „nu e numai casa mea". Dar cum răspunsul ăsta ţi l-am dat de nu ştiu cîte sute de ori, m-am mulţumit să casc. Deci, căscatul meu poate să însemne că nu mai catadicsesc să răspund sau că „ai

dreptate, îngerul meu", sau „acum să terminăm".
ALICE Zău că eşti foarte amabil în seara asta! CĂPITANUL Nu mîncăm odată!?
ALICE Ştii că doctorul a comandat supeul în oraş, la Grand Hotel?
CĂPITANUL Ce vorbeşti? Atunci să ştii că au ierunci! ştii că ierunca e vînatul cel mai gustos, dar e o barbarie s-o prăjeşti în untură.
ALICE Uf! Iar aduci vorba despre mîncare! CĂPITANUL Vrei să vorbim despre vinuri? Mă întreb ce vin vor fi bînd barbarii aceia la ierunci? ALICE Să-ţi cînt ceva la pian?
CĂPITANUL *(ia loc la birou):* Resursa supremă! Da, dacă vrei să renunţi la marşurile funebre şi la melodiile tale plîngăreţe. . . parc-ar fi muzică tendenţioasă. Mi se pare de fiecare dată că spui: „Ascultaţi cît sînt de nefericită! Miau! Miau! Ascultaţi ce bărbat oribil am! Brum! brum! brum! O, de-ar muri cît mai repede! Să vină toba cea mare, fanfare de bucurie! Ca încheiere, valsul Alcazarului ! Galopul şampaniei! „Apropo de şampanie, trebuie să mai fie jos două sticle. Ce-ar fi dacă le-am aduce sus, ca şi cînd am avea musafiri la masă?
ALICE NU, sînt ale mele, eu le-am primit! CĂPITANUL TU ai fost totdeauna aşa de păstrătoare!
ALICE Iar tu totdeauna zgîrcit, cel puţin faţă de nevastă-ta! CĂPITANUL Atunci nu ştiu ce-aş mai putea născoci! Vrei să dansăm puţin? ALICE NU, mulţumesc. Ai spus doar că nu mai eşti la vîrsta cînd se dansează! CĂPITANUL Ar trebui să ai o prietenă aici!
ALICE Mulţumesc! Iar tu ar trebui să ai un prieten! CĂPITANUL Mulţumesc! Am încercat şi asta, dar spre nemulţumirea tuturor. Interesant că îndată ce venea un străin în casă, eram aşa de fericiţi... cel puţin la început...

ALICE Şi după aceea? CĂPITANUL Mai bine să nu mai vorbim de asta!
Cineva bate la uşa din stingă.
ALICE Cine poate să fie aşa de tîrziu? CĂPITANUL Jenny nu obişnuieşte să bată la uşă.
ALICE Du-te şi deschide; nu mai striga „Intră", de parcă am fi într-un atelier meşteşugăresc! CĂPITANUL *(merge spre uşa din stînga):* Iar ţie nu-ţi plac atelierele!
Ciocănitul se repetă.
ALICE Dar deschide odată!
CĂPITANUL *(deschide şi primeşte prin uşă o carte de vizită):* E Kristin. A plecat Jenny? *(Răspunsul nu se aude pînă la spectatori. Către Alice.)* Jenny a plecat!
ALICE înseamnă că trebuie iarăşi să devin servitoare! CĂPITANUL Iar eu băiat în casă!
ALICE NU am putea oare lua pe unul din oamenii tăi să ajute la bucătărie? CĂPITANUL Vremurile acelea frumoase au trecut!
ALICE Dar ce carte de vizită ţi-a dat? CĂPITANUL *(priveşte cartea de vizită prin ochelari, apoi o întinde lui Alice) :* Citeşte tu, eu nu pot! ALICE *(citeşte cartea de vizită):* Kurt! E Kurt! Du-te şi-1 primeşte!
CĂPITANUL *(iese prin stînga):* Kurt! O, e drăguţ din partea **lui.**
Alice îşi aranjează părul şi pare să prindă iar viaţă.
CĂPITANUL *(intră din stînga însoţit de Kurt):* Uite-1 pe trădător ! Bine ai venit, bătrîne prieten! Hai să te îmbrăţişez!
ALICE *(către Kurt):* Bine ai venit la noi, Kurt! KURT Bine v-am găsit... E mult de cînd nu ne-am mai văzut!
CĂPITANUL De fapt, cît timp a trecut ? Cincisprezece ani!
Am îmbătrînit în anii ăştia!.. . ALICE O! O! mie Kurt mi se pare neschimbat. CĂPITANUL Ia loc, te rog! Ia loc! Dar, mai întîi, să auzim ce program ai! Eşti invitat în seara asta ? KURT Sînt invitat la doctor, dar nu am promis că mă duc! ALICE Atunci rămîi la noi!
KURT Ar fi cel mai firesc lucru, dar doctorul este superiorul meu şi aş putea avea neplăceri mai tîrziu! CĂPITANUL De unde pînă unde! Mie nu mi-a fost niciodată teamă de superiori.. .
KURT Fie că ţi-e teamă, fie că nu, neplăcerile vin oricum! CĂPITANUL Aici, în insulă, eu sînt stăpîn.

Adăposteşte-te în spatele meu, şi n-o să îndrăznească nimeni să-ţi facă ceva!
ALICE Edgar! *(îl ia pe Kurt de mînă.)* Orice ar spune domnii şi superiorii tăi, acum rămîi la noi. Aşa e mai bine!
KURT Fie! Mai ales că, după cîte mi se pare, sînt binevenit aici.
CĂPITANUL De ce n-ai fi... doar n-avem nimic de împărţit...
Kurt nu poate să-şi ascundă o oarecare plictiseală
CĂPITANUL Adică de ce nu? Ne-ai cam neglijat, nu-i vorbă, dar ai fost tînăr şi te-am iertat! Eu nu port pică nimănui.
Alice pare jenată.
Toţi trei se aşază în jurul mesei de cusut.
ALICE Ei, ai cutreierat toată lumea, nu-i aşa? Ai fost
departe ?
KURT Da, şi acum iată-mă ajuns la voi... CĂPITANUL Pe care ne-ai făcut să ne căsătorim acum două-zeci şi cinci de ani.
KURT N-a fost chiar aşa; dar, în sfîrşit, ce mai contează. E plăcut să constat că aţi rămas împreună timp de douăzeci şi cinci de ani...
CĂPITANUL Da, de bine, de rău; cîteodată a fost aşa şi aşa: dar, în sfîrşit, am dus-o. Iar Alice nu are motive să se plîngă; am avut de toate, iar banii au curs gîrlă. Poate că nu ştii că sînt şi scriitor cu renume, că am scris manuale...
KURT Ba da, îmi aduc aminte că atunci cînd ne-am despărţit, tu tocmai publicaseşi un manual de tir, care s-a vîndut bine! Se mai foloseşte încă în şcolile militare?
CĂPITANUL Da, mai există şi continuă să se menţină pe locul întîi, cu toate că unii au încercat să-1 înlocuiască cu un manual mai prost... e drept că acum se predă după ăsta, dar e lipsit de orice valoare!
Tăcere penibilă.
216
217
KURT Am auzit că aţi fost plecaţi în străinătate!
ALICE Da, închipuie-ţi, am fost de cinci ori la Copenhaga. CĂPITANUL Da! Vezi, cînd am luat-o pe Alice de la teatru...
ALICE Cum adică, m-ai luat? CĂPITANUL Ei, te-am luat aşa cum se ia o soţie...
ALICE Ca să vezi, ce curaj!
CĂPITANUL Lucru care mi-a ieşit pe nas mai tîrziu; fiindcă a trebuit să aud de nu ştiu cîte ori că i-am distrus perspectiva unei frumoase cariere Hm... A trebuit să-i promit că o duc în schimb la Copen-haga ... şi m-am ţinut de cuvînt în mod onorabil! Am fost de cinci ori! De cinci ori. *(Ridică cele cinci degete de la mina stingă.)* Tu ai fost la Copenhaga?
KURT *(zîmbeşte):* Nu, am stat mai mult în America... CĂPITANUL America... Sigur că e o ţară de vagabonzi!
KURT *(CU melancolie):* Nu e Copenhaga!. ..
ALICE Ai vreo veste... de la copiii tăi ?
KURT NU !
ALICE Iartă-mă, dragul meu, dar a fost puţin cam nechibzuit din partea ta să-i părăseşti aşa, dintr-o dată...
KURT NU eu i-am părăsit, ci tribunalul a hotărît să
rămînă în grija mamei lor...
CĂPITANUL Să nu mai vorbim acum despre asta! Cred că e mai bine pentru tine că ai scăpat din încurcătură!
KURT *(către Alice):* Şi ce fac copiii tăi?
ALICE Bine, mulţumesc. Merg la şcoală în oraş şi în
curînd vor fi oameni în toată firea!
CĂPITANUL Da, sînt copii buni, iar băiatul are un cap excepţional! Excepţional! O să intre la Şcoala de război!
ALICE Dacă va fi admis!
CĂPITANUL El să nu fie admis ? El, care are stofă de ministru de război?
KURT Să trecem acum la alt subiect... 0 să se organizeze aici un serviciu de carantină... ciumă, holeră şi alte boli... şi, după cum ştiţi, şef o să fie doctorul... Ce fel de om e?
CĂPITANUL Om ? Dar, mai întîi de toate, nu-i om! E o canalie şi încă nu din cele mai inteligente!

KURT (*către Alice) :* Asta e foarte neplăcut pentru mine!
ALICE Nu-i chiar aşa de grav cum spune Edgar, dar nu-ţi pot totuşi ascunde că nu mi-e simpatic!...

CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE KURT ALICE KURT
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL
KURT
ALICE KURT
ALICE CĂPITANUL
ALICE
E o canalie! Şi tot aşa sînt şi ceilalţi, directorul vămii, dirigintele poştei, telefonista, farmacistul, pilotul... cum îi spune numai... consilierul comunal... toţi sînt nişte canalii şi nu vreau să am de-a face cu nici unul! Eşti certat cu toţi? Cu toţi! E adevărat că nu sînt oameni cu care să poţi întreţine relaţii.
Parcă toţi tiranii din ţară ar fi fost exilaţi tocmai pe insula asta!
(ironic): Păi sigur că da!
(cu blîndeţe): Hm! E cumva o aluzie la mine ? Dar eu nu sînt un tiran, cel puţin nu în casa mea!
Da, eviţi să fii!
(către Kurt): Să n-o crezi! Sînt un soţ foarte amabil iar nevastă-mea e cea mai bună soţie din lume.
Kurt, vrei să bei ceva?
Mulţumesc, nu acum!
Nu cumva, te-ai făcut... ?
Sînt doar ceva mai moderat!
După model american?
Da!
Nu sînt pentru moderaţie! Decît aşa, mai bine renunţ de tot. Un bărbat trebuie să ştie să bea un pahar pînă la fund!
Dar, ca să revenim la vecinii din insulă! Funcţia pe care o am, mă obligă să intru în contact cu toţi... şi e greu să te strecori, căci, oricît te-ai feri, în cele din urmă tot eşti implicat în intrigile altora.
N-ai decît să te duci la ei; pînă la urmă tot la noi o să revii; prietenii sinceri aici îi ai! Dar nu e groaznic să fii înconjurat din toate părţile de duşmani, aşa cum sînteţi voi? Plăcut nu e în nici un caz!
Nu-i de loc groaznic! 0 viaţă întreagă n-am avut decît duşmani, dar ciudat că ei m-au ajutat mai degrabă să mă ridic, decît să mă dea înapoi! Iar cînd va fi să mor, o să pot spune că nu datorez nimănui nimic, că n-am primit nimic pe gratis şi că fiecare lucruşor, pe care îl am, l-am dobîndit cu trudă. Da, e adevărat că în cariera lui Edgar nu prea a călcat pe roze...

CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL

CĂPITANUL
ALICE KURT ALICE
KURT
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE
Pe spini şi pe pietre; pe cremene... dar m-am bazat pe propriile mele forţe! Tu le ai ? Am văzut acum zece ani cît de puţin contează. Atunci eşti un găgăuţă! *(către căpitan):* Edgar!
Da, e un biet găgăuţă, dacă n-are forţe proprii! E drept că după uzarea maşinii, nu mai rămîne decît cam cît am duce cu o roabă afară la cîmp; dar atîta timp cît maşina merge bine, trebuie să dăm din mîini şi din picioare, să mergem tot înainte! Cît mai mult cu putinţă! Asta e filozofia mea.
(zîmbeşte): Zău că e amuzant... Şi nu crezi că e aşa? Nu, nu cred! Totuşi, aşa este!
în timpul ultimei scene a început să bată vîntul şi acum se trîn-teşte o uşă din fund.
(se ridică): începe să bată vîntul! Am presimţit eu!
Se duce şi închide uşile şi se uită la barometru.
Deci rămîi să iei cina cu noi, nu-i aşa?
Da, mulţumesc!
Dar o să fie o cină foarte modestă, tocmai ne-a plecat servitoarea!
E foarte bine, aşa cum e!
Tu eşti aşa de puţin pretenţios, dragă Kurt!
(în faţa barometrului): Dacă aţi vedea cum scade barometrul! De altfel, am prevăzut că aşa se va întîmpla!
(încet, lui Kurt): E nervos!
Nu cinăm odată?
Mă duc chiar acum să pregătesc ceva! Voi mai staţi şi filozofaţi între timp. *(încet, lui Kurt.)*
Dar nu-1 contrazice, că îi piere buna dispoziţie. Şi, mai ales, nu-1 întreba de ce nu l-au avansat maior!
Kurt face semn că a înţeles. Alice iese prin stînga.
(ia loc la masa de cusut Ungă Kurt): Şi ai grijă, dragă, să ne dai ceva bun!
Dă-mi bani şi să vezi ce mai bunătăţi o să ai la masă!
CĂPITANUL Mereu bani!
Alice pleacă.
CĂPITANUL *(către Kurt):* Bani, bani, bani! Toată ziua sînt cu portmoneul în mînă: pînă la urmă am ajuns să-mi închipui că m-am transformat într-un portmoneu! Tu ai avut vreodată senzaţia asta ? KURT Cum de nu! Cu o singură deosebire: eu am avut senzaţia că sînt un portofel.
CĂPITANUL Ha, ha! Ai trecut şi tu prin asta! Femeile astea! Ha, ha! Şi-apoi ştiu că ai avut parte de un exemplar ... nu glumă! KURT *(calm):* Hai să nu mai vorbim de asta!
CĂPITANUL A fost o adevărată perlă! Eu, ce să zic, am o soţie la locul ei; în orice caz, cum trebuie! KURT *(zîmbeşte) :* în orice caz!
CĂPITANUL Nu rîde!
KURT *(ca mai înainte):* în orie ecaz!
CĂPITANUL Da, a fost o soţie credincioasă... o mamă excepţională, extraordinară... dar *(priveşte spre uşa din dreapta)* dar, ştii, are o fire afurisită. Să ştii că am avut momente cînd te-am blestemat că mi-ai vîrît-o pe gît!
KURT *(bine dispus):* Dar n-am făcut de loc aşa ceva! Ascultă-mă, dragă...
CĂPITANUL Ei da. Acum te complaci să spui verzi şi uscate şi te faci că uiţi lucruri de care nimeni nu-şi mai aduce aminte bucuros! Să nu mi-o iei în nume de rău, dar sînt obişnuit să comand, să am ultimul

cuvînt. Tu mă cunoşti însă şi n-o să te superi.
KURT Dimpotrivă. Totuşi, nu eu am fost acela care te-a înzestrat cu o nevastă, dimpotrivă.
CĂPITANUL *(fără să se lase întrerupt în elocvenţa sa):* Dar,.
oricum, nu crezi că viaţa e ciudată? KURT Şi încă atît de ciudată!
CĂPITANUL 1 Nu e plăcut să îmbătrîneşti, dar e interesant! încă nu sînt bătrîn, dar vîrsta începe să se facă simţită! Rînd pe rînd îţi mor toţi prietenii şi rămîi singur!
KURT Ferice de cel ce are o soţie alături de care poate să îmbătrînească.
CĂPITANUL Ferice ? Da, e un fel de fericire ; căci la un moment dat te părăsesc şi copiii. Tu n-ar fi trebuit să-i părăseşti pe ai tăi!
220
221

KURT Fireşte că nu! Dar nu eu i-am părăsit. Mi-au
fost luaţi!... CĂPITANUL Să nu te superi, dacă îţi spun asta...
KURT Dar n-a fost aşa cum zici tu... CĂPITANUL Cum a fost, cum n-a fost, acum s-a uitat; tu, în schimb, ai rămas singur!
KURT Dragul meu, omul se obişnuieşte cu orice situaţie! CĂPITANUL Te poţi... te poţi obişnui... să trăieşti absolut
singur ?
KURT După cum vezi din exemplul meu, se poate! CĂPITANUL Şi ce ai făcut în aceşti cincisprezece ani?
KURT Ce întrebare! Cincisprezece ani!... CĂPITANUL Sigur că ai făcut bani mulţi şi-că acum eşti bogat!
KURT NU sînt bogat... CĂPITANUL N-am intenţia să-ţi cer bani cu împrumut...
KURT Dacă e cazul, îţi stau la dispoziţie... CĂPITANUL îţi mulţumesc foarte mult, dar am cont-curent la bancă!.. . Vezi tu *(aruncă o privire spre uşa din dreapta)* în casa asta nu trebuie să lipsească nimic; în ziua în care nu aş mai avea bani... ea ar pleca!
KURT NU se poate!
CĂPITANUL NU? Ba eu ştiu că da! O să ţi se pară de necrezut, dar ştii că pîndeşte totdeauna momentul cînd n-am bani, numai ca să aibă plăcerea să-mi demonstreze că nu am grija de familia mea? KURT Dar, dacă îmi aduc bine aminte, spuneai odată
că ai venituri mari.
CĂPITANUL Fireşte că am venituri mari, dar nu ajung... KURT Atunci nu sînt mari, dacă ne luăm după ce se
înţelege azi prin venituri mari... CĂPITANUL Viaţa e ciudată şi noi de asemenea!
Telegraful începe să ţăcăne.
KURT Ce e asta? CĂPITANUL Nu e decît indicarea orei exacte!
KURT Dar n-aveţi telefon?
CĂPITANUL Ba da, în bucătărie; dar ne folosim de telegraf, fiindcă operatoarele povestesc mai departe tot ce vorbim la telefon. KURT Aici, în insulă, viaţa de societate trebuie să fie
teribil de neplăcută!
CĂPITANUL Da, e pur şi simplu îngrozitoare! Toată viaţa e îngrozitoare! Dar tu, care crezi într-o viaţa viitoare, eşti convins că măcar în lumea de apoi o să fie pace?
KURT Fără îndoială că o să fie şi acolo lupte şi ciocniri! CĂPITANUL Şi acolo! Dacă există într-adevăr o lume de apoi! în acest caz, mai bine descompunere totală!
KURT Eşti convins că descompunerea asta se poate
petrece fără dureri? CĂPITANUL Eu o să mor subit, fără dureri.
KURT Da ? De unde ştii! CĂPITANUL Ştiu eu!
KURT După cît se pare, nu eşti mulţumit cu felul tău
de viaţă!
CĂPITANUL Mulţumit? Doar în ziua în care îmi va fi dat să mor, o să fiu mulţumit!
KURT Asta nu se poate şti dinainte... Dar, ia spune-mi: ce se întîmplă în casa asta? Ce e cu voi? Parcă ar mirosi a tapete îmbibate cu otravă; îţi vine rău de îndată ce ai intrat! Dacă nu i-aş fi promis lui Alice să rămîn, aş prefera să-mi văd de drum. Sub podea zace un cadavru şi în aer pluteşte atîta ură, încît ţi-e aproape imposibil să respiri.
Căpitanul pare distrus sufleteşte ; privirea îi e aţintită în gol.

KURT Ce-i cu tine? Edgar!
Căpitanul rămîne nemişcat.
KURT *(îl bate pe căpitan pe umăr):* Edgar! CĂPITANUL *(îşi revine):* Ai spus ceva ? *(Priveşte în jur.)*
Am crezut că e Alice!... Aşa, va să zică eşti tu ?...
Ascultă... *(Cade din nou în aceeaşi stare de buimăceală.)* KURT îngrozitor! *(Merge spre uşa din dreapta pe care o deschide.)* Alice! ALICE *(intră; poartă un şorţ de bucătărie):* Ce s-a întîm-plat?
KURT NU ştiu; uită-te la el! ALICE *(calmă):* Da, are cîteodată... stări de astea!
O să cînt puţin la pian şi se trezeşte! KURT NU, nu cînta! Stai, să vedem ce altceva am putea face! Cînd e în starea asta, mai vede?... Mai aude? ALICE Acum nici nu aude, nici nu vede!

KURT Şi spui asta cu atîta calm!. . . Alice, ce se întîmplă în casa voastră?
ALICE întreabă-1 pe dînsul!
KURT Dînsul ?... Doar e bărbatul tău!
ALICE Pentru mine e un străin, tot atît de străin ca şi acum douăzeci şi cinci de ani! Nu ştiu nimic despre omul ăsta.. . nimic altceva decît că...
KURT Taci! S-ar putea să te audă!
ALICE Acum nu aude nimic!
CĂPITANUL
KURT ALICE KURT ALICE KURT ALICE KURT
ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
Afară răsună un semnal de trompetă.
(se ridică brusc şi îşi ia sabia şi chipiul): Scu-zaţi-mă! Trebuie să mă duc să inspectez santinelele ! *(Iese prin uşa din fund.)* E bolnav? Nu ştiu!
Nu e chiar în toate minţile? Nu ştiu!
A dat în patima beţiei? Mai mult se laudă că bea!
Ia loc pe un scaun şi povesteşte-mi, dar calm şi sincer! ^_
Ce să-ţi povestesc ?fCă am stat închisă în turnul ăsta o viaţă înţreaga,.-supravegheată de un om pe care l-am urît întotdeauna şi pe care acum îl urăsc atît de profund, încît m ziua in care ar muri aş îzFucni în hohote~de rîsT~1 Şi de ce nu aţi divorţat."
Ce întrebare CNe-am despărţit de două ori. încă pe cînd eram logodiţi. Şi de atunci n-a trecut nici o zi în care să nu căutăm să ne despărţim... Dar sîntem ca legaţi unul de altul şi nu putem să ne desprindem! Odată am stat despărţiţi timp de cinci ani chiar în casa asta! Acum numai moartea ne mai poate separa; o ştim prea bine şi o aşteptăm ca pe un eliberator! De ce trăiţi aşa de izolaţi de lume?^ Fiindcă el mă izolează! Mai întîi a expulzat din casă pe surorile mele — el foloseşte cuvîntul ăsta „a expulza" — apoi pe prietene, şi la urmă pe toţi ceilalţi...
Dar rudele lui? Pe ele le-ai expulzat tu? Da, fiindcă nu a lipsit mult să mă şi omoare, după ce mi-au distrus onoarea. în cele din urmă am ajuns în situaţia de a menţine legătura cu lumea dinafară, cu oamenii, doar prin telegraful ăsta —

KURT
ALICE
KURT
ALICE KURT
ALICE
KURT
ALICE KURT ALICE KURT
ALICE
telefonul e supravegheat de operatoare... Am învăţat să telegrafiez singură, dar despre asta el nu ştie nimic. Nu cumva să-i spui, m-ar omorî, ca pe nimica toată.

îngrozitor! îngrozitor!. .. Dar de ce mă scoate pe mine vinovat de căsătoria voastră? Uite, să-ţi spun acum cum s-a întîmplat!. .. Edgar mi-a fost prieten din tinereţe! Cînd te-a văzut, s-a îndrăgostit de tine pe loc! Şi m-a rugat să fac pe intermediarul. Eu i-am spus imediat că nu vreau. De fapt, draga mea Alice, cunoşteam felul tău de ă fi, tiranic şîneinduplec'at. De aceea'. 1-ănTpus in gardă... DafŢcum nu voia să renunţe, l-am trimis la fratele tău, ca să mijlocească el mai departe.
Nu mă îndoiesc că e adevărat ce spui; dar în toţi anii care au trecut de atunci a ajuns să creadă atît de mult în ceea ce singur şi-a băgat în cap, încît acum e imposibil să-1 mai faci să-şi schimbe părerea. Atunci lasă-1 să mă învinovăţească pe mine, dacă asta poate să-i aline suferinţa. Nu! Ar fi prea mult! Sînt obişnuit cu de-alde astea. . . Dar ceea ce mă supără, este învinuirea nedreaptă pe care mi-o aduce că mi-am părăsit copiii... Aşa e el! Spune ce-i trece prin cap şi pînă la urmă ajunge să şi creadă ce spune. Dar se pare că-i placi, mai ales fiindcă nu-1 contrazici. . . încearcă să nu te plictiseşti cu noi!. .. Mi se pare că ai sosit într-un moment fericit. . . Aş zice chiar că Dumnezeu te-a adus! Kurt, să nu te plictiseşti cu noi, căci sîntem — crede-mă — oamenii cei mai nefericiţi din cîţi există pe pămînt! *(Plînge.)* Am cunoscut o altă căsătorie, chiar de mai aproape... a fost, fără îndoială, îngrozitoare! Dar asta parcă e şi mai şi! Crezi ? Da!
Şi a cui e vina?
Alice! Să ştii că o să simţi o uşurare, de îndată ce n-o să te mai întrebi a cui e vina! încearcă să accepţi situaţia ta ca un fapt împlinit, o încercare prin care trebuie să treci... Nu pot! Asta e prea mult! *(Se ridică.)* Nu există nici un remediu!

KURT Bieţii de voi... Şi ştii de ce vă urîţi ? ALICE NU! E O ură din cele mai absurde, fără motiv fără s£op, dar şi fără sfîrşit. Ştii din ce cauză s"e~tEme cel mai mult de moarte? Se gîndeşte că o să mă mărit din nou.
KURT Atunci te.jubeştej__i
ALICE Se prea poate! Dar asta nu-1 împiedică să mă şiurască! '
I
KURT *(ca pentru stne) :* JE_uia_dragostei şi izvorăşte din cele mai profunde cute ale~suîTetuTui! îi pîăce__să-i cîfTEî^la pian?
ALICE Da, dar numai melodii urîte... De pildă acea imposibilă *Intrare a boierilor.* Parcă e apucat cînd o aude, şi vrea să danseze! KURT Obişnuieşte să danseze? ALICE Da, cîteodată e chiar ahtiat după asta! KURT încă ceva. . . scuză-mă că te întreb. Unde sînt copiii ?
ALICE Poate că nici nu ştii că doi dintre ei au murit? KURT Ţi-a fost dat să treci şi prin asta? ALICE Dar prin ce nu mi-a fost dat să trec ?! KURT Şi ceilalţi doi?
ALICE în oraş. Nu i-am putut opri acasă! îi aţîţa împotriva mea...
KURT Şi tu împotriva lui, nu-i aşa? ALICE Da, fireşte. Şi apoi ne-am despărţit în partide adverse, căutam majoritate de voturi, mituiam... şi ca să nu-i stricăm de tot pe copii, ne-am separat de ei! Ceea ce ar fi trebuit să cimenteze legătura dintre noi, a ajuns, dimpotrivă, să ne despartă; bhiecuvîntarea unui cămin a devenit jpentru noi un blestem!... Uneo'rnmî vine să cred că facem j5arte dinTr-un neam blestemat!
KURT începînd de la căderea în păcat, da, aşa este! ALICE *(CU O privire plină de răutate şi cu o voce pătrunzătoare) :* Care cădere în păcat ? KURT Aceea a primilor oameni! ALICE A, da! Am crezut că te referi la altceva!
Tăcere jenată.
ALICE *(CU mîinile împreunate):* Kurt! îmi eşti rudă şi eşti prietenul meu din copilărie! Nu m-am purtat cu tine totdeauna aşa cum ar fi trebuit; dar mi-am primit pedeapsa şi eşti răzbunat!
KURT Ce răzbunare! Nu e vorba de nici o răzbunare aici! Lasă asta!

ALICE îţi mai aduci aminte de o duminică, cînd tocmai vă logodiserăţi? V-am invitat la masă! KURT Lasă astea!
ALICE Ba trebuie să vorbesc, fie-ţi milă!... Cînd aţi venit la masă, eram plecaţi şi a trebuit să faceţi calea întoarsă! KURT Ei, eraţi invitaţi şi voi; ce să mai vorbim acum de asta ?
ALICE Cînd te-am invitat la masă, adineauri, am crezut că mai am ceva în cămară! *(îşi ascunde faţa în mîini)* Şi cînd colo, nu mai e nimic, nici măcar o bucată de pîine! *(Plînge.)* KURT Sărmană Alice!
ALICE Dar cînd s-o întoarce şi o vrea să mănînce şi n-am nimic să-i dau... o să se înfurie. Tu nu l-ai

văzut niciodată mînios!... O, Doamne, ce umilire!
KURT   Vrei să-mi dai voie să aranjez eu asta? ALICE   Dar aici, pe insulă, nu se găseşte nimic! KURT   NU pentru mine, ci pentru tine şi pentru el... Să vedem ce s-ar putea face... Cînd se întoarce, trebuie să-i aducem la cunoştinţă acest lucru cu zîmbetul pe buze... O să-i propun să bem ceva... şi în timpul ăsta inventez eu ceva. .. înveseleş-te-1 cît poţi, cîntă-i ceva la pian, orice o fi... Aşază-te la pian şi fii gata! Uită-te la mîinile mele şi spune dacă mai sînt mîini pentru cîntat la pian! Trebuie să frec vesela de alamă, să spăl paharele, să aprind focul, să fac curăţenie. .. Dar aveţi două servitoare!
Aşa s-ar spune, fiindcă e ofiţer!.. . dar servitoarele nici nu se tocmesc bine, că şi pleacă, aşa că de cele mai multe ori nu avem nici una. .. Dar cum o să mă descurc cu masa?... Şi măcar de ar trage soba, ca să ardă focul cum trebuie!... Linişteşte-te, Alice, linişteşte-te! Ce bine ar fi să se umfle marea, să ajungă pînă aici şi să ne înghită! Nu, nu, nu pot să te aud vorbind aşa! Şi ce-o să zică acum, ce-o să zică! Nu pleca, Kurt, nu mă părăsi! KURT   NU, sărmana mea prietenă, nu plec! ALICE   Da, dar ce mă fac după ce pleci? KURT   Te-a bătut?

ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
ALICE   Pe mine ? O nu, ştie că l-aş părăsi! Trebuie să mai păstrăm măcar o urmă de mîndrie!
Afară se aude : „Stai ! Cine-i acolo ? — Prieten"
KURT   *(se ridică):* El e ? ALICE   *(speriată):* Da, el î
Pauză.
KURT   Ei, ce Dumnezeu să facem acum? ALICE   NU ştiu! Nu ştiu!
CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL

KURT CĂPITANUL
(intră din fund, vesel): Aşaa! Acum, în sfîrşit, sînt liber!.. . Ei, doamna a avut timp să se plîngă! Nu-i aşa că e nefericită... Ai... ? Cum e vremea afară?
Se apropie o furtună!... *(Păstrînd buna dispoziţie, întredeschide uşa.)* Cavalerul Barbă Albastră este în turn cu fata; iar afară santinela patrulează cu sabia scoasă şi o păzeşte pe frumoasa fecioară... apoi vin fraţii, dar santinela continuă să rămînă pe loc; priviţi-o! Merge în pas cadenţat! E o santinelă bună! Priviţi-o! Tararatamtam tara-ratamtam! Vreţi să dansăm dansul săbiilor ? Ca să vadă şi Kurt!
Nu, mai bine să ne cînte *Intrarea boierilor* \ O ştii şi tu ?... Alice, vino, aşa cum eşti în şorţul de bucătărie, vino şi cîntă! Vino odată!
Alice merge fără prea mult chef spre pian.
CĂPITANUL   *(o ciupeşte de braţ):* M-ai vorbit de rău! ALICE   EU ?
Kurt îşi întoarce privirile în altă parte.
Alice cîntă la pian Intrarea boierilor.
Căpitanul interpretează în spatele biroului un fel de dans ungar şi bate din pinteni. La un moment dat se prăbuşeşte pe podea, fără ca Alice sau Kurt să-l observe. Alice cîntă bucata pînă la sfîrşit.
ALICE   *(fără să se întoarcă):* Să repetăm ?
Tăcere.
ALICE *(se întoarce şi-l vede pe căpitan zăcînd în nesimţire în spatele mesei de scris. Spectatorii nu-l pot vedea din cauza biroului):* Dumnezeule ! *(Rămîne în picioare cu braţele încrucişate pe piept şi scoate un suspin ca de recunoştinţă şi de uşurare.)*
KURT   *(îşi întoarce privirile spre interior; se repede spre căpitan):* Dar ce e ? Ce e ? ALICE   *(în culmea încordării):* A murit ? KURT   NU ştiu! Ajută-mă!
ALICE   *(rămîne în picioare):* Nu pot să pun mîna pe el...
E mort? KURT   NU ! Trăieşte!
Alice suspină.
Kurt îl ajută pe căpitan care se ridică şi se aşază pe un ***scaun.***
Ce a fost asta? *(Tăcere.)* Ce a fost asta?
Ai căzut.
Cum adică?

Ai căzut! Cum te simţi ? Prost ?
Eu? Nu, de loc! Nici nu ştiu nimic! Ce staţi cu gurile căscate la mine?
Eşti bolnav!
Ce tot vorbiţi acolo ? Cîntă Alice... Ah! Mi-e rău! *(îşi duce mîinile la cap.)*
Vezi că eşti bolnav?
Nu ţipa! E numai o ameţeală!
Trebuie să chemăm un medic! Mă duc la telefon!..
Nu-mi trebuie nici un medic!
Trebuie! Trebuie să-l chemăm, măcar pentru noi, altfel putem fi traşi la răspundere!
îl dau afară, dacă vine!... îl împuşc!... Ah!
Iar mi-e rău! *(îşi duce mîinile la cap.)*
(se duce la uşa din dreapta): Mă duc să telefonez!
(Iese.)
CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL KURT

Alice îşi scoale şorţul.

CĂPITANUL Vrei să-mi dai un pahar cu apă?
ALICE N-am încotro! *(îi dă un pahar cu apă.)* CĂPITANUL Mulţumesc eşti foarte amabilă!
ALICE Te simţi rău? CĂPITANUL Scuză-mă că nu mă simt bine.
ALICE Atunci vrei să te îngrijeşti? CĂPITANUL S-ar părea că tu nu vrei!
ALICE De asta poţi să fii sigur!
CĂPITANUL Iată că a sosit şi ceasul pe care îl aştepţi de atîta vreme.
ALICE Şi tu, care ai crezut că n-o să vină niciodată! CĂPITANUL NU fi supărată pe mine din cauza asta!

Kurt intră din dreapta.

I

ALICE Ce-a spus doctorul?
KURT A agăţat receptorul în furcă, fără nici o explicaţie ! ALICE *(către căpitan):* Vezi, asta e urmarea, fiindcă te-ai ţinut mîndru, aşa, fără rost!
CĂPITANUL Cred că mi se face şi mai rău! încercaţi să chemaţi un medic din oraş!
ALICE *(se duce la telegraf) :* Deci prin telegraf! CĂPITANUL *(se ridică pe jumătate, uluit):* Tu... ştii... să telegraf iezi ?
ALICE *(telegrafiazâ):* Da, ştiu!
CĂPITANUL Aşa?... Atunci dă-i drumul!... Cît de prefăcută mai e! *(Către Kurt.)* Vino şi şezi aici, lîngă mine!

Kurt ia loc lîngă căpitan.

CĂPITANUL Ţine-mă de mînă! Uite, stau pe scaun şi cu toate acestea îmi tot vine să cad! închipuie-ţi! Parcă aş merge în jos! Ciudat!
KURT Dar ai mai avut asemenea stări pînă acum? CĂPITANUL Niciodată!...

KURT Pînă vine răspunsul din oraş. merg să stau de vorbă cu doctorul. Te-a mai îngrijit înainte?
CĂPITANUL Da!
KURT Atunci îţi cunoaşte organismul... *(Se-ndreaptă spre uşa din stingă.)*
ALICE Răspunsul din oraş o să vină în curînd. E foarte drăguţ din partea ta, Kurt! Dar întoarce-te repede! KURT Cît mai repede cu putinţă *(Pleacă.)* CĂPITANUL E gentil Kurt! Şi cît de mult s-a schimbat!
ALICE Da, şi încă în bine. Dar îmi pare rău că s-a întîm-plat să ne revedem tocmai acum, cînd ne luptăm cu mizeria!
CĂPITANUL Ca să ne felicite!... Aş vrea să ştiu cum îi merge de fapt! N-ai băgat de seamă că n-a vrut să vorbească despre familia lui? ALICE Am observat, dar cred că nici nu 1-a întrebat nimeni! CĂPITANUL Gîndeşte-te ce viaţă a mai avut şi el!... Şi noi!
Mă întreb dacă viaţa tuturor e la fel. ALICE Poate că da, chiar dacă nu toţi vorbesc atîta despre ea cum facem noi!
CĂPITANUL Am crezut de multe ori că o nenorocire nu vine niciodată singură şi că cei fericiţi fug de necazuri! Tocmai de aceea nouă ne este dat să avem parte numai de nenorociri!

ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
Ai întîlnit vreodată o familie fericită?
Să mă gîndesc!. . . Nu!... Ba da... pe soţii Ekmarks!
Ce tot spui! Ea a fost operată anul trecut...
Ai dreptate! Ei, atunci nu mai ştiu... ba da, soţii Krafft.
Da, au avut o viaţă idilică, s-au bucurat de bunăstare, de consideraţie, de copii buni, pe care i-au căsătorit bine; asta a ţinut pînă în jurul vîrstei de cincizeci de ani. Şi atunci a venit pe neaşteptate necazul cu vărul acela al lor, care a comis o crimă. A urmat condamnarea la închisoare cu toate consecinţele ei, şi s-a terminat şi cu liniştea lor. Numele familiei a fost dezonorat în toate ziarele. .. Procesul unuia din membrii familiei Krafft, atît de stimată pînă atunci, nu le-a permis să se mai arate în lume; au trebuit să retragă copiii de la şcoală ... O, Doamne! Oare ce boală voi fi avînd?
Ce crezi că ai?
Ceva la inimă sau la creier! Am senzaţia că sufletul ar vrea să-şi ia zborul şi să se prefacă într-un nor de fum. ALICE Dar poftă de mîncare ai? CĂPITANUL Da! Cum stai cu supeul?
ALICE *(merge încoace şi încolo neliniştită):* S-o întreb pe Jenny! CĂPITANUL Dar Jenny a plecat!
ALICE Da, da, da! CĂPITANUL Sună să vină Kristin, să-mi aducă puţină apă proaspătă! ALICE *(sună):* închipuie-ţi... *(Sună din nou.)* Nu aude! CĂPITANUL Du-te şi vezi ce se-ntîmplă... Ce ne facem dacă a plecat şi ea?
ALICE *(deschide uşa din stingă):* Dar ce-nseamnă asta? Cufărul ei e pe coridor, gata împachetat.
CĂPITANUL Atunci a plecat.
ALICE O, e un adevărat iad! *(Izbucneşte în plîns, cade în genunchi şi îşi pune capul pe un scaun, hohotind.)*
CĂPITANUL S-au adunat toate deodată!... Şi, colac peste pupăză, mai soseşte şi Kurt chiar acum, ca să vadă toată mizeria în care ne zbatem! Dacă ne mai paşte vreo umilinţă, să vină mai bine acum, chiar acum!

ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL

ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
Ştii ce bănuiesc? Kurt nu se mai întoarce!
De asta îl cred în stare!
Da, am fost blestemaţi!...
Adică ce vrei să spui?
Nu vezi cum ne ocolesc toţi ?
Puţin îmi pasă! *(Telegraful începe să ţăcăne.)*
Iată şi răspunsul! Linişte, să aud!... Nici un medic n-are timp! Toţi se sustrag... Bandă de canalii ce sînt!...
Asta fiindcă i-ai dispreţuit şi nu i-ai plătit cum trebuie!
Nu-i adevărat!
Nu i-ai plătit nici cînd ai avut bani, le-ai dispreţuit munca aşa cum ai dispreţuit-o şi pe a mea şi pe a tuturor! Şi iată că acum pur şi simplu nu vor să vină! Iar telefonul ni l-au închis, fiindcă şi despre el ai zis că nu e bun de nimica! Totul e lipsit de valoare, în afară de armele şi tunurile tale!
Nu mai tot bate cîmpii!
Parcă ar umbla năluci pe aici!
Ce înseamnă superstiţiile astea stupide? Numai babele mai vorbesc despre asemenea fleacuri.
O să vezi!. .. Ştii că-i sînt datoare lui Kristin simbria pe şase luni?
Da, cam tot atîta a furat şi ea!
Dar pe lîngă asta am fost nevoită să împrumut de la ea şi bani gheaţă!
De aşa ceva te cred în stare!
Cît eşti de nerecunoscător! Doar ştii foarte bine că am împrumutat ca să le putem plăti copiilor drumul înapoi la oraş?
Va să zică s-a întors şi Kurt! Un netrebnic şi el! Şi pe deasupra laş. N-a îndrăznit să spună că s-a săturat de ce-a văzut la noi şi-i face mai multă plăcere să meargă la balul doctorului. Se temea, desigur, de un supeu prost la noi!... Canalia tot canalie!
(intră grăbit pe uşa din stingă): Da, dragul meu Edgar! Aşa e! Doctorul îţi cunoaşte inima pe dinafară...
Inima?

KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL

KURT
KURT CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
ALICE KURT ALICE KURT
ALICE KURT
ALICE KURT
în
Da, inima ţi-e petrificată[1] de mult!
Cum, eu am o inimă de piatră?
Şi...
E periculos?
Da, adică...
E periculos?
Da!
Se poate muri de asta ?
Trebuie să fii foarte prudent!   în primul rînd:
trebuie să renunţi la ţigara de foi!
Căpitanul aruncă ţigara.
Apoi: trebuie să te laşi de whisky!... Şi,
sfîrşit, să stai în pat!
Nu, asta nu! Nu vreau să stau în pat! Dacă mi
se-ntîmplă să cad la pat, s-a terminat! Nu mă
mai scol niciodată! 0 să dorm noaptea pe divanul
ăsta. Şi ce a mai spus?
A fost foarte amabil şi a spus că vine imediat,
dacă îl chemi.
A fost amabil, ipocritul? Nu vreau să-1 văd!...
Dar de mîncat am voie să mănînc?
în seara asta nu! Iar în zilele următoare numai
lapte!
Lapte. Să nu-1 văd în ochi! Va trebui să te obişnuieşti!
Nu, sînt prea bătrîn să mă mai obişnuiesc acum! *(Duce mîinile la cap.)* Ah, iar mi-e rău. *(Continuă să şadă nemişcat, cu privirea holbată.) (către Kurt):* Ce-a spus doctorul? Că s-ar putea să moară!
Mulţumesc lui Dumnezeu!
Domol, Alice! Domol!... Acum du-te şi adu o pernă şi o pătură, ca să-1 culc pe divan! Rămîn aici şi o să stau de veghe într-un fotoliu toată noaptea! Şi eu? Tu te duci şi te culci! Se pare că prezenţa ta îi agravează starea!
Porunceşte şi te voi asculta; ştiu că ne vrei
binele. *(Iese prin stingă.)*
La amîndoi! Să ştii că în certurile voastre n-am
de gînd să părtinesc nici pe unul, nici pe altul!
(Ia sticla de apă şi iese prin dreapta).
~Joc de cuvinte, în limba suedeza „Kalkhjarta" tradus cuvînt cu cuvînt înseamnă inimă de calcar, iar în medicină are sensul de „inimă sclerozată .

De afară se aude cum bate vîntul; la un moment dat, uşa din fund se deschide şi în prag apare o bătrînă cu un aspect sărăcă-cios, respingător, care priveşte înăuntru.
CĂPITANUL *(îşi vine în fire, se ridică în capul oaselor şi se uită în jur)*: Va să zică aşa! Au plecat toţi şi m-au părăsit, mizerabilii! *(Zăreşte pe bătrînă şi se sperie.)* Cine e acolo ?... Ce doreşti ? BĂTRÎNĂ Am vrut numai să închid uşa, dragă domnule! CĂPITANUL De ce? De ce? BĂTRÎNĂ Fiindcă a deschis-o vîntul, tocmai cînd treceam
prin faţa ei!
CĂPITANUL Ai vrut să furi! BĂTRÎNĂ S-ar părea că nu prea sînt multe de luat de aici f
Aşa spunea Kristin! CĂPITANUL Kristin!
BĂTRÎNĂ Noapte bună, domnule, somn uşor! *(închide uşa şi pleacă.)*
Alice intră din stînga aducînd o pernă şi o plapumă
CĂPITANUL Cine a fost la uşă? A fost cineva?
ALICE Da, a trecut bătrînă Maja de la azilul de săraci. CĂPITANUL Eşti sigură?
,
ALICE Ţi-e teamă? CĂPITANUL Mie să-mi fie teamă? O, nu!
ALICE Dacă nu vrei să te culci în pat, culcă-te aici f CĂPITANUL *(se duce şi se întinde pe divan):* Aici vreau să stau culcat! *(Vrea să apuce mîna Alicei, dar aceasta şi-o trage înapoi)*
Kurt intră cu sticla de apă.
CĂPITANUL Kurt, nu pleca, nu mă lăsa singur!
KURT Rămîn aici toată noaptea! Iar Alice se duce şi
se culcă! CĂPITANUL Atunci, noapte bună, Alice!
ALICE *(către Kurt):* Noapte bună, Kurt!
KURT Noapte bună! *(Ia loc pe un scaun Ungă divanul*
căpitanului): Nu vrei să-ţi scoţi cizmele ? CĂPITANUL NU ! Un soldat trebuie să fie totdeauna echipat şi gata de luptă! KURT Te aştepţi la o luptă?
CĂPITANUL Poate!.. . *(Se ridică în capul oaselor.)* Kurt! Eşti singurul om în faţa căruia mi-am deschis sufletul! Să-ţi spun ceva!... Dacă mor în noaptea asta.. . ai grijă de copiii mei! KURT O să am!
CĂPITANUL îţi mulţumesc, am încredere în tine!

KURT Poţi să-mi explici de ce ai încredere în mine? CĂPITANUL N-am fost prieteni, fiindcă nu cred în prietenie, iar familiile noastre s-au duşmănit şi au fost totdeauna pe picior de război... KURT Şi totuşi ai încredere în mine? CĂPITANUL Da! Nu ştiu de ce! *(Tăcere îndelungată.)* Crezi că o să mor? KURT Şi tu, ca şi noi toţi! Nu se face nici o excepţie
pentru tine! CĂPITANUL Cît de caustic eşti!
KURT Da!... Ţi-e teamă de moarte ? Ai uitat de roabă
şi brazda de pămînt!
CĂPITANUL Şi ce-ar fi dacă nu s-ar sfîrşi totul o dată cu moartea?
KURT Mulţi cred aşa! CĂPITANUL Şi apoi ?
KURT Numai surprize, presupun! CĂPITANUL Bine, dar nu se ştie nimic precis!
KURT NU, tocmai asta e! Aşa că trebuie să fim pregătiţi
pentru orice!
CĂPITANUL Doar nu eşti atît de copil încît să crezi în iad! KURT *TU* nu crezi în iad, tu, care trăieşti în mijlocul
lui? CĂPITANUL Numai la figurat!
KURT Ai zugrăvit atît de plastic iadul tău, încît orice imagine figurată, poetică sau nepoetică, devine inutilă!
Tăcere.
CĂPITANUL Dacă ai şti prin ce chinuri trec!
KURT Trupeşti ? CĂPITANUL NU, nu trupeşti!
KURT Atunci trebuie să fie de natură sufletească; a treia posibilitate nu există!
Pauză.
CĂPITANUL *(se ridică în capul oaselor):* Nu vreau să mor!
KURT Mai adineauri voiai distrugere totală!
CĂPITANUL Da, dacă vine fără dureri!
KURT Dar fără dureri nu se poate!

CĂPITANUL Şi asta, acum, e oare distrugerea?
KURT începutul ei!
CĂPITANUL Noapte bună!
KURT Noapte bună!
A celaşi decor dar lampa este pe punctul de a se stinge ; prin ferestre şi prin geamurile uşilor din fund se zăreşte o dimineaţă
235
cenuşie ; marca e agitată. Santinela stă la baterie ca şi în tabloul anterior. Căpitanul doarme pe şezlong; Kurt sade alături, pe un scaun, e palid şi nedormit.
ALICE *(intră din stingă)* : Doarme ?
KURT Da, cam de cînd a răsărit soarele.
ALICE Şi ce s-a întîmplat în timpul nopţii?
KURT Â mai adormit din cînd în cînd, dar a vorbit , mult în somn.
ALICE Despre ce?
KURT A vorbit despre religie ca un elev de şcoală,
cu pretenţia că a rezolvat enigma universului! în sfîrşit, către dimineaţă, a descoperit nemurirea sufletului!__.
ALICE Şi propria sa onoare!
KURT Bineînţeles ... E, într-adevăr, omul cel mai închipuit din cîţi mi-a' fost dat să întîlnesc. „Eu exist, prin urmare există şi Dumnezeu."
ALICE în fine ţi-ai dat seama! Uită-te la cizmele astea! Cu ele ar fi călcat în picioare tot globul pămîntesc, dacă ar fi putut! Cu ele a călcat în picioare ogoarele altora, cu ele şi-a călcat semenii pe degete, iar mie mi s-a urcat pe creştet! ... Urs ce eşti, s-a găsit în fine şi un ac pentru cojocul tău!
KURT Dacă n-ar avea ceva tragic în el, ar fi comic: dar, în toată micimea lui sufletească, are totuşi şi trăsături de măreţie! N-ai putea spune chiar nimic bun despre el?
ALICE *(se aşază pe un scaun) :* Ba da! Numai să nu audă; îndată ce aude un cuvînt de încurajare,-nu-şi mai încape în piele de orgoliu.
KURT Acum nu aude nimic; i-am dat morfină!
ALICE Crescut într-o casă de oameni săraci cu copii mulţi, Edgar a trebuit de timpuriu să-şi ajute familia dînd lecţii, căci tatăl său a fost un om leneş, ca ca să nu spun mai mult. E greu, desigur, pentru un tînăr, să fie nevoit să renunţe la toate bucuriile tinereţii şi să muncească întocmai ca un sclav pentru o droaie de copii ingraţi pe care, la urma urmei, nu el i-a adus pe lume. Eram doar o fetiţă cînd l-am văzut pentru prima dată: un adolescent, care umbla fără palton iarna, pe un ger de douăzeci şi cinci de grade ... Surorile lui mai mici aveau toate paltonaşe cu guler de blană.. Totul era bine şi frumos şi-1 admiram, dar în
acelaşi timp eram îngrozită de urîţenia lui. Nu-i aşa că e colosal de urît?
KURT Adevărat; şi urîţenia lui poate avea cîteodată chiar ceva respingător! Mă izbea deosebit de puternic acest lucru, mai ales cînd ne certam; iar cînd era plecat, chipul lui creştea, luînd forme şi proporţii monstruoase, de ziceai că e într-adevăr o stafie!
ALICE Atunci, gîndeşte-te la mine ... Mai ales începutul carierei sale de ofiţer a fost pur şi simplu un adevărat martiriu. Primea din cînd în cînd ajutor de la nişte persoane bogate. Dar n-a vrut să recunoască asta niciodată şi a acceptat tot ce a primit ca ceva ce i se cuvenea, fără să mulţumească măcar!
KURT Dar parcă ne-am înţeles să-1 vorbim de bine!
ALICE Da, după ce va muri! Atunci nu mă voi mai gîndi atîta la ce spun!
KURT Găseşti că e un om rău?
ALICE Da, poate totuşi să fie şi bun şi sensibil. Ca duşman este însă îngrozitor!
KURT De ce n-a fost avansat maior?
ALICE Trebuie să înţelegi! Nimeni n-a vrut să aibă drept superior pe un om care îţi arătase pornirile tiranice încă din vremea cînd era egal în grad! Dar să nu faci nici cea mai mică aluzie la gradul de maior! Susţine că el e cel care nu vrea să fie avansat maior! ... Dar despre copii a amintit ceva?
KURT Da, a spus că i-e dor de Judit!
ALICE Mi-am imaginat! O! Ştii cine e Judit ? îi seamănă leit, şi pe ea a asmuţit-o împotriva mea! închipuie-ţi că propria mea fiică ... a ridicat mîna asupră-mi!
KURT Ei, nu dar asta e prea mult!
ALICE Tăcere! Se mişcă! ... Vai, dacă ne-a auzit! ... Mai e şi perfid!
KURT Acum se trezeşte de-a binelea!

ALICE Nu-i aşa că parcă ar fi un strigoi! Mi-e frică de el!
Tăcere.
CĂPITANUL *(se mişcă, se trezeşte, se ridică şi priveşte în jur) :* E dimineaţă! în sfîrşit! ...
KTJRT Ei, cum te simţi acum? CĂPITANUL Prost!
KURT Vrei să vină un doctor să te vadă? CĂPITANUL Nu! ... Vreau să o văd pe Judit! Fata mea!
236
237
KURT Nu crezi că ar fi bine, să-ţi pui la punct toate
hîrtiile pentru cazul că s-ar întîmpla ceva? CĂPITANUL Ce vrei să spui? Ce să se întîmple? KURT Ceea ce i se poate întîmpla oricui! CĂPITANUL AŞ, fleacuri! Nu mor eu aşa, cu una cu două ... n-aveţi nici o grijă! Iar tu, Alice, nu te bucura prea repede. KURT Gîndeşte-te la copii! Fă-ţi testamentul, pentru
ca soţiei tale să-i rămînă măcar mobila!
CĂPITANUL Cum adică, să mă moştenească înainte de a muri ? KURT NU ! Dar dacă se întîmpla ceva, să nu rămînă pe drumuri! Cea care timp de douăzeci şi cinci de ani a îngrjit, a şters de praf, a ţinut în bună stare mobila asta trebuie să aibă dreptul s-o păstreze. Să-1 chem pe notarul public?
CĂPITANUL NU !
KURT Eşti crud, mai crud decît mi-am închipuit! CĂPITANUL *(cade din nou pe spate, sfîrşit)*: Iar mi-a venit! ALICE E cineva în bucătărie, trebuie să mă duc! KURT Du-te! Aici nu mai sînt multe de făcut!
Alice pleacă.
CĂPITANUL *(se trezeşte)*: Ei, Kurt, ia spune-mi, cum vrei
să-ţi organizezi spitalul de carantină? KURT Mai avem să ne gîndim şi la asta! CĂPITANUL NU, aici în insulă eu sînt comandantul şi depinzi
de mine, nu uita!
KURT Ai văzut vreodată un spital de carantină? CĂPITANUL Dacă am văzut? Da, încă înainte de a te naşte tu! Şi acum să-ţi dau un sfat: să nu plasezi etuvele de dezinfectare prea aproape de ţărm. KURT Şi eu care credeam că trebuie să fiu în apropiere
de apă! ...
CĂPITANUL Păi vezi cît de puţin te pricepi la ceea ce aide făcut! Doar tocmai apa e mediul bacililor, elementul lor vital! KURT Bine, dar apa sărată a mării e necesară pentru
înlăturarea tuturor impurităţilor!
CĂPITANUL Idiotul! ... Auzi, cînd o să-ţi faci rost de locuinţă, trebuie să-ţi aduci şi copiii! KURT Şi crezi că o să mi se dea voie să-i aduc? CĂPITANUL Fireşte că da, dacă eşti cît de cît bărbat! Ai face o impresie bună asupra oamenilor de aici, dacă le-ai arăta că îţi îndeplineşti datoria şi în privinţa asta! ...
238
KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT
în privinţa asta mi-am făcut totdeauna datoria! *(ridică vocea)* : ... în privinţa asta care la tine e punctul cel mai slab! Dar nu ţi-am spus ...
(continuă) : Fiindcă nimeni nu-şi părăseşte copiii în felul ăsta ... Spune mai departe!
în calitate de rudă mai în vîrstă ce-ţi sînt, consider că am oarecare drept să-ţi spun adevărul, chiar dacă e penibil ... Nu trebuie să mi-o iei în nume de rău! Ţi-e foame? Da!
Vrei să mănînci ceva uşor? Nu, ceva consistent! Atunci eşti pierdut!
Nu-i destul că eşti bolnav, mai trebuie să rabzi şi de foame! Aşa a prescris medicul!
Nici să bea, nici să fumeze! Atunci zău că viaţa nu mai face nici cît o ceapă degerată! Moartea cere sacrificii, altfel vine imediat!

ALICE *(intră cu cîteva buchete de flori, cîteva telegrame şi scrisori)*: Astea sînt pentru tine! *(Aruncă scrisorile pe birou.)*
CĂPITANUL *(măgulit)*: Pentru mine! ... Ia să vedem! ... ALICE Dar nu sînt decît de la subofiţeri, de la cei
care cîntă în fanfară şi de la sergenţi! CĂPITANUL Eşti geloasă!
ALICE Dacă ar fi cununi de lauri, ar fi altceva, dar
aşa ceva n-o să primeşti tu niciodată! CĂPITANUL Hm! ... Uite şi o telegramă de la colonel ... Citeşte tu, Kurt! Colonelul e în orice caz un gentleman ... chiar dacă e puţin cam idiot! ... Aici, de la ... Ce scrie? A, de la Judit! ... Fii bun şi telegrafiază-i să vină cu primul vapor!... Aici ... da! Oricum, nu sînt chiar lipsit de prieteni; e frumos că se gîndesc la un om bolnav, care are anumite merite, e mai presus de situaţia sa, e neînfricat şi fără de prihană! ALICE NU înţeleg! Ţi se aduc felicitări fiindcă eşti bolnav? ! CĂPITANUL Hienă ce eşti!
ALICE *(către Kurt)*: Ştii, era la un moment dat aici un doctor atît de detestat, încît cînd s-a mutat din

CĂPITANUL
ALICE KURT
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE

insulă s-a dat un banchet — după ce-a plecat, nu în cinstea lui.
Pune florile în glastre ... Fireşte că nu sînt credul; ştiu că oamenii sînt o banda de canalii, dar acest omagiu simplu zău că e sincer ... Nu se poate să nu fie sincer! Cap sec!
(citeşte o telegramă) : Judit spune că nu poate veni, fiindcă vaporul nu circulă din cauza furtunii. Asta-i tot?
Nuu! Mai adaugă ceva! Să auzim!
Da, îl roagă pe papa să nu mai bea atîta! Nu i-e ruşine! Ăştia sînt copiii! Asta-i fiica mea unică şi iubită ... Judit a mea! Idolul meu! Şi care îţi seamănă leit!
Asta-i viaţa! şi cele mai mari bucurii ale ei! Ptiu, drace!
Culegi ce ai semănat! Tu ai ridicat-o împotriva mamei sale Şi acum ea se ridică împotriva tatălui său! şi să mai zică cineva că nu este un Dumnezeu!
(către Kurt) : Şi ce spune colonelul ? Aprobă concediul, fără doar şi poate! Concediul? Dar n-am cerut nici un concediu! Nu, dar l-am cerut eu! Nu-1 primesc! Ordinul s-a dat! Nu mă interesează! Vezi, Kurt, pentru omul ăsta nu există nici un fel de lege sau regulament, nu admite nici o ordine stabilită de cineva ... El e mai presus de toate şi de toţi, lumea a fost făcută numai pentru a-i aduce lui foloase, soarele şi luna îşi urmează traiectoria numai ca să poarte lauda lui spre stele; ăsta e bărbatul meu! Căpitanul neînsemnat, care nici măcar nu a reuşit să ajungă maior, de care rîd toţi fiindcă se umflă în pene închipuindu-şi că e temut; caraghiosul ăsta, care se sperie de întuneric şi crede în barometre! Pe scurt: o roabă cu gunoi şi nici acela de cea mai bună calitate!
(îşi face vînt cu un buchet de flori, mulţumit de sine, fără s-o asculte pe Alice): L-ai invitat pe Kurt la micul dejun? Nu!

CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE

CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
CĂPITANUL
Atunci du-te şi fă **două biftecuri** *ă **la Chateau-briand.***
Două?
Vreau şi eu unul!
Dar sîntem trei!
Vrei şi tu? Ei, atunci fă trei!
Dar de unde să le iau? Aseară l-ai invitat pe Kurt la cină şi noi n-aveam în casă nici o coajă de pîine. Kurt a trebuit să stea toată noaptea de veghe, fără să mănînce nimic; nici măcar o cafea n-a băut, fiindcă şi asta s-a terminat şi nimeni nu ne mai dă ceva pe credit!
E mînioasă fiindcă n-am murit ieri!
Nu, ci fiindcă n-ai murit acum douăzeci şi cinci de ani, fiindcă n-ai murit încă înainte de a mă fi născut eu!
(către Kurt): Auzi ce spune ? ... Aşa se întîm-plă, dragă Kurt, cînd aranjezi tu o căsătorie! Că ea n-a fost pusă la cale în ceruri, asta e sigur!
Alice şi Kurt se privesc cu înţeles.
(se ridică şi merge spre uşă): Dar, în sfîrşit, orice aţi zice, eu plec acum la serviciu! *(îşi pune casca demodată de artilerie, se încinge cu sabia şi-şi îmbracă mantaua.)*
Alice şi Kurt încearcă să-l împiedice, dar în zadar.
La o parte! *(Iese.)*
Da, du-te! Totdeauna pleci, întorci spatele cînd eşti înfrînt şi-ţi laşi nevasta să acopere retragerea, beţivanule, lăudărosule, mincinosule! Ptiu!
KURT E nemaipomenit!
ALICE Da, şi încă nu ştii totul!
KURT Mai e şi altceva?
ALICE Mi-e ruşine să-ţi spun ...
KURT Dar unde se duce? Şi cum de mai are putere să umble ?
ALICE Tocmai asta-i întrebarea! Acum se duce la subofiţeri şi le mulţumeşte pentru flori ... Apoi J mănîncă şi bea cu ei ... După aceea îi vorbeşte de rău pe ofiţeri .. . Dacă ai şti de cîte ori a I fost ameninţat că o să fie dat afară! Numai mila pe care o inspiră familia 1-a salvat! Iar el îşi închipuie că nu-1 dau afară fiindcă se tem de superioritatea lui! Iar pe bietele soţii ale ofiţerilor,

CĂPITANUL
ALICE
care au pus o vorbă pentru noi, le urăşte si le bîrfeşţe! KURT Trebuie să mărturisesc ... am venit aici crezînd că o să trăiesc mai liniştit la marginea mării iar despre felul cum trăiţi voi n-am ştiut nimic
Bietul Kurt! ... Cum să fac rost de puţină mîncare pentru tine?
Eu o să mă duc la doctor, dar tu? Dă-mi voie să mă ocup eu de asta.
Numai să nu afle, căci mă omoară, cu siguranţă!
(priveşte pe geam): Uite-1 afară, pe meterez, unde bate vîntul mai tare!
Ce păcat ... că e aşa cum e!
Păcat de voi amîndoi! ... Dar ce s-ar putea face?
Nu ştiu ... în plus, a mai sosit şi un teanc de note de plată, dar nu le-a observat! ... Cîteodată e mai

bine să nu le vezi chiar pe toate!
(la fereastră): Acum şi-a desfăcut mantaua şi vîntul îi pătrunde pînă la piele! De aici o să i se tragă moartea cu siguranţă!
Nu cred că moare. Adineauri, cînd a simţit că viăţae gata sâ^ părăsească, s-a cramponat solid de mine, a început să se amestece în treburile mele, ca şi cînd ar fi vrut să pătrundă în propria mea fiinţă şi să trăiască viaţa mea.
Asta e natura lui de vampir ... îşi bagă nasul în afacerile altora, se interesează de soarta altora, intervine şi ia hotărîri pentru alţii, fiindcă propria lui viaţă nu-1 mai interesează. Şi nu uita un lucru, Kurt: nu-i permite să se amestece în viaţa ta familială, nici să-ţi cunoască prietenii, fiindcă ţi-i răpeşte şi se împrieteneşte el cu ei ... în privinţa asta e un adevărat vrăjitor! . .. Dacă ar trăi copiii tăi un timp în preajma lui, ai vedea că s-ar împrieteni repede cu ei, le-ar da sfaturi şi i-ar creşte aşa cum crede el şi, mai ales, altfel de cum ai dori tu.
Alice, nu cumva el a fost cel care mi-a luat copiii, cînd am divorţat?
Acum, că a trecut ... Da, el a fost!
Am bănuit, dar n-am fost sigur! Va să zică el a fost!
Tu l-ai rugat, cu toată încrederea, pe bărbatul meu să meargă la nevastă-ta şi să caute să vă împace; el însă a început să-i facă curte şi chiar
ALICE KURT
ALICE KURT
ALICE KURT
ALICE
KURT ALICE
KURT
ALICE
KURT
ALICE KURT
ALICE

a învăţat-o cum să procedeze ca să i se dea ei copiii!
KURT O, Doamne! O, Dumnezeule, din cer! ALICE Ei, ai acum ocazia să-i cunoşti încă o trăsătură de caracter!
Pauză.
KURT Ştii că azi-noapte ... cînd credea ca e gata să moară ... mi-a cerut să-i promit că o să am grijă de copiii lui!
ALICE Dar n-o să te răzbuni pe copiii mei, nu-i aşa? KURT Adică să nu mă ţin de promisiune ? Nu! O să am grijă de copiii voştri!
ALICE Fără îndoială că asta ar fi cea mai cruntă răzbunare împotriva lui, fiindcă nu_ urăşte nimic, mai mult ca mărinimia! KURT Prin urmare pot să consider că m-am răzbunat!
Fără ca să o fi făcut de fapt!
ALICE Iubesc răzbunarea; ea este o formă a dreptăţii; şi ard de nerăbdare să văd cum va fi pedepsită

rău-tatea! !
KURT Aşadar, rămîi tot pe vechea ta poziţie? ALICE O să rămîn totdeauna; în ziua în care aş ierta sau aş iubi pe un duşman, aş fi o ipocrită! KURT Alice! Poate că datoria noastră e să nu spunem totul, să nu vedem totul! Asta e ceea ce se numeşte indulgenţă, şi cu toţii avem nevoie de ea. ALICE EU, însă, nu! Viaţa mea e curată şi cinstită şi
am jucat întotdeauna cu cărţile pe faţă. KURT Poate că e totuşi cam mult să pretindem aşa ceva! ALICE Ba e prea puţin! Fiindcă tot ce mi-a fost dat să sufăr, fără să o merit, din cauza omului ăsta, pe care nu l-am iubit niciodată ... KURT Atunci de ce te-ai căsătorit cu el? ALICE De fapt, de ce? ... Fiindcă m-a luat! M-a sedus! Nu ştiu! Şi apoi, voiam să mă ridic, să ajung în vîrful societăţii ... KURT Şi ai renunţat la cariera ta artistică! ALICE Care era dispreţuită! Dar ştii, de fapt m-a indus în eroare. M-a amăgit că o să duc o viaţă lipsită de griji ... că o să am un interior minunat . .. singurul aur pe care l-am văzut a fost cel de pe uniformă şi nici acela nu era veritabil! M-a tras pe sfoară!
KURT Stai puţin! Un tînăr îndrăgostit priveşte viitorul cu încredere ... iar dacă speranţele sale nu se

ALICE KURT ALICE KURT ALICE
KURT
ALICE KURT ALICE KURT
ALICE
KURT ALICE
KURT
ALICE
KURT ALICE

realizează întocmai, trebuie să-1 iertăm! Şi eu am pe conştiinţă acelaşi gen de înşelătorie, fără să mă consider totuşi un impostor! De ce priveşti afară spre meterez?
Mă uit să văd dacă nu cumva a căzut. Şi a căzut?
Din păcate, nu! De fiecare dată mă trage pe sfoară! Atunci mă duc la doctor şi la judecător! *(ia loc pe un scaun lingă fereastră):* Du-te, Kurt dragă! Eu rămîn aici şi aştept. Pot să spun că m-am obişnuit să aştept.

Acelaşi decor, la lumina zilei. Santinela de la baterie continuă să meargă tacticos în sus şi în jos ca mai înainte. Alice sade în fotoliul cu spetează înaltă. E căruntă.

(intră din stingă după ce a bătut la uşă): Bună ziua, Alice!
Bună ziua, prietene! Ia loc! *(se aşează în fotoliul din stingă) :* Soseşte vaporul! Dacă vine şi el, ştiu ce m-aşteaptă! Vine şi el! I-am văzut casca strălucind! ... Ce-a făcut în oraş?
E uşor de ghicit; dacă şi-a pus uniforma de paradă, înseamnă că s-a dus la colonel; şi dacă şi-a luat mănuşile de gală, înseamnă că s-a dus să facă vizite.
Ai observat cît de calm era ieri? De cînd s-a lăsat de băutură şi a început să fie cumpătat, parcă a devenit alt om; liniştit, rezervat, atent . . Ştiu. Să fi fost totdeauna cumpătat, ar fi reprezentat un adevărat pericol pentru omenire. Poate că tocmai asta a fost şansa ei; datorită whisky-ului a devenit ridicol şi inofensiv. Alcoolul 1-a pedepsit ... Şi ai observat că de cînd a văzut moartea cu ochii, a luat un aer de demnitate, care-1 înalţă; cine ştie, poate că o , dată cu credinţa în nemurire, care i-a încolţit-recent în suflet, a ajuns la o altă concepţie de viaţă. Te înşeli! Numai la răutăţi se gîndeşte! Să nu crezi nimic din ceea ce spune; minte de îngheaţă apele. Iar arta de a urzi intrigi o cunoaşte ca nimeni altul! . ..
(se uită la Alice): Alice, dar ce s-a întîmplat? Ai încărunţit în numai două nopţi! Nu, dragă prietene, sînt căruntă de mult, dar de cînd bărbatul meu e ca şi mort, nu mi-am mai

KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT
ALICE
KURT ALICE

vopsit părul! Douăzeci şi cinci de ani într-o fortăreaţă ... Ştii că aici a fost înainte o închisoare ? închisoare! Da, cam aşa arată, după pereţi! Şi apoi, să nu mai vorbesc de cum mi s-a stricat tenul! După atîţia ani petrecuţi aici, şi copiii aveau la un moment dat o culoare de ocnaşi! Mi-e

greu să-mi închipui cum ar gînguri nişte copii mici între pereţii ăştia! Chiar că au gîngurit foarte rar! Iar cei doi care au murit, s-au prăpădit din cauza lipsei de lumină. Şi ce crezi că o să urmeze acum? Lovitura hotărîtoare . împotriva ta şi a mea! în timp ce citeai telegrama de la Judit, am observat că începe deodată să scapere fulgere din priviri. Fulgerele erau îndreptate împotriva lui Judit; dar deoarece, după cum ştii, pe ea nu este voie să o atingă nici cu o floare, ura lui a ricoşat asupra ta!
Şi ce crezi că are de gînd să întreprindă împotriva mea?
Greu de spus, dar, în orice caz, se pricepe ca nimeni altul să iscodească secretele altora . .. N-ai observat că ieri a petrecut toată ziua în spitalul tău, că a arătat un interes deosebit pentru existenţa ta, că trăia parcă numai pentru copiii tăi? ... îl cunosc eu bine pe căpcăunul ăsta ... Iar propria lui viaţă e pe cale să se stingă sau s-a şi stins ...
Şi eu am uneori impresia că a trecut pe tărîmul celălalt. Faţa i-e fosforescentă şi întregul lui organism pare să se descompună ... iar strălucirea ochilor aminteşte de flăcările ce licăresc deasupra mormintelor şi în ţinuturile mlăştinoase ... Uite-1 ca vine! Spune, crezi că ar putea să fie gelos? Nu, pentru asta e prea arogant! ... „Arată-mi__ bărbatul pe care aş putea fi gelos!" sînt "propriile ' lui cuvinte.
Cu atît mai bine, defectele lui au şi anumite părţi bune! ... Ce spui, e bine să fiu prevenitor cu el? Să nu fii politicos, fiindcă o să creadă că eşti ipocrit ! Iar dacă va începe să spună minciuni, să te prefaci că-1 crezi; în felul acesta am ajuns să-i tălmăcesc foarte bine minciunile. Cu ajutorul acestui dicţionar al meu aflu de fiecare dată, în mod precis, care-i adevărul. Acum presimt că o să se întîmple ceva teribil ... Dar tu, Kurt,

să nu-ţi pierzi cumpătul! Singurul meu atu în luptele noastre îndelungate" a fost faptul că mi-am păstrat în toate împrejurările prezenţa de spirit, fiindcă eram mereu trează ... în timp ce el îşi găsea totdeauna alinare în whisky ... Ah, o să vedem!
(intră din stînga îmbrăcat în uniformă de paradă,
cu cască, manta şi mănuşi albe; e calm, demn, dar
palid şi cu ochii înfundaţi în orbite; înaintează
poticnindu-se şi se aşază departe de Kurt şi de Alice,
în partea dreaptă a scenei, fără s-şi scoată casca şi
mantaua; fine tot timpul sabia între genunchi):
Bună ziua! Iertaţi-mă că mă aşez în felul ăsta
dar sînt cam obosit!
Bună ziua şi bine ai venit!
Cum te simţi?
Foarte bine! Doar cam obosit! ...
Ce mai e nou prin oraş?
Nu mare lucru, dar atît cît e, e bine. Printre
altele am fost la doctor şi mi-a spus că n-am
nimic şi că dacă mă îngrijesc pot să trăiesc încă
douăzeci de ani!
(către Kurt): Asta-i minciună! *(Către căpitan.)*
Ce veste bună, dragă!
Da, aşa a spus!
Cîteva minute de tăcere, în cursul cărora căpitanul se uită spre Alice şi Kurt, ca şi cînd ar vrea să-i roage să vorbească.
(către Kurt) : Nu spune nimic; lasă-1 pe el să vorbească mai întîi; aşa îşi dă cărţile pe faţă! *(către Alice):* Ai spus ceva? Nu, nimic.
(încet): Ascultă, Kurt!
(către Kurt): Vezi, că pînă la urmă deschide el vorba! După cum ştii, am fost în oraş!

Kurt dă din cap în semn de aprobare.
CĂPITANUL Şi acolo ... am făcut cunoştinţe noi ... printre alţii ... cu un tînăr voluntar *(ezitînd)* de la artilerie!
Pauză, în timpul căreia Kurt pare neliniştit.
CĂPITANUL Fiindcă .. . avem nevoie de voluntari, tocmai aici la noi, m-am înţeles cu colonelul ca băiatul să
ALICE şi KURT ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
vină aici ... o să te bucure, pe tine în primul rînd ... să afli că e vorba de propriul tău fiu! ALICE Vampirul! Vezi? KURT în împrejurări obişnuite, aşa ceva l-ar bucura pe
un tată, dar în situaţia mea, mi-e penibil! CĂPITANUL NU înţeleg de ce.
KURT Nici nu-i nevoie să înţelegi, e destul că *eu* nu
vreau!
CĂPITANUL Serios ? ... Atunci află că tînărul a primit ordin să vină aici şi că, începînd din acest moment, se află sub comanda mea!
KURT în acest caz o să-1 oblig să treacă la alt regiment! CĂPITANUL N-O S-O poţi face, n-ai nici un drept asupra fiului
tău!
KURT . Nici un drept?
CĂPITANUL ′ Nu, tribunalul 1-a încredinţat mamei sale. KURT Atunci voi intra în legătură cu mamă-sa! CĂPITANUL NU mai e nevoie! KURT NU mai e nevoie? CĂPITANUL NU, am făcut-o eu! Da! *(încearcă să se ridice de pe*
scaun, dar cade la loc.)
ALICE *(către Kurt) :* Acum trebuie să moară! KURT Zău că e un căpcăun! CĂPITANUL Da, asta-i chestiunea! *(Direct către Alice şi Kurt.)*
Aţi spus ceva?
ALICE NU, n-am spus nimic! Dar ce, n-auzi bine? CĂPITANUL NU, aud cam prost!... Dacă vii însă puţin mai
aproape, îţi spun ceva între patru ochi! ALICE NU e nevoie! Şi apoi este de preferat pentru ambele părţi să avem un martor!
CĂPITANUL Ai dreptate, totdeauna e bine să ai martori!...
Dar, mai înainte de toate, e gata testamentul?
ALICE *(îi predă un document):* L-a scris notarul public
personal!
CĂPITANUL în avantajul tău... Bine!... *(Citeşte documentul cu atenţie, apoi îl rupe cu grijă în bucăţele, pe care le aruncă pe jos.)* Asta e! Da! ALICE Ai mai văzut un om ca ăsta! KURT Dar nu-i *om*! CĂPITANUL AŞ vrea să-i mai spun lui Alice următoarele:...
ALICE *(neliniştită) :* Te rog, spune!
CĂPITANUL *(CU acelaşi calm):* în urma dorinţei tale de mult exprimate şi pentru a pune capăt acestei vieţi mizerabile, urmare a unei căsătorii nefericite, precum şi din cauza indiferenţei cu care ţi-ai tratat soţul şi copiii, şi a neglijenţei cu care ai

condus menajul, am înaintat, acum cînd am fost în oraş, o cerere de divorţ la tribunal! ALICE Aşaa? Şi motivul?
CĂPITANUL *(la fel de calm ca mai înainte) :* în afară de motivele menţionate, mai am şi cîteva pur personale! întrucît s-a constatat că aş mai putea să mai trăiesc şi douăzeci de ani de acum înainte, m-am gîndit să înlocuiesc legătura asta nefericită cu alta care să-mi convină mai mult, adică să-mi unesc soarta cu cea a unei femei care, o dată cu devotamentul pentru soţ, să aducă în cămin şi tinereţe şi, dă-mi voie s-o spun, oarecare frumuseţe! ALICE *(îşi scoate verigheta şi i-o aruncă în faţă) :* Poftim !

CĂPITANUL *(ia verigheta şi o pune în buzunarul de la vestă):* Va să zică îşi aruncă verigheta! Martorul de faţă este rugat să fie atît de bun şi să înregistreze acest lucru!
ALICE *(se ridică de pe scaun, agitată) :* Şi va să zică ai de gînd să mă dai afară şi să aduci o altă femeie în casa mea? CĂPITANUL Uite că da!
ALICE Ei, atunci, să dăm cărţile pe faţă! Vere Kurt, omul ăsta s-a făcut vinovat de tentativă de omor contra soţiei sale! KURT Tentativă de omor? ALICE Da, m-a împins în mare! CĂPITANUL N-ai martori!
ALICE Minţi! Judit a văzut! CĂPITANUL Ei şi, ce importanţă are!
ALICE Ea poate să depună mărturie! CĂPITANUL Nu poate, spune că n-a văzut nimic!
ALICE TU ai învăţat-o să mintă! CĂPITANUL N-a mai fost nevoie; o învăţaseşi tu de mai înainte!
ALICE Te-ai întîlnit cu Judit? CĂPITANUL Da!
ALICE O, Doamne Dumnezeule !
CĂPITANUL Fortăreaţa s-a predat! Inamicului i se acordă retragere nestînjenită în timp de zece minute! *(îşi pune ceasul pe masă.)* Zece minute! Cu ceasul pe masă! *(Rămîne în picioare cu mina la inimă.)* ALICE *(se apropie de căpitan şi-l ia de mînă):* Ce e ? CĂPITANUL NU ştiu!
ALICE Vrei să-ţi dau ceva? Vrei să bei? CĂPITANUL Whisky? Nu, nu vreau să mor! Ascultă! ... *(îşi îndreaptă spinarea.)* Nu mă atinge! ... Zece minute, altfel fortăreaţa va fi rasă de pe supra-

faţa pămîntului! *(Scoate sabia.)* Zece minute!
(Iese pe uşa din fund.)
KURT Dar cine e omul ăsta? ALICE E un demon, nu e om! KURT Şi ce are cu băiatul meu?
ALICE Vrea să-1 aibă ostatic, ca să te poată şantaja pe tine; vrea să te izoleze de autorităţile din insulă . . . Nu ştii că insula a fost denumită de propria ei populaţie „micul iad" ?
KURT NU, n-am ştiut! ... Alice, eşti prima femeie care îmi inspiră milă, despre celelalte am spus totdeauna că-şi merită soarta.
ALICE NU mă părăsi tocmai acum! Nu mă lăsa singură, mă bate! M-a bătut mereu, timp de douăzeci şi cinci de ani ... şi chiar în faţa copiilor ... mi-a dat brînci în mare...
KURT Acum, după ce ştiu şi asta, mă ridic cu toată hotărîrea împotriva lui! Am venit aici fără nici un gînd rău, încercînd să uit cît m-a umilit şi m-a bîrfit! L-am iertat chiar şi cînd mi-ai spus că el a fost acela care m-a despărţit de copii. . . fiindcă era bolnav ... pe moarte ... dar dacă vrea să-mi ia băiatul, trebuie să moară; sau el, sau eu. .
ALICE Bine! Să nu predăm fortăreaţa! S-o aruncăm în aer cu el cu tot, chiar dacă pierim şi noi cu această ocazie. De explozibil fac eu rost!
KURT N-am fost de loc supărat cînd am venit aici şi m-am gîndit chiar să fug cînd am simţit că ura dintre voi mă molipseşte; dar acum simt p nevoie irezistibilă să-1 urăsc pe omul ăsta ca pe un diavol... Ce e de făcut ?
ALICE Tot de la el am învăţat ce tactică trebuie adoptată! Să aducem de partea noastră pe duşmanii lui şi să căutăm aliaţi!
KURT închipuie-ţi că a căutat să se întîlnească cu ne-vastă-mea! De ce oare nu s-or fi unit cu mult înainte? Ar fi ajuns în cele din urmă să se păruiască de s-ar fi cutremurat pămîntul! ALICE Acum însă, cele două sufletele s-au întîlnit. .. şi trebuie să le despărţim! Bănuiesc eu care e punctul lui slab; nu degeaba îl observ de atîta vreme!

KURT Cine e duşmanul lui cel mai neîmpăcat aici, în insulă ?
ALICE Directorul materialelor! KURT E un om onorabil? ALICE Da, este! ... El ştie ce ... ce ştiu ... şi eu! Ştie ce au făcut împreună (adjutantul) de artilerie şi căpitanul!
KURT Ce au făcut? Ce vrei să spui? ALICE AU deturnat fonduri!
KURT E îngrozitor! Ei nu, în aşa ceva nu vreau să mă amestec!
ALICE Haha! Aşadar, nu eşti în stare să răpui un duşman!
KURT Am fost, altădată... dar astăzi nu mai sînt! ALICE De ce?
KURT Fiindcă am descoperit... că dreptatea tot învinge pînă la urmă!
ALICE Aşteaptă numai mult şi bine! Pînă una alta ţi-a luat băiatul! Uită-te la părul meu alb... vezi cît de

des e încă! El are de gînd să se recăsătorească, dar în acest caz voi fi şi eu liberă să fac la fel. Sînt liberă! Iar peste zece minute o să-1 vezi aici, jos, la arest. *(Bate cu piciorul în pămînt.)* Aici, jos ! ... Iar eu o să dansez deasupra capului său, o să dansez *Intrarea boierilor .. . (Face cîţiva paşi de dans cu mîinile în şolduri.)* .. . Hahahaha! Şi o să cînt la pian, ca să audă. *(Loveşte violent clapele pianului.)* O! Turnul o să-şi deschidă porţile şi santinelele, cu săbiile scoase, n-or să mă mai păzească pe mine, ci pe el ... tararatam-tam tararatamtam! Pe el, pe el o să-1 păzească!

KURT *(care o priveşte oarecum nedumerit, dar şi cu admiraţie) :* Alice! Şi tu eşti un demon ?!

ALICE *(se urcă pe un scaun şi ia jos cununile 'de lauri) :* Astea vreau să le iau cu mine la plecare ... Laurii triumfului! Şi panglicile care flutură în bătaia vîntului! Cam prăfuite, dar mereu verzi!... Ca şi tinereţea mea! ... Eu nu sînt bătrînă, Kurt!

KURT *(CU ochi strălucitori):* Tu eşti un demon!

ALICE Din „micul iad"! ... Ascultă, merg acum să mă schimb ... *(îşi desface părul.)* Mă îmbrac în două minute ... mă duc la directorul arsenalului.. . şi apoi fortăreaţa sare în aer!

KURT *(ca mai înainte):* Eşti un demon!

250

ALICE Asta o^ spuneai mereu şi pe vremea cînd eram copii. îţi mai aduci aminte, cînd ne-am logodit odată în copilărie! Haha! Vai, cît erai de timid! ...

KURT *(serios) :* Alice!

ALICE Da, aşa erai! Şi îţi şedea bine! Vezi, există femei îndrăzneţe, cărora le plac bărbaţii timizi, şi... probabil că sînt bărbaţi timizi, cărora le plac femeile îndrăzneţe. Erai puţin îndrăgostit de mine pe vremea aceea, nu-i aşa?

KURT NU mai ştiu unde mă aflu!

ALICE La o actriţă care nu ţine seama de toate convenienţele, dar care în rest e o femeie remarcabilă ! Da, da! Dar acum sînt liberă, liberă, liberă! ... întoarce-te să-mi schimb corsajul! *(îşi desface corsajul)*

Kurt se năpusteşte asupra ei, o ia în braţe, o ridică şi o muşcă de gît, încît ea scoate un ţipăt. După aceea o aruncă pe şezlong şi iese grăbit prin stînga.

Seara. Acelaşi decor. Santinela de la baterie poate fi văzută în continuare prin fereastra din fund. Cununile de lauri atîrnă de speteaza unui scaun. Lampa din tavan e aprinsă. Muzică în surdină.

Căpitanul, palid şi cu ochii adînciţi în orbite, încărunţit, îmbrăcat într-o uniformă uzată, cu cizme de călărie în picioare, sade la masa de scris şi face o pasienţă. Poartă ochelari. Muzica antractului continuă şi după ridicarea cortinei pînă la intrarea pe scenă a unui nou personaj.

Căpitanul continuă pasienţa, dar din cînd în cînd tresare, priveşte în sus şi ascultă îngrijorat.

Se pare că nu-i iese pasienţa, se enervează şi adună cărţile. După aceea merge la fereastra din stînga, o deschide şi zvîrle cărţile de joc afară. Fereastra rămîne deschisă, dar se mişcă din balamale în bătaia vîntului.

Căpitanul se duce la dulap, dar se sperie de zgomotul pe care îl face fereastra, aşa încît se întoarce să vadă ce s-a întîmplat. Ia trei sticle de whisky — sticle de culoare închisă, în patru colţuri — le priveşte cu luare-aminte şi le aruncă pe fereastră. După aceea, ia cîteva cutii de ţigări de foi, miroase una şi o aruncă pe fereastră.

îşi se oate ochelarii, îi şterge şi îi pune din nou, ca să-şi dea seama cum vede cu ei. Apoi îi aruncă pe fereastră. Se împiedică printre mobile, ca şi cînd nu ar vedea bine şi aprinde un candelabru cu şase luminări, care se află pe dulap. Observă cununile de lauri, le ia şi merge cu ele spre fereastră, dar se întoarce. Ia husa de pe pian şi împachetează cu grijă cununile, prinde colţurile pachetului cu cîteva ace cu gămălie de pe masă şi îl pune

251

ALICE

KURT ALICE

ALICE

KURT ALICE KURT ALICE

KURT ALICE

după aceea pe un scaun. Merge la pian, izbeşte cu pumnul în clape, închide pianul şi aruncă cheia pe fereastră. Aprinde luminările de pe pian ; apoi merge la etajeră, la fotografia soţiei sale, o priveşte un timp şi o rupe în bucăţi pe care le aruncă pe jos. Fereastra se mişcă în balamale şi el se sperie din nou. După ce se linişteşte, ia fotografiile fiului şi a fiicei sale, le sărută pe furiş şi le pune în buzunarul vestei. Celelalte fotografii le dă jos cu cotul şi le adună cu piciorul într-o grămadă. După aceea se aşază obosit la masa de scris şi îşi duce iarăşi mina la inimă. Aprinde lampa de pe masă şi suspină; priveşte înainte ca şi cum ar vedea ceva neplăcut ... Se *ridică şi merge la dulap, deschide uşa acestuia şi scoate un teanc de scrisori legate cu mătase albastră, pe care-l aruncă în soba de teracotă. Apoi închide dulapul.*

în acest moment telegraful ţăcăne o singură dată şi se opreşte. Căpitanul tresare înspăimîntat de moarte şi rămîne în picioare cu mîna la inimă, ascultînd atent. Dar fiindcă nu mai aude nimic la telegraf, ascultă la uşa din stingă. Se duce şi o deschide, face un pas în camera vecină şi se întoarce cu o pisică în braţe pe care o mîngîie pe spate. Apoi iese prin uşa din dreapta. Jn momentul acesta încetează şi muzica.

A lice intră din ***fund,*** *îmbrăcată într-o rochie de stradă ; părul ei e negru ; poartă pălărie şi mănuşi ; se uită mirată în jur la luminările aprinse neobişnuit de multe. Kurt intră din stînga, nervos.*

Aici parcă s-ar fi făcut pregătiri pentru seara

de Moş Ajun!
Eei!
(îi întinde mîna ca să i-o sărute): Mulţumeşte-mi!
Kurt îi sărută mîna fără prea multă efuziune.
Şase martori, dintre care patru neînduplecaţi. Declaraţia a fost făcută, iar răspunsul vine prin telegraf — chiar aici, în centrul fortăreţei! Aşa?
Spune mai bine „mulţumesc", în loc de „aşa"! Oare de ce-o fi aprins atîtea luminări? I-e frică de întuneric, fireşte!... Uită-te la telegraful ăsta! Nu-i aşa că seamănă cu minerul unei rîşniţe de cafea care macină într-una şi boabele trosnesc, de parcă ţi-ar trage cineva măselele...
Dar ce-o fi făcut aici, în camera asta? Judecind după cum a răvăşit-o se pare că a vrut să se mute! Da, o să te muţi, acolo, jos!
252
KURT Alice, nu aşa! Găsesc că e deplasat... Mi-a fost prieten în tinereţe şi s-a purtat de multe ori binevoitor cu mine, cînd o duceam greu... E păcat de el! ALICE Şi de mine nu e păcat? De mine, care n-am făcut nici un rău şi care a trebuit să-mi sacrific cariera pentru monstrul ăsta?
KURT Şi cum a fost cariera ta? Chiar atît de strălucită? ALICE *(furioasă):* Ce tot vorbeşti ? Tu ştii cine sînt eu,
cine am fost eu?
Ei, lasă acum!
începi şi tu?
Şi eu?
KURT ALICE KURT
Alice îl ia pe Kurt de după gît şi-l sărută.
Kurt o ia în braţe şi o muşcă de gît, încît ea scoate un ţipăt.
ALICE Mă muşti?
KURT *(pierzîndu-şi controlul):* Da, vreau să te muşc de beregată şi să-ţi sug sîngele, ca un linx! Ai trezit din nou în mine animalul pe care ani de zile am căutat să-1 înfrîng prin renunţări şi torturi. Cînd am venit aici, credeam că sînt ceva mai bun decît voi, dar acum sînt cel mai mizerabil! De cînd te-am văzut în toată teribila ta goliciune sufletească, de cînd am fost orbit de pasiune, simt întreaga forţă a răului; tot ce era urît s-a făcut frumos, iar ceea ce e bun a devenit urît şi slab!.. . Hai, să te sugrum cu o sărutare! *(0 îmbrăţişează.)*
ALICE *(îi arată mîna stingă):* Vezi semnul lăsat de lanţul robiei pe care l-ai sfărîmat? Am fost sclavă şi acum, iată-mă liberă!...
KURT Dar o să te leg...
ALICE TU ?
KURT EU !
ALICE Am crezut la un moment dat că eşti...
KURT Un moralist.
ALICE Da, vorbeai despre căderea în păcat. . .
KURT Am făcut eu aşa ceva?
ALICE Şi am crezut că ai venit să ţii predici. ..
KURT Aşa ai crezut ? Peste o oră sîntem în oraş şi acolo. .. o să vezi cine sînt...
ALICE Iar deseară mergem la teatru, ca să fim văzuţi! El o să aibă parte de ruşinea că am fugit de acasă, înţelegi?
KURT încep să înţeleg. Numai închisoare nu e destul...
253
ALICE KURT
ALICE KURT
ALICE
ALICE KURT ALICE
ALICE ALICE
ALICE KURT
ALICE KURT

Nu, nu e destul! Trebuie să se adauge şi ruşinea! Ce lume ciudată! Tu săvîrşeşti o faptă ruşinoasă, dar ruşinea trebuie s-o suporte el! Asta fiindcă lumea e aşa de absurdă! Parcă aceşti pereţi ai închisorii ar fi impregnaţi cu toate fărădelegile criminalilor; e destul ca un om să respire cîtva timp aerul de aici, că se şi molipseşte de vicii! Dacă nu mă înşel, tu te-âi gîndit la teatru şi la supeu! Iar eu m-am gîndit la băiatul meu!
(îl loveşte cu mănuşa peste gură): Eşti un caraghios !
Kurt ridică mina ca să-i dea Alicei o palmă,
(se fereşte) : Mai domol!
Iartă-mă!
Numai dacă îţi ceri iertare în genunchi!
Kurt cade în genunchi.
Dacă îţi apleci faţa la pămînt!
Kurt cu fruntea pe duşumea.
Sărută-mi piciorul!
Kurt îi sărută piciorul.
Şi să nu mai faci niciodată aşa ceva!. . . Ridică-te! *(se ridică):* Pînă unde am decăzut ? Unde sînt acum? Ştii tu!
(se uită în jur îngrozit): îmi vine aproape să cred...
CĂPITANUL *(intră din stingă într-o stare deplorabilă, spri-jinindu-se de un baston):* Pot să-ţi vorbesc, Kurt ? între patru ochi! ALICE E vorba de retragerea aceea nestînjenită?
CĂPITANUL *(ia loc Ungă masa de cusut):* Vrei, dragă Kurt» să fii aşa de bun să te aşezi un moment lîngă mine? Şi vrei, Alice, să ne laşi un moment liniştiţi?
ALICE Ce-o mai fi şi asta?... Noi tertipuri?! *(Către Kurt.)* Fii bun şi ia loc!
Kurt se aşază fără tragere de inimă pe un scaun.

ALICE Şi ascultă cuvîntul Vîrstei şi al înţelepciunii. Dacă ar fi cumva să sosească telegrama. .. să-mi dai de ştire! *(Iese prin stînga.)*
CĂPITANUL *(demn, după o pauză):* Tu poţi înţelege un destin
omenesc aşa cum e al meu, cum e al nostru? KURT NU, tot aşa de puţin cum îl înţeleg şi pe al meu!
CĂPITANUL Oare ce sens are talmeş-balmeşul ăsta?
KURT în momentele de fericire, credeam că sensul constă tocmai în a nu putea să-i desprinzi semnificaţia; şi totuşi, trebuie să ne înclinăm, să cedăm! ...
CĂPITANUL Să ne înclinăm! Dar nu pot să mă înclin, dacă
nu am un punct fiş în afara mea.
KURT Asta-i adevărat, dar tu, ca matematician, trebuie să reuşeşti să afli necunoscuta, din moment ce dispui de mai multe cunoscute, de mai multe date. . .
CĂPITANUL Am căutat-o şi n-am găsit-o!
KURT Atunci ai calculat greşit; ia-o de la început!
CĂPITANUL O s-o iau de la început!... Dar, spune-mi, ce
te face să fii aşa de resemnat? KURT NU sînt de loc resemnat. Nu mă supraaprecia!
CĂPITANUL Ai observat, poate, că am înţeles arta de a trai în felul următor: elimină! Cu alte cuvinte, treci cu buretele peste ce-a fost şi mergi mai departe. Mi-am construit încă de timpuriu un sac, în care am vîrît toate umilinţele, iar cînd s-a umplut, l-am aruncat în mare! Cred că nimeni pe lumea asta nu a suferit atîtea umilinţe ca mine. Dar după ce treceam cu buretele peste ele şi mergeam mai departe, ele pur şi simplu nu mai existau! KURT Am observat cu cîtă ingeniozitate ai transfigurat atît viaţa, cît şi anturajul tău.
CĂPITANUL Crezi că altfel aş fi putut trăi? Aş fi putut rezista?
(Duce mîna la inimă.)
KURT Cum te simţi?
CĂPITANUL Prost. *(Pauză.)* Dar vine un moment, cînd talentul de „a transfigura" — cum îi spui tu — se epuizează... Şi atunci realitatea ţi se înfăţişează în toată goliciunea ei!... Asta-i îngrozitor! *(Vorbeşte cu o voce pUngăreaţă, ca oamenii bătrîni, şi bărbia îi atîrnă.)* Vezi tu, dragă prietene ... *(Se stăpîneşte şi continuă cu voce obişnuită.)* Cînd am fost ultima dată în oraş şi am stat de vorbă cu doctorul *(iar cu vocea pUngăreaţă)*

KURT
CĂPITANUL

mi-a spus că sînt un om sfîrşit... *(din nou vocea obişnuită)* şi că nu mai am mult de trăit! Aşa a spus? Da, aşa a spus!
KURT Va să zică n-a fost adevărat, nu-i aşa? CĂPITANUL Cum? A, da. .. nu, n-a fost adevărat!
KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL KURT
Pauză.
Atunci n-a fost adevărat nici restul?
Ce vrei să spui?
Că băiatul meu a primit ordin să vină aici, ca voluntar!
N-am auzit despre aşa ceva.
Vezi, îndemînarea cu care reuşeşti să treci peste propriile tale fărădelegi e formidabilă!
Nu înţeleg ce vrei să spui!
Atunci s-a terminat cu tine!
Da, nu mai am mult de trăit!
Ascultă, poate că totuşi n-ai înaintat încă cererea de divorţ, atît de dezonorantă pentru nevastă-ta!
Divorţ? Nici vorbă de aşa ceva!
(se ridică): Deci vrei să recunoşti că ai minţit ?
Dar, frate dragă, foloseşti cuvinte aşa de tari!
Toţi avem nevoie de puţină indulgenţă!
Prin urmare, recunoşti ?
(hotărît, cu voce clară): Da, recunosc! Iartă-mă, Kurt! Iartă-mă pentru toate!
Iată un cuvînt de bărbat! Dar n-am pentru ce să te iert! Şi apoi, nici eu nu mai sînt cel pe care-1 ştii de altădată! Şi, mai ales, nu sînt demn să-ţi primesc confidenţele!
(cu voce clară): Viaţa a fost aşa de ciudată! Aşa de ostilă, de grea, încă din copilărie... iar oamenii au fost atît de răi, încît am devenit şi eu rău...
Kurt merge agitat încoace şi încolo prin cameră şi se uită la telegraf.
La ce te uiţi?
Se poate întrerupe un telegraf?
Nu-i aşa uşor.
(cu o nelinişte crescîndă): Cine e adjutantul de artilerie Ostberg ?
E un om onorabil, puţin cam negustor, fireşte. Şi cine e directorul arsenalului?

CĂPITANUL E adevărat că mi-e duşman, dar nu pot spune

nimic rău despre el.
KURT *(se uită pe fereastră, afară se vede mişcîndu-se un felinar):* Ce fac acolo, la baterie, cu felinarul? CĂPITANUL E un felinar?
KURT Da, şi oameni care se agită! CĂPITANUL Asta-i ceea ce noi numim „a da brînci"!
KURT Şi ce înseamnă?
CĂPITANUL Un sergent şi cîţiva soldaţi: probabil vreun amă-rît, pe care urmează să-1 ducă la închisoare! KURT 0!
Pauză.
CĂPITANUL 0 cunoşti acum pe Alice; ce părere ai despre ea ? KURT N-aş putea să spun... Nu mă pricep de loc la oameni! Mi-e tot atît de greu să o înţeleg pe ea, cît îmi este de greu să te înţeleg pe tine, sau chiar pe mine însumi! De fapt, încep să mă apropii de vîrsta la care înţelepciunea recunoaşte: nu ştiu nimic, nu înţeleg nimic!... Dar cînd aflu că se săvîrşeşte o faptă, doresc să-i cunosc mobilul... De ce ai îmbrîncit-o în mare?
CĂPITANUL NU ştiu! Ştiu numai că în timp ce era pe chei, mi s-a părut că e foarte firesc să se dea la fund. KURT Şi nu te-ai căit niciodată? CĂPITANUL Niciodată!
KURT Foarte ciudat!
CĂPITANUL Da, sigur că e ciudat! Atît de ciudat, încît nici nu mi se pare că eu sînt acela care a săvîrşit o faptă aşa de josnică!
KURT Şi nu te-ai gîndit că o să se răzbune? CĂPITANUL A făcut-o cu vîrf şi îndesat, şi găsesc că şi asta
e la fel de firesc! KURT Şi cum de ai ajuns aşa de repede la resemnarea
asta cinică?
CĂPITANUL De cînd am văzut moartea cu ochii, privesc viaţa dintr-o altă perspectivă... Ascultă, dacă ar trebui să arbitrezi între Alice şi mine, cui i-ai da dreptate?
KURT Nici unuia! Dar mi-e milă de amîndoi, poate că de tine ceva mai mult!
CĂPITANUL Dă-mi mîna, Kurt!
KURT *(îi întinde o mînă şi cealaltă o pune pe umărul Căpitanului) :* Bătrîne prieten!
257
ALICE *(intră din stîngă; ţine în mînă o umbrelă de soare):* Ia te uită ce intimitate mişcătoare... Ce prietenie !... Dar telegrama n-a sosit încă ?
KURT *(CU răceală) :* Nu !
ALICE întîrzierea asta mă face să-mi pierd răbdarea; şi cînd îmi pierd răbdarea, precipit evenimentele! . .. Uite, Kurt, îi dau acum lovitura de graţie !... Şi o să cadă... Mai întîi încarc — cunosc metoda folosirii armelor, faimoasa metodă, expusă în cinci mii de exemplare nevîndute — apoi ochesc, foc! *(Ocheşte cu umbrela de soare.)* Ce mai face noua ta soţie? Acea tînără şi frumoasă necunoscută ! Nu ştii! Eu, însă, ştiu ce mai face iubitul meu! *(îl ia de gît şi-l sărută pe Kurt, care o respinge.)* E bine, dar e încă timid!. .. Mizerabil, pe care nu l-am iubit niciodată, tu, care ai fost prea încrezut ca să fii gelos, n-ai văzut cum te-am înşelat, cum te-am dus de nas!?
Căpitanul scoate sabia şi se repede după ea s-o străpungă, dar nu reuşeşte să lovească decît mobila.
ALICE Ajutor! Ajutor!
Kurt rămîne nemişcat.
CĂPITANUL *(cade cu sabia în mînă):* Judit, răzbună-mă! ALICE Ura!!! Moare !
Kurt se dă înapoi către uşa din fund.
(se ridică): încă nu! *(Pune din nou sabia în teacă şi se aşază în fotoliul de la masa de lucru):* Judit! Judit!
(merge spre Kurt): Acum plec cu tine! *(o împinge aşa de puternic, încît ea cade în genunchi) :* Du-te în infernul de unde **ai_venit**! **Adio,** pentru foT3eaunaŢţ~
CĂPITANUL
ALICE
KURT
CĂPITANUL
""ALICE
KURT
unde ai *"Se îndreaptă spre uşă.)*
Nu mă iăsa smgur, Kurt, mă omoară! Kurt, nu mă părăsi^ nu~iie-părăsi! Adio! *(Pleacă.)*
CĂPITANUL

ALICE *(CU tonul schimbat):* Ce mizerabil] Ăsta ţi-e prietenul!
(cu blîndeţe): Iartă-mă, Alice, şi vino aici! Vino repede. ALICE *(către Căpitan):* E cel mai mare mizerabil şi ipocrit pe care 1-arn întîlnit vreodată! Ştii, tu eşti măcar bărbat^

CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL ALICE
CĂPITANUL
Ascultă! Alice... Eu nu mai am mult de trăit! Aşaa?
Da, aşa spunea medicul!
Prin urmare, nici celelalte lucruri pe care le-ai spus nu sînt adevărate! Nu! .
(nu se mai poate stăpîni): O! Ce am făcut ?!... Totul se poate repara! Nu, e ireparabil!
Nimic nu e ireparabil, dacă trecem cu buretele şi mergem mai departe! Dar telegrama ? Telegrama!
Care telegramă?
(în genunchi Ungă Căpitan): Sîntem oare blestemaţi ? Ăsta ne-a fost destinul ? M-am aruncat... ne-am aruncat în aer! De ce a mai fost nevoie să umblu cu minciuni? De ce a trebuit să vină omul ăsta şi să mă ispitească? Totul s-ar fi reparat, m-ai fi iertat pentru toate, fiindcă eşti atît de mărinimos!
Ce nu poate fi iertat? Ce nu ţi-am iertat eu ţie?
Ai dreptate... dar e ireparabil!
Mi-e imposibil să ghicesc despre ce e vorba, cu toate că ştiu cît de bine te pricepi la ticăloşii!...
O, de-aş scăpa de asta! Dacă aş putea scăpa de asta, te-aş îngriji, Edgar.. . te-aş iubi!
Ascultă! în ce măsură pot eu să-ţi fiu de folos ?
Cred că nimeni nu ne poate ajuta... da, absolut nimeni!
Atunci ce-i de făcut?
(îl priveşte pe Căpitan drept în ochi): Nu ştiu!...
Gîndeşte-te! Ce o să se aleagă de copii cu un nume dezonorat ?...
Tu ne-ai dezonorat numele?
Nu eu! Nu eu!... Şi vor fi nevoiţi să părăsească şcoala! Iar cînd or să ajungă în viaţă, vor fi izolaţi ca noi, şi tot aşa de răi ca noi! Deci, după cîte înţeleg, nu te-ai întîlnit cu Judit.
Nu! Dar să trecem cu buretele peste asta!
Telegraful începe să ţăcăne. Alice sare de pe scaun.

ALICE (*strigă):* Sîntem pierduţi! *(Către Căpitan):* Să nu asculţi!

CĂPITANUL (*calm):* N-o să ascult, fetiţa mea, linişteşte-te!. . . ALICE (*stă Ungă telegraf şi se ridică în vîrf ui picioarelor ca să se poată uita pe fereastră) :* Nu asculta! Nu asculta!

259

CĂPITANUL ALICE

ALICE

CĂPITANUL ALICE

CĂPITANUL ALICE

CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

ALICE CĂPITANUL

CĂPITANUL

CĂPITANUL

(îşi astupă urechile): Uite că-mi astup urechile. Lisa, fetiţa mea!

(îngenunchi cu mîinile întinse): Doamne, ajută-ne! Vine patrula!... *(Plînge în hohote.)* Doamne, Dumnezeule! *(Pare să mişte uşor din buze, ca şi cînd ar rosti o rugăciune.)*

Telegraful mai ţăcăne de cîteva ori; între timp s-a derulat o bandă lungă de hîrtie. După aceea se face din nou linişte.

(se ridică, desface banda de hîrtie de la telegraf şi citeşte; apoi se uită în sus, înaintează şi-l sărută pe căpitan pe frunte): Am scăpat! Nu e nimic!

(Se aşază pe celălalt scaun şi plînge în hohote cu batista la ochi.)

Dar ce secrete ai?

Nu mai întreba! Acum a trecut!

Cum vrei tu, fetiţa mea!

Acum trei zile, n-ai fi vorbit aşa; care o cauza?

Ba da, draga mea! Cînd mi-a fost prima dată. rău, am făcut cîţiva paşi şi pe tărîmul celălalt. Am uitat ce am văzut acolo, dar impresia a rămas \

Şi ea a fost...?

. . .Speranţa în mai bine!

în mai bine?

Da! N-am crezut niciodată că ceea ce am trăit noi atei, pe pămînţ^ J^r^mţa^^^j-devăiat. viaţa 1.71 **Asta-i** moartea! Sau poate ceva şi mai rău...

Iar noi...

Am avut misiunea să ne torturăm reciproc... mie aşa~rrir"se"păîiT

Şi ne-am torturat îndeajuns?

Da, cred că da! Am făcut destule ravagii. *(Se uită în jur prin cameră.)* Numai că aşa ceva nu se poate realiza într-o singură zi!

Atunci în două! în mai multe!

Să sperăm!...

Pauză,

(ia loc din nou): Va să zică nici de data asta nu te-ai eliberat! Dar n-ai reuşit nici să faci să mă aresteze!

Alice pare deconcertată.

Da, ştiam că vrei să fiu aruncat în închisoare, dar trec cu buretele peste asta!... Ai făcut lucruri şi mai rele.. .

Alice nu mai are ce să răspundă.
CĂPITANUL Iar în privinţa deturnării de fonduri, să ştii că sînt nevinovat! ALICE Şi acum ar urma — după părerea ta — să devin sora ta de caritate? CĂPITANUL Dacă vrei!
ALICE Şi ce altceva ar trebui să mai fac? CĂPITANUL Nu ştiu!
ALICE *(ia loc abătută, disperată):* Dar astea sînt chinurile veşnice! N-o să ia sfîrşit niciodată?
CĂPITANUL Ba da, dacă avem răbdare! Poate că viaţa începe tocmai o dată cu moartea. ALICE Dacă ar fi aşa!
Pauză.
CĂPITANUL Crezi că acest Kurt a fost un ipocrit? ALICE Sigur că da!
CĂPITANUL Eu nu cred! Dar toţi cei care ajung în contact cu noi devin răî" şi apoi îşi văd de drum... Kurt a fost slab, iar răul e jjuternic! *(P~ă~uză.)* ^îh-deşte-te cît de banală e acum viaţa! Mai demult loveam, acum doar ameninţ! Sînt aproape sigur că dacă sSfbătorim peste trei luni nunta de argint ... Kurt o să fie prezent, ca unul care a aranjat căsătoria. .. Vor fi de faţă şi doctorul cu Gerda... Directorul arsenalului va ţine cuvîntarea şi adjutantul o să dea semnalul ca să se strige: ura! Iar după cîte-1 cunosc pe colonel, o să se invite singur! Da, rîzi! Dar îţi mai aduci aminte de nunta de argint a lui Adolf... acela de la vînă-torii de munte? Mireasa a trebuit să poarte verigheta pe mîna dreaptă, fiindcă într-o împrejurare delicată mirele îi retezase inelarul de la mîna stîngă.
Alice îşi ţine batista la gură ca să nu izbucnească în rîs.
CĂPITANUL Plîngi? Nu, cred că mai degrabă rîzi! Da, fetiţa mea, aşa e: cînd plîngem, cînd rîdem! Dar nu mă-ntreba cînd avem oare dreptate... Citeam deunăzi într-un ziar că un om a divorţat de şapte ori, prin urmare se căsătorise de şapte ori ... în cele din urmă şi-a luat lumea în cap, şi la nouăzeci şi opt de ani s-a căsătorit din nou cu prima lui soţie! "Asta-i iubirea!... Să fie oare viaţa ceva ggrîos sau doar" oHFarsă ? Nu mai **ştiu!** Dacă e o glumă, poate să fie dintre, cele, mai penibil£j_aspectul ei serios e, de fapt, mai plăcut

şi mai liniştitor! Şi dacă se găseşte cineva car să ia în sfîrşit lucrurile în serios, vine altul şi-şij bate joc! De pildă, Kurt!... Vrei să sărbătorim] nunta de argint?
Alice tace.
CĂPITANUL Haide, spune da! Unii vor rîde de noi, dar ce importanţă are? O să rîdem şi noi împreună cu ei sau o să rămînem serioşi, după cum va **cazul**!
ALICE Da, fie!
CĂPITANUL *(serios):* Deci sărbătorim nunta de argint!.. *(Se ridică.)* Să trecem cu buretele şi să mergem mai departe!... Deci, să mergem mai departe!

PARTEA A DOUA

Personajele

EDGAR
ALICE
KURT
ALLAN, *fiul lui Kurt*
JUDIT, *fiica lui Edgar*
LOCOTENENTUL

Decorul

i

JUDIT
ALLAN
JUDIT
ALLAN

JUDIT
ALLAN
JUDIT ALLAN JUDIT
Un salon oval tapetat în alb şi auriu. Pe peretele din fund o uşă de sticlă deschisă, lasă să se vadă o terasă cu balustradă de piatră şi cu vase de faianţă alb-albăstruie în care se află petunii şi muşcate roşii. Terasa e o promenadă publică. In fund se vede bateria de pe ţărm cu o santinelă; în depărtare marea, în salon, la stînga, o sofa aurită cu masă şi cu scaune. La dreapta un pian, o masă de scris şi un şemineu. în prim plan un şezlong american.
Lîngă masa de scris o lampă de aramă cu picior, de care e fixată o policioară. Pe pereţi diferite picturi vechi.
Allan sade la masa de scris şi lucrează. Judit intră prin uşa din fund, îmbrăcată într-o rochie scurtă de vară ; pârul îi cade pe spate, strîns într-o codiţă. într-o mînă îşi ţine pălăria, ***iar*** *în cealaltă racheta de tenis. Se opreşte un moment în prag. Allan se ridică, grav şi respectuos.*
(cu seriozitate, dar prietenos): De ce nu vii la tenis ?
(timid, luptînd împotriva emoţiei): Sînt atît de ocupat...
N-ai văzut că mi-am sprijinit bicicleta de stejar
şi nu mai încolo?
Da, am văzut!
Ei, ce înseamnă asta ?
înseamnă că vrei să vin, să joc tenis... dar...
am de rezolvat mai multe probleme... şi tatăl
tău e un profesor foarte sever...
Nu-ţi place cum e?
Ba da: se interesează de toţi elevii lui...
Se interesează de toţi elevii lui şi de toate. Vrei
să vii?

ALLAN Ştii bine că aş vrea, dar nu pot! JUDIT O să-1 rog pe tata să-ţi dea voie! ALLAN Nu; o să se scornească tot felul de poveşti! JUDIT Şi ce crezi, că nu ştiu cum să-1 iau? Dacă vreau eu ceva, vrea şi el! .-^-— ~
ALLAN Da, fiindcă eşti aşa de autoritară! JUDIT Şi tu ar trebui să'in la lei! ALLAN EU nu fac parte din neamul lupilor.!, JUDIT Atunci eşti un miel? ALLAN îffiî~place mai mult aşa. JUDIT Spune-mi, de ce nu vrei să vii la tenis? ALLAN Doar ştii de ce... JUDIT Spune-mi, totuşi... Locotenentul?... ALLAN Da; în realitate tu nu te sinchiseşti cîtuşi de puţin de mine şi cu toate astea te amuzi cu locotenentul numai cînd sînt şi eu de faţă, ca să vezi cum mă chinuiesc!
JUDIT Oare sînt chiar aşa de crudă? Uite că n-am ştiut. ALLAN Acum ştii.
JUDIT Atunci voi încerca să mă schimb, nu vreau să fiu crudă; nu vreau să ai impresia că sînt rea. ..
ALLAN Asta o spui numai ca să mă poţi domina! Sînt sclayuTtău, dar nu te mulţumeşti cu atît; sclavul trerjuie să_ fie şj[ciunuit şi aruncat în mijlocul frârelofT II ţii deja pe celălalt în gheare, ce mai vrei cu mine! Lasă-mă să-mi văd de drumul meu, iar tu vezi-ţi de al tău! JUDIT Va să zică mă dai afară?
Allan nu răspunde.
JUDIT Atunci plec!... Ca rude o să ne mai întîlnim cîteodată vrînd nevrînd, dar încolo n-o să te mai deranjez!
Allan se aşază din nou la masă şi continuă să lucreze.
JUDIT *(în loc să plece, se apropie puţin cîte puţin de masa la care sade Allan):* Nu te speria, plec îndată... vreau numai să văd cum e instalat directorul unui spital de carantină. .. *(Se uită în jur.)* în alb şi auriu! Pian marca Bechstein! Ca să vezi! Iar noi locuim şi după ce tata a trecut la pensie tot în drumul fortăreţei... turnul, în care mama a stat douăzeci şi cinci de ani... şi cînd te gîndeşti că şi acolo locuim numai din bunăvoinţa unor oameni cumsecade! Ei da, dar voi sînteţi bogaţi!

ALLAN *(calm) :* Nu sîntem bogaţi! JTJDIT Aşa spui tu, dar eşti îmbrăcat totdeauna în lucruri aşa de fine... şi, de altfel, tot ce porţi îţi vine bine!... Auzi ce zic ? *(Se apropie.)* ALLAN *(resemnat):* Aud.
JUDIT 'Cum poţi să auzi, cînd stai acolo şi faci socoteli
1 1 sau~măT~ştiu~eu ce? ALLAN j Birre:^daTmrxtr-nchii and ! JUDIT ' OcEii tăi, da!... Ţi i-ai văzut în oglindă ?... ALLAN Pleacă!
JUDIT Va să zică mă dispreţuieşti!... ALLAN Draga mea, nu mă gîndesc de loc la tine! JUDIT *(se apropie):* Arhimede sade şi face socoteli, cînd vine soldatul" şi-1 doboară cu pumnalul! *(h*

răvăşeşte hîrtiile cu racheta de tenis.) ALLAN Nu-mi răvăşi hîrtiile! JUDIT Aşa a spus şi Arhimede !.. . Acum o să-ţi închipui, fireşte, cine ştie ce! Poate crezi că nu pot trăi fără tine. . .
ALLAN De ce nu mă laşi în pace? JUDIT Fii drăguţ, şi atunci o să te ajut la examen... ALLAN TU?
JUDIT Da, îi cunosc pe examinatori... ALLAN *(sever):* Ei şi?
JUDIT NU ştii că trebuie să ai protecţie la profesori? ALLAN Adică la tatăl tău şi la locotenent? JUDIT Şi la colonel!
ALLAN Vrei să spui că dacă ai pune o vorbă pentru mine»
n-ar mai trebui să învăţ? JUDIT Traduci prost!
ALLAN Cupă un original la fel de prost!... JUDIT Să-ţi fie ruşine!
ALLAN Da, mi-e ruşine... şi pentru tine... şi pentru .nimeT... Mi-e ruşm~e~~că le-am aseTlităTt7T."~Şl acum, de ce nu pleci?
JUDIT Fiindcă ştiu că te bucură prezenta mea. Da, faci de~~îTecăre data în aşa fel, încît să treci pe sub fereastra mea! De cîte ori mergi în oraş, iei vaporul cu care mă duc şi eu şi niciodată nu ieşi cu barca cu pînze fără să mă rogi pe mine să manevrez scotele!
ALLAN *(timid,):* Dar o fată nu trebuie să spună toate lucrurile astea!
266
JUDIT Păi cum, crezi că mai sînt un copil? ALLAN Cîteodată eşti un copil bun, alteori o femeie rea! Mi se pare că m-ai ales tocmai pe mine ca să mă
protejezi...
JUDIT Dacă eşti un biet mieluşel, tlgbjiie_să_ţeprotejez! ALLAN *(S%"ridică de pe scaun):* Lupul e un rău păzitor
de oi!... Vrei să mă mănînci. .. Ăsta-i secretul,!
VreP să-ţi amanetezi bcEiî" tăi frumoşi acum,
pentru" căTmai tirziu sădirii poţi lua", în schimb,
capul. JUDIT A, va să zică te-ai uitat în ochii mei ? Nu credeam
că eşti aşa de curajos!
Allan îşi adună hîrtiile şi dă să plece prin uşa din dreapta. Judit se postează în faţa uşii.
ALLAN Dă-te la o parte, altfel... JUDIT Altfel, ce?
ALLAN Dacă ai fi băiat, atunci... ! Dar eşti fată! JUDIT Ei şi? ALLAN Dacă ai avea măcar o fărîmă de mîndrie, ai fi
plecat de mult, căci poţi să te consideri ca şi
dată afară!
JUDIT Asta o să mi-o plăteşti! ALLAN Da, te cred! JUDIT *(se-ndreaptă spre uşa din fund furioasă):* Asta-
o-să-mi-o-plăteşti! *(Iese.)*
KURT *(intră din stînga):* Unde mergi, Allan ? ALLAN Dumneata eşti? KURT Cine a plecat aşa vijelios de s-au cutremurat şi
tufişurile ? ALLAN Judit.
KURT E puţin cam nervoasă, dar încolo e fată bună! ALLAN Cînd o fată e rea şi crudă, lumea obişnuieşte să
spună că e o fată bună!
KURT NU fi aşa de aspru, Allan... Dar nu eşti mulţumit cu noile tale rude? ALLAN Pe unchiul Edgar îl iubesc. .. KURT Da, are multe părţi bune... şi ceilalţi profesori
ai tăi? De pildă, locotenentul? ALLAN E aşa de inegal! Cîteodată pare pornit împotriva
mea.
KURT NU cred!... „Meditezi" prea mult asupra oamenilor. Nu mai analiza atîta, ci fă-ţi datoria, fii corect şi lasă-i pe ceilalţi să-şi vadă de treburile lor!
267
ALLAN Aşa şi fac, dar... eu nu sînt lăsat în pace. Sînt atras... e ca şi cu sepiile... de jos de sub pod... nu muşcă, dar fac un vîrtej care te antrenează. KURT *('amical)* r €red~~c3r^şti "predispus la melancoIîeT
Nu-ţi place aici la mine? îţi lipseşte ceva? ALLAN N-am fost niciodată aşa de fericit ca acum; există totuşi ceva aici, care mă înăbuşă. KURT Aici, la mare? Nu-ţi place marea? ALLAN Ba da, în larg! Dar la ţărm este totdeauna iarbă de mare, sînt sepii, meduze, urzici de mare sau cum le mai zice!
KURT NU trebuie să stai aşa de mult în casă. Du-te
şi joacă puţin tenis! ALLAN NU mă amuză! KURT Mi se pare că te-ai certat cu Judit! ALLAN Judit ?

KURT   Tuturor le găseşti cusururi... nu trebuie să fii
aşa, rămîi un izolat!
ALLAN NU sînt cusurgiu dar... cîteodată am senzaţia că mă aflu jos, la fundul unei grămezi de lemne... şi că trebuie să aştept pînă îmi vine rîndul să fiu aruncat în foc... şi tot ce e deasupra apasă şi apasă...
KURT   Aşteaptă pînă-ţi vine rîndul! Grămada scade... ALLAN   Da, dar aşa de încet, aşa de încet... Iar între
timp eu stau acolo şi mucezesc! KURT   NU eplăcut să fii tînăr!...   Şi totuşi sînteţi
invidiaţi!
ALLAN   Dă?! Vrei să schimbăm? KURT   NU, mulţumesc!
ALLAN Ştii care _e lucrul cel mai neplăcut ? Să stai şi să taci, cînd cei bătrînî vorbesc fleacuri.... De pildă, ştiu că şi eu cunosc o problemă la fel de bine ca ei... şi totuşi trebuie să tac! Scuză-mă, dar pe dumneata nu te socotesc printre cei bătrîni!
KURT   Adică, de ce nnf-------................
ALLAN   Poate fiindcă, de fapt, ne-am cunoscut abia acum... KURT   Şi fiindcă... îţi făcuseşi o altă idee despre mine! ALLAN   Da!
KURT   Bănuiesc că în anii în care am fost despărţiţi, n-ai avut pentru mine sentimente din cele mai prieteneşti, nu-i aşa? ALLAN   NU !
KURT   Ai văzut vreodată vreun portret   de al meu? ALLAN   Unul singur, şi nici acela nu te avantaja prea mult!
268
KURT   Arătam bătrîn? ALLAN   Da!
KURT   Acum zece ani am   încărunţit   într-o   singură noapte... ulterior părul şi-a recăpătat culoarea lui normală. ..   Dar hai să vorbim despre altceva ! Uite că vine mătuşa ta! Cum îţi place ?
ALLAN   AŞ prefera să nu spun! KURT   Atunci nu te mai întreb!
ALICE *(intră îmbrăcată într-un costum de promenadă de culoare foarte deschisă, în mină cu o umbrelă de soare):* Bună dimineaţa, Kurt! *(îi face semn cu ochiul, ca să-l roage pe Allan să plece.)*
KURT   *(către Allan) :* Lasă-ne singuri!
Allan iese prin dreapta.
Alice se aşază pe sofaua din stingă.
Kurt se aşază pe un scaun alături de ea.
ALICE   *(jenată):* Vine şi el imediat, aşa că nu te jena! KURT   Adică, de ce m-aş jena? ALICE   CU concepţiile tale riguroase... KURT   Faţă de mine însumi, da! ALICE   Fără îndoială.. . Mi-am pierdut o dată controlul
asupra mea, cînd am văzut în tine un eliberator,
dar tu ţi-ai păstrat prezenţa de spirit... şi de
aceea avem dreptul să uităm... ce nu s-a întîm-
plat niciodată! KURT   Atunci, uităl
ALICE   Dar, vezi... cred că *El* nu a uitat... KURT   Te gîndeşti la noaptea aceea, cînd a avut o criză de inimă...   şi cînd te-ai bucurat prea repede,
crezînd că a murit? ALICE   Da... Şi-a revenit,   după   aceea,   dar de cînd
nu mai bea, s-a obişnuit să tacă, şi acum e teribil.
Mocneşte în el ceva, dar nu pot să pricep ce... KURT   Alice, bărbatul tău e un nătărău, dar e modest, iar cu mine e prietenos... ALICE   Fereşte-te de dovezile lui de prietenie! Ştiu eu
cît valorează!
KURT   Ei haide, lasă acum! ALICE   Va să zică te-a îmbrobodit şi pe tine!... Nu-ţi
dai seama de primejdie, nu observi cursele pe
care ţi le întinde? KURT   NU ! ALICE   Atunci eşti condamnat la pierire!
269
KURT   Ei, cum aşa?
ALICE   Dar înţelege că stau aici şi văd cum pacostea se
apropie tiptil şi pune gheara pe tine ca o pisică...
îţi atrag atenţia, dar tu nu izbuteşti s-o vezi! KURT   Dar nici Allan nu o vede cu toate că n-are orbul găinilor! De altfel el n-o vede decît pe Judit,
şi asta e garanţia care asigură tot timpul relaţii
bune între noi.
ALICE   O cunoşti pe Judit?

KURT O fetiţă cochetă, cu părul adunat într-un coc pe spate şi cu rochii puţin cam scurte...
ALICE Aşa e! Dar acum cîteva zile am văzut-o îmbrăcată într-o rochie lungă... şi era ca o domni-şoară. .. nu chiar aşa de tînără, mai ales că şi părul îi era ridicat într-un coc!
KURT Sînt de acord că e destul de dezvoltată pentru vîrsta ei!
ALICE Şi apoi, se joacă cu Allan!
KURT Atîta timp cît e joc, totul e permis.
ALICE Da, e permis! . .. îndată va veni Edgar şi va lua loc în şezlong — îi place foarte mult şezlongul ăsta, aşa de mult, încît ar fi în stare să-1 fure!
KURT O să i-1 dau lui!
ALICE Atunci să şadă el acolo, iar noi stăm aici! Iar cînd o să vorbească — dimineaţa are atîta chef de vorbă — cînd o să vorbească despre lucruri fără importanţă, eu o să-ţi tălmăcesc sensul cuvintelor lui!
KURT O, dragă Alice, eşti prea prudentă, prea prudentă. De ce să mă tem, atîta timp cît îmi conduc spitalul în mod ireproşabil şi mă comport cinstit şi din alte puncte de vedere?
ALICE TU mai crezi în dreptate, în onoare şi în toate astea ?
KURT Da, şi tocmai experienţa m-a învăţat să cred. Cîndva am crezut contrariul... Dar m-a costat scump!
ALICE Uite-1 că vine!...
KURT NU te-am văzut încă niciodată atît de înfricoşată!
ALICE Curajul meu nu era decît necunoaşterea primejdiei !
KURT Primejdie?... Pînă la urmă o să mă sperii de-a
binelea! ALICE O, măcar de-aş reuşi... Uite-1 că vine!
Căpitanul intră din fund, îmbrăcat civil, într-o redingotă neagră încheiată pînă sus cu chipiu de uniformă ; în mînă are un baston cu mîner de argint. Salută înclinînd din cap şi se îndreaptă spre şezlong.
ALICE *(către Kurt):* Lasă-1 pe el să vorbească mai întîi! CĂPITANUL Dragă Kurt, ai un scaun superb ! Absolut superb!
KURT Dacă primeşti, ţi-1 fac cadou!
CĂPITANUL Fii serios, nici nu m-am gîndit la aşa ceva!... KURT Dar m-am gîndit eu! Fiindcă la urma urmei, cîte
n-am primit şi eu de la tine?
CĂPITANUL *(volubil):* Vezi-ţi de treabă, nu mai vorbi fleacuri ... Iar cînd şed aici, am o vedere minunată asupra întregii insule, cu toate aleile, îi văd pe toţi în verandele lor, toate vapoarele de pe mare care vin şi pleacă... Să ştii că ai reuşit să găseşti locul cel mai frumos din această insulă... care nu e, în nici un caz, a fericiţilor. Nu-i aşa, Alice ?... Da, îi zice „micul iad", şi tocmai aici şi-a făcut Kurt un paradis, fireşte fără Eva. ..căci **dacă** ar veni vreuna, s-ar termina şi cu paradisul! Ascultă: Ştii că aici, in clădirea asta, a losflhainte un palat regal de vânătoare? KURT Am auzit aşa ceva!
CĂPITANUL Locuieşti regeşte, dar — parcă mă jenez s-o spun — să ştii că mie trebuie să-mi mulţumeşti pentru asta! ALICE *(către Kurt):* Vezi? Acum vrea să te tragă pe
sfoară!
KURT îţi datorez multă recunoştinţă! CĂPITANUL Fleacuri!... Ascultă, ai primit lăzile cu vin?
KURT Da! CĂPITANUL Şi eşti mulţumit?
KURT Foarte mulţumit; poţi să-i transmiţi asta furnizorului tău din partea mea!
CĂPITANUL Livrează totdeauna mărfuri de prima calitate... ALICE *(către Kurt):* La un preţ de favoare, iar diferenţa
trebuie s-o plăteşti tu... CĂPITANUL Ce-ai spus, Alice?
ALICE EU ? Nimic!
CĂPITANUL Cînd s-a înfiinţat spitalul ăsta de carantină, aveam intenţia să concurez eu pentru postul de

director... şi în acest scop am studiat problema carantinelor.
ALICE *(către Kurt):* Acum minte!
CĂPITANUL *(se landă):* Nu împărtăşeam ideile învechite cu privire la sistemul de dezinfectare preconizat de guvern! Eram de partea neptuniştilor ... îi numeam aşa fiindcă preferau metoda dezinfec-tării cu apă...
KURT Scuză-mă! îmi aduc foarte bine aminte că eu eram acela care preconizam pe atunci metoda apei, iar tu pe aceea a focului. CĂPITANUL EU? Da de unde!

ALICE Ba da, şi eu îmi amintesc! CĂPITANUL Tu ?... '
KURT îmi aduc bine aminte, cu atît mai mult cu cît... CĂPITANUL Se poate, dar acum ce importanţă mai are.! *(Ridică vocea.)* Pina una, alta",~îrFm6mentul ăsta întreaga afacere urmează să primească un nou... *(către Kurt, care vrea să-l întrerupă)...* dă-mi voie... un nou profil... şi sistemul de carantine este pe cale să facă un pas uriaş înainte. KURT Apropo! Nu ştii cumva cine este autorul articolelor absurde din revistă?
CĂPITANUL *(roşeşte):* Nu ştiu, dar de ce spui că sînt absurde ? ALICE *(către Kurt):* Bagă de seamă ce spui, el le-a
scris! KURT *(către Alice):* El?... *(Către căpitan.)* Adică,
puţin *cam confuze.*
CĂPITANUL TU nu eşti competent să le judeci! ALICE Aveţi cumva de gînd să vă certaţi? KURT O, nu!
CĂPITANUL E greu de trăit în bună înţelegere, aici, în insulă, dar noi sîntem cei care trebuie să dăm exemplul bun...
KURT Poţi să-mi explici un lucru: la scurt timp după sosirea mea aici am ajuns în relaţii bune cu toate notabilităţile şi m-am împrietenit mai ales cu substitutul de judecător... în măsura în care aşa ceva mai e posibil la vîrsta noastră. Ei bine, după un timp — de fapt, îndată după însănătoşirea ta — au început unul după altul să-mi arate tot mai multă răceală, iar ieri, pe alee, pînă şi substitutul m-a ocolit. Nici nu pot să-ţi spun cît de mult m-a afectat acest lucru!
Căpitanul tace.

KURT Ai observat cumva că ar avea sentimente duşmănoase şi faţă de tine? CĂPITANUL Nu, dimpotrivă!
ALICE *(către Kurt):* Nu înţelegi că ţi-a furat prietenii? KURT *(către Căpitan):* Mă întreb, daca nu cumva e din cauză că nu am vrut să cumpăr noile acţiuni puse în vînzare de ei.
CĂPITANUL Nu, nu! Dar, poţi să-mi spui, de ce n-ai vrut? KURT Fiindcă îmi plasasem deja micile economii în fabrica voastră de sodă! Şi pentru că' însăşi cumpărarea de noi acţiuni presupune devalorizarea celor vechi.
CĂPITANUL *(distrat):* Ce lampă superbă! De unde o ai ? KURT Din oraş, fireşte! ALICE *(către Kurt):* Atenţie la lampă! KURT *(către Căpitan):* Să nu-ţi închipui, Edgar, că
sînt un ingrat sau că n-am încredere!
CĂPITANUL Dar nu dai de loc dovadă de încredere, dacă vrei să te retragi dintr-o afacere la a cărei lansare ai participat şi tu!
KURT Dragul meu, prudenţa elementară impune să încerci să te salvezi din timp, atît pe tine cît şi ce e al tău. CĂPITANUL Să salvezi? Dar se întrevede vreo primejdie la
orizont? Intenţionează cineva să te fure? KURT De ce cuvinte aşa de tari?
CĂPITANUL N-ai fost oare mulţumit, cînd te-am ajutat să-ţi plasezi capitalul cu o dobîndă de şase la sută? KURT Ba da, ţi-am fost chiar recunoscător! CĂPITANUL TU nu ştii să fii recunoscător! Nu-ţi stă în fire,
şi acum nici nu poţi să te mai schimbi! ALICE *(către Kurt):* Auzi ce spune! KURT Fără îndoială că am cusururi şi, deşi am luptat împotriva lor, am reuşit destul de puţin să le înlătur, dar recunosc că există şi îndatoriri... CĂPITANUL Atunci dovedeşte-o! *(Întinde mina şi ia un ziar.)* Vezi ce scrie aici ?. .. Un anunţ! *(Citeşte.)* A murit medicul legist! ALICE *(către Kurt)* Acum face deja speculaţii asupra
cadavrului. CĂPITANUL *(ca pentru sine):* Asta o să ducă la anumite...
schimbări... KURT în ce privinţă? CĂPITANUL *(se ridică):* O să vedem!
ALICE *(către Căpitan):* Unde te duci ?

KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
CĂPITANUL Cred că trebuie să mă duc în oraş!... *(Zăreşte o scrisoare pe masa de scris, o ia ca şi cînd s-ar gîndi la altceva, citeşte cîteva rînduri şi apoi o pune la loc.)* Scuză-mă, sînt distrat! Nu-i nimic!
Uite compasul lui Allan! Unde e băiatul ? A ieşit să joace tenis cu fetele. Băiat mare ? Asta nu-mi place de loc! Iar Judit să nu mai dea tîrcoale pe aici. . . Trebuie să-ţi ţii domnişorul sub supraveghere, iar eu o să am grijă de domnişoara mea! *(Trece prin faţa pianului şi loveşte cîteva clape.)* Superb ton

are instrumentul ăsta! Un Steinbejgh, n.u? Un Bechstein!
Dă," ntr~s=ar~putea zice că îţi merge rău! Dar mie să-mi mulţumeşti că te-am adus aici! *(către Kurt):* Minte şi acum, a încercat să te împiedice ! Şi acum vă spun la revedere! Iau primul vapor!
(Pleacă, examinînd, în timp ce se îndepărtează, tablourile de pe perete.)
Ei? Ei?
Tot nu înţeleg ce planuri are. Dar, spune-mi un lucru: plicul acela la care s-a uitat... de la cine era scrisoarea?
Mi-e ruşine să-ţi spun, era singurul meu secret! Şi uite că 1-a dibuit! Vezi că ştie să facă şi farmece, aşa cum ţi-am spus mai de mult? Pe plic e tipărit ceva?
Da, scrie: „Comitetul electoral". Atunci ţi-a descoperit secretul! Vrei, după cîte înţeleg, să devii deputat în Parlament! Ei, să vezi că o să fie el în locul tău! S-a gîndit vreodată la aşa ceva? Nu, dar se gîndeşte acum! Am citit asta pe figura lui, în timp ce se uita la plic. Oare de aceea pleacă în oraş?
Nu, hotărîrea asta a luat-o cînd a văzut anunţul de deces!
Ce speră să cîştige de pe urma morţii medicului legist ?
Cine ar putea să spună ?... Poate că era un duşman care îi încurca planurile!

KURT
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
Dacă e chiar aşa de periculos cum spui tu, avem, fireşte, motive să ne temem de el! N-ai auzit cum voia să te îmbrobodească, să te lege de mîini şi de picioare, pretinzînd că-i datorezi recunoştinţă, ceea ce nu-i de loc adevărat. Nici vorbă să-ţi fi procurat el postul ăsta; dimpotrivă, a încercat să te împiedice să-1 ocupi! E un hoţ, o insectă, un vierme, care o să te roadă pe dinăuntru, şi într-o bună zi o să te trezeşti găunos ca un brad putred ... Te urăşte, chiar dacă îl leagă de tine amintirea prieteniei voastre din tinereţe... Cît de perspicace eşti, cînd urăşti!
Orb şi prost!
O, nu! De ce vorbeşti aşa?!
Tu ştii ce se înţelege printr-un vampir ?... .jSe
spune că e sutletul "unui om mort, iii căutâreă
unui corp in care să poată trăi ca urTpărăzit.
Edgar a murit în ziua îrTcaje a cazuT pe ps!
Kflg'ar a murii m ama, m ^0,^, u. v,^,,.. r, r ^u maLare nici interese personale, nici persona-litate, nici iniţiativa? "Dar, dacă reuşeşte să punâ~ mîna pe un_omj] înşfacă puterHicrişi înfige rădăcinile adine. jE_el_şi începe să~cfească şi să înflorească. Acum s-a aşezat pe~tmeţ---- ~
KURT TJăcă'se cramponează prea tare, îl scutur de pe mine!
ALICE încearcă să te scuturi de un scai, şi o să vezi cît e de greu! Ştii de ce nu vrea ca Allan să joace tenis cu Judit?
KURT Poate că i-e teamă de sentimentele lor!
ALICE AŞ, de unde! Vrea s-o mărite pe Judit cu ... colonelul!
KURT *(indignat):* Cu văduvul acela bătrîn ?
ALICE Da!
KURT îngrozitor!.. . Şi Judit ce spune ? ALICE Dacă ar putea să-1 ia pe general, care e de optzeci de ani, l-ar lua, numai ca să-1 umilească pe colonel, care e de şaizeci. Să umilească, vezi tu, asta e ţinta vieţii ei! Să calce peste cineva şi sa umilească, iată deviza" familieT]
KURT Asta e Judit? Frumoasa, mîndra, minunata Judit? ALICE Da, cunoaştem asta! ... îmi dai voie

să mă aşez
aici şi să scriu o scrisoare?
KURT *(pregătind cele necesare pe masa de scris):* Te rog!
275
ALICE *(îşi scoate mănuşile şi se aşază la masa de scris);* Voi încerca să recurg la tactica militară! Am eşuat odată încercînd să-mi omor balaurul! Dar acum am învăţat meseria!
KURT Ştii, că, înainte de a trage, trebuie să încarci arma ?
ALICE Da, şi încă cu gloanţe puternice!
Kurt se retrage prin uşa din dreapta. Alice meditează şi în acelaşi timp scrie.
ALLAN *intră precipitat, fără s-o observe pe Alice şi se aruncă pe sofa, plîngînd în hohote, cu faţa într-o batistă cu dantelă.*
ALICE *(îl priveşte cîtva timp, apoi se ridică şi merge Ungă sofa; cu o voce blinda):* Allan!
Allan se ridică jenat, şi ascunde batista la spate.
ALICE *(CU Uîndeţe feminină şi emoţie adevărată):* Să nu te temi de mine, Allan, din partea mea nu te ameninţă nici un pericol ... Spune-mi ce ai ?... Eşti bolnav? ALLAN Da! ALICE în ce fel? ALLAN NU ştiu! ALICE Te doare capul? ALLAN NUU ! ALICE Pieptul? Suferi? ALLAN Da! ALICE Suferinţă! O suferinţă de parcă ţi s-ar rupe inima!
Şi asta te seacă, te seacă! ALLAN Dar de unde ştii?
ALICE Şi apoi vrei să mori... O, de-ai putea muri! Totul e aşa de greu. Şi te gîndeşti mereu la acelaşi lucru... la aceeaşi persoană.. . dar cînd doi se gîndesc la aceeaşi fiinţă, durerea e greu de suportat pentru unul din cei doi.
Allan uită şi scoate batista.
ALICE Da, e boala pe care n-o poate vindeca nimeni ... nu-ţi vine să măriînr.i, nu-ţi ymesăbei, ci doar să'plîngi; şi'plîngi; şi plîngi aşa de amar... de preferinţă afară, în pădure, ca să nu te vadă nimeni, căci oamenii rîd de durerea altuia... oamenii ăştia răi! Pfui! Şi ce vrei de la ea ? Nimic ! Nu vrei s-o săruţi pe buze, fiindcă ai impresia că ai muri. Parcă se apropie moartea de tine, cînd îţi zboară gîndurile spre ea! Şi4ocmai
276
ALICE
moartea^ e aceea, băiete, care dă viaţăl Dar nu poţi încă înţelege toate astea!'Miroase a viorele! Ea e! *(Se apropie de Allan şi îi ia uşurel batista.)* E ea, e ea peste tot, numai ea!
Allan nu vede altă soluţie decît să-şi ascundă faţa după braţul lui Alice.
Bietul băiat! Bietul băiat! O, cît de dureros, cît de dureros! *(îi şterge lacrimile cu batista.)* Aşa, aşa! Var să-ţi tot focul! Aşa! Aşa ţi se uşurează inima!... Dar acum ridică-te, Allan, şi fii bărbat, căci altfel n-o să se uite la tine! Răutăcioasa care de fapt nu e răutăcioasă! Te-a chinuit ?... Cu locotenentul ? Ascultă-mă pe mine, băiete! . . . împrieteneşte-te cu locotenentul şi o să puteţi vorbi unul cu altul despre ea. De obicei, asta uşurează durerea!
Nu vreau să-1 văd pe locotenent!
Ascultă aici, puştiule! N-o să treacă mult şi o
să te caute locotenentul ca să vorbească cu tine
despre ea! Fiindcă...
Allan ridică privirile în care luceşte o rază de speranţă.
Ei, vrei să fiu amabilă şi să-ţi spun?
Allan înclină din cap.
Şi el e tot atît de nefericit ca tine! *(vesel) :* Nu zău!
Da, chiar aşa; iată de ce are şi el nevoie de cineva ca să-şi deschidă inima, atunci cînd Judit îi face zile fripte. S-ar părea că te bucuri dinainte !
ALLAN Deci nu-1 vrea pe locotenent?
ALICE Dar, dragul meu, nu te vrea nici pe tine, fiindcă îl vrea pe colonel!
Allan se întristează din nou.
ALICE Iar începe să plouă cu lacrimi? Ei bine, batista nu ţi-o mai dau, fiindcă Judit ţine foarte mult la lucrurile ei şi vrea să aibă duzina de batiste întreagă! *Allan pare dezamăgit.*
ALICE Da, dragă, aşa e Judit! ... Aşteaptă liniştit pînă scriu încă o scrisoare şi după aceea te voi ruga să-mi faci un comision! *(Merge din nou la masă
şi continuă să scrie.)*
ALLAN ALICE
ALICE

ALICE ALLAN
ALICE
277
LOCOTENENTUL *(intră din fund, pare melancolic, dar nu are un aspect ridicol. Nu o observă pe Alice, ci se îndreaptă spre A Han):* Domnule voluntar!
A Han se ridică în poziţie de drepţi.
LOCOTENENTUL Ia loc, te rog!
Alice îi priveşte pe amîndoi.
Locotenentul se apropie de A Han, apoi se aşază lîngă el. Suspină, scoate o batistă asemănătoare cu cea dinainte şi îşi şterge fruntea.
Allan se uită la batistă cu priviri avide.
Locotenentul îi aruncă lui Allan o privire tristă.
Alice tuşeşte.
Locotenentul se ridică în poziţie de drepţi.
ALICE
LOCOTENENTUL ALICE
ALLAN LOCOTENENTUL
ALLAN LOCOTENENTUL
Luaţi loc!
Vă rog să mă scuzaţi, doamnă căpitan. Nu face nimic! ... Luaţi vă rog loc şi ţineţi-i de de urît domnului voluntar. Se simte cam stingher aici, în insulă! *(Scrie.)*
LOCOTENENTUL *(conversează cu Allan cu voce joasă, jenat):* E colosal de cald! O, da!
Aţi terminat cartea a şaptea? Am ajuns tocmai la ultima propoziţie! E destul de greu de înţeles!
Tăcere.
LOCOTENENTUL Aţi ... *(îşi caută cuvintele)* jucat astăzi tenis?
ALLAN NU, soarele a fost prea fierbinte!
LOCOTENENTUL *(alarmat, dar fără să producă un efect comic):* Da, e teribil de cald astăzi.
ALLAN Da, e foarte cald!
Tăcere.
Aţi. .. ieşit astăzi cu barca ? Nu, nu am găsit pe nimeni care să piloteze. Ai avea încredere în mine ... să-ţi manevrez eu pînzele ?
(respectuos ca şi mai înainte): Ar fi o prea mare onoare pentru mine, domnule locotenent! Te rog, te rog .. . Crezi că va fi vînt prielnic, aşa, cam pe la ora prînzului, căci numai atunci sînt liber ?
(cu abilitate): Pe la prînz, vîntul se potoleşte şi ... la ora aceea domnişoara Judit are lecţie ... *(mîhnit):* Aşa! Hm! .. . Dar, credeai cumva că ...
LOCOTENENTUL
ALLAN
LOCOTENENTUL
ALLAN LOCOTENENTUL
ALLAN LOCOTENENTUL
278
ALICE Aţi fi aşa de bun unul dintre dumneavoastră, domnilor, să duceţi o scrisoare...
Allan şi Locotenentul se privesc cu neîncredere.
ALICE ... domnişoarei Judit ?
Allan şi Locotenentul se ridică brusc şi se reped spre Alice, păstrînd totuşi o anumită demnitate, pentru ca să-şi camufleze sentimentele.
ALICE Amîndoi domnii? Atunci e cu atît mai sigur că scrisoarea o să fie predată! *(îi dă scrisoarea locotenentului.)* Vă rog, domnule locotenent, vreţi să-mi înmînaţi batista aceea? Fiica mea e foarte grijulie cu lenjeria ei! ... Aşa e ea: acordă o importanţă prea mare lucrurilor mărunte .. . Da-ţi-mi, vă rog, batista ... Nu vreau să mă amuz pe socoteala dumneavoastră, dar cred că vă faceţi puţin de rîs ... aşa, fără rost! Iar colonelului nu-i place să apară în postură de Othello! *(Ia batista.)* Plecaţi acum, băieţi, şi încercaţi să vă ascundeţi cît puteţi mai bine sentimentele!
Locotenentul se înclină şi pleacă, urmat îndeaproape de Allan.
ALICE *(strigă):* Allan!
ALLAN *(se opreşte în uşă, dar se vede clar că nu o face bucuros) :* Da, tanti!
ALICE Rămîi aici! Dacă nu vrei să-ţi faci mai mult rău, decît poţi suporta.
ALLAN Da, dar uite că el pleacă.

ALICE Lasă-1 să se ardă singur la degete! Tu mai bine fereşte-te!
ALLAN Dar nu vreau să mă feresc!
ALICE Atunci, o să plîngi mai tîrziu! Şi n-o să te mai pot consola!
ALLAN Vreau să merg!
ALICE Bine, du-te! Dar cînd o să vii înapoi, prostuţ ce eşti, o să am dreptul să rîd de tine!
Allan pleacă grăbit după locotenent. Alice continuă să scrie.
KURT *(intră):* Alice, am primit o scrisoare anonimă,
care mă nelinişteşte!
ALICE Ai observat că Edgar e parcă alt om de cînd a părăsit uniforma? N-aş fi crezut niciodată că o haină poate să facă aşa de mult! KURT NU mi-ai răspuns la întrebare!
279
ALICE
KURT
ALICE
KURT
ALICE
KURT
ALICE
KURT
ALICE
KURT
ALICE
JUDIT
ALLAN
JUDIT
ALLAN
JUDIT ALLAN
JUDIT ALLAN
JUDIT ALLAN
JUDIT
ALLAN
JUDIT
Dar n-a fost o întrebare! A fost mai degrabă o noutate! De ce te temi ? De toate!
El a plecat în oraş! Călătoriile lui în oraş au totdeauna urmări neplăcute! Nu pot întreprinde nimic, fiindcă nu ştiu din ce parte o să vină atacul!
(împătureşte scrisoarea): 0 să vedem dacă am ghicit!... Şi o să mă ajuţi?
Da flîaFlîumai în măsura în care îmi vor permite interesele^? Adică, vreau să spun~înteresele ' coplîlbr meii
E clar! înţeleg .. . Auzi cîtă linişte în natură, pe mare, peste tot!
Dar în spatele acestei tăceri aud voci... un murmur, strigăte!
Un moment! Aud şi eu ceva! . . . Nu, sînt doar pescăruşii!
Eu aud însă altceva !... Şi acum, mă duc la poştă... să pun scrisoarea asta!
Acelaşi decor. Allan sade la masa de scyis şi studiază. Judit stă în uşă, cu pălărie de tenis pe cap ; în mînă ţine un ghidon de bicicletă.
Vrei să-mi împrumuţi puţin şurubelniţa? *(fără să-şi ridice privirile):* Nu, nu ţi-o dau!
Eşti mojic! Doar-doar m-oi vedea alergînddupă tine!
(fără răutate): Nu sînt. Dar vreau să fiu lăsat în pace!
(înaintează cîţiva paşi): Allan!
Da! Ce e?

Nu fi supărat pe mine!
Dar nu sînt supărat!
Atunci dă-mi mîna!
(cu blîndeţe): Nu-ţi dau mîna, dar nu sînt supărat!
La urma urmei, ce vrei de la mine?
Tare mai eşti prostuţ!
Da! Se prea poate!
Tu crezi că sînt numai rea!
ALLAN Asta nu, ştiu că eşti şi amabilă! Adică, *poţi* să fii amabilă. JUDIT Bine dar ce pot eu face dacă tu şi locotenentul vă duceţi să plîngeţi în pădure. Spune, de ce plîngeţi ?

Allan pare jenat.

JUDIT Spune-mi ... că eu nuplîng niciodată. Şi de ce sînteţi prieteni aprcte 6uni ?... Despre ce vorbiţi, cînd mergeţi braţ la braţ?

Allan nu răspunde.

Allan! în curînd o să vezi cine sînt; şi o să vezi că pot face ceva pentru cei care mă interesează ... Şi acum, să-ţi dau un sfat ... cu toate că nu vreau să umblu cu vorbe! ... Să fii gata! Pentru ce?
Pentru lucruri neplăcute! Din partea cui? De unde le aştepţi mai puţin! Sînt destul de obişnuit cu supărările şi n-am avut parte pînă acum de prea multe bucurii! ... Ei, şi cine mă ameninţă ? *(pe gînduri) :* Sărmanul băiat! ... Dă-mi mîna!
JUDIT
ALLAN JUDIT
ALLAN JUDIT
x\LLAN
JUDIT
Allan îi mîna.
JUDIT Uită-te la mine!... Nu îndrăzneşti să te uiţi la mine?

Allan iese grăbit prin uşa din stingă ca să-şi ascundă emoţia.

LOCOTENENTUL JUDIT
LOCOTENENTUL JUDIT
LOCOTENENTUL JUDIT
LOCOTENENTUL
(intră din fund): Scuzaţi! Am crezut că domnul voluntar ...
Ascultă, domnule locotenent, vrei să fii prietenul şi confidentul meu?
Dacă vreţi să-mi faceţi această onoare, domnişoară ... Da!... Doar un cuvînt... Nu-1 părăsi pe Allan, cînd o să se întîmple nenorocirea!
Ce nenorocire?
O să vezi în curînd, poate chiar azi!. .. îl apreciezi pe Allan?
Acest tînăr este cel mai bun elev al meu şi îl stimez şi personal, pentru tăria lui de caracter...
Da, există momente în viaţă cînd ai nevoie de forţă pentru a suporta, a îndura, cu un cuvînt, pentru a suferi.

JUDIT
LOCOTENENTUL
JUDIT
LOCOTENENTUL
JUDIT
LOCOTENENTUL
JUDIT ALICE JUDIT ALICE JUDIT
De fapt ai spus mai multe cuvinte, nu unul

singur! ... Dar spune-mi, îl simpatizezi pe Allan?
Da!
Atunci, te rog, caută-1 şi ţine-i de urît...
Tocmai asta a fost şi intenţia mea! Vizita mea
n-a avut nici un alt scop!
Nici n-am presupus altceva.. . nimic în afară
de ce spui!. . . Allan a ieşit pe acolo. *(Arată*
spre stingă.)
(pleacă, ezitînd, spre stingă) : Da, o să fac cum
doriţi.
Fii amabil, te rog!
(intră, din fund): Tu ce faci aici ?
Am vrut să împrumut o şurubelniţă!
Vrei să mă asculţi un moment!
Fireşte!
A lice ia loc
sofa.
JUDIT *(rămîne in picioare):* Dar spune-mi repede ce ai
de spus. Nu-mi plac introducerile lungi. ALICE Introduceri ?. .. Bine ! Ridică-ţi părul într-un coc şi îmbracă o rochie lungă! JUDIT De ce? ALICE Fiindcă nu mai eşti un copil! Şi, în afară de asta, eşti încă prea tînără ca să fie nevoie să pari şi
mai tînără!
JUDIT Ce vrei să spui cu toate astea? ALICE Că eşti fată de măritat! Şi că felul în care te îmbraci atrage atenţia în mod neplăcut! JUDIT Atunci, o să fac cum zici tu! ALICE Prin urmare, ai înţeles? JUDIT Da!
ALICE Şi sîntem de acord? JUDIT Da, absolut! ALICE în toate punctele! JUDIT Chiar şi în cele mai delicate! ALICE Şi, în afară de aceasta, vrei să încetezi să te mai
amuzi... pe socoteala lui Allan ? JUDIT Adică totul să fie serios de acum încolo? ALICE Da!
JUDIT Atunci putem să începem imediat! *(Lasă din mînă ghidonul şi îşi dezbracă haina de bicicletă. După aceea îşi despleteşte părul şi îl răsuceşte în jurul capului, scoate o agrafă din părul mamei şi şi-l fixează pe al său.)*
ALICE JUDIT
Toaleta nu se face într-o casă străină!
E bine aşal
Păi, atunci sînt gata! N-are
decît să vină cel ce-ndrăzneşte. ALICE Acum măcar arăţi ca lumea!... Iar de aici încolo să-1 laşi în pace pe Allan! JUDIT NU înţeleg ce vrei să spui. ALICE Dar nu vezi că suferă? JUDIT Ba da, cred c-am observat, dar nu înţeleg de ce.
Eu nu sufăr de loc!
ALICE Tocmai asta _e_forţa ta! Dar lasă numai, că într-o bună zi o să te ajungă şi pe tine... Acum du-te âcasă~~şî" nu "ufta ca... porţi rochie lungă. JUDIT ŞT~asta înseamnă că trebuie să ulnbTu altfel? ALICE Da, încearcă!
JUDIT *(încearcă să meargă ca o doamnă):* O! Parcă am o greutate legată de picior; parcă mă împiedică ceva să mai fug!
ALICE Da, fetiţa mea, acum începe drumul cel lung către necunoscut, pe care îl cunoşti, de fapt, dinainte, dar trebuie să te prefaci că nu-1 cunoşti... Paşi mai scurţi şi mai lenţi, mult mai lenţi! Nu mai poţi purta pantofii ăştia de copil; trebuie să-ţi pui ghete cu tocul înalt!... Tu nu-ţi mai aduci aminte de ziua în care ai încălţat pentru prima dată pantofi în locul papuceilor, dar eu îmi amintesc perfect!
JUDIT Dar nu pot suporta aşa ceva! ALICE Şi totuşi va trebui! Va trebui! JUDIT *(se apropie de mamă-sa şi o sărută uşor pe obraz, pleacă demnă ca o doamnă, dar uită să ia ghidonul de la bicicletă):* La revedere! KURT *(intră din stingă):* Ai şi sosit ? ALICE Da!
KURT S-a întors şi el? ALICE Da!
KURT Cum era îmbrăcat cînd a venit? ALICE în uniformă de paradă!.. . Asta înseamnă că a fost la colonel. Are şi două decoraţii pe piept. KURT Două ?.. . Ştiu că la pensionare urma să primească ordinul cu săbii. Dar care e celălalt? ALICE NU prea mă pricep eu la astea, dar parcă

era o
cruce albă într-una roşie.
KURT Prin urmare, un ordin portughez!.. . Ia stai o clipă!.. . Ascultă!... Articolele acelea din re-
282
283
ALICE KURT ALICE KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT
ALICE KURT ALICE KURT
ALICE
CĂPITANUL
vistă nu vorbeau despre amenajarea spitalelor de carantină din porturile portugheze? După cîte îmi amintesc, da! Şi el n-a fost niciodată în Portugalia? Niciodată! Eu însă am fost!
De ce trebuie să fii aşa de comunicativ? El aude foarte bine şi are şi o memorie excelentă! Nu crezi că a obţinut distincţia asta mulţumită lui Judit?
Ei, zău, dar există limite!... *(Se ridică.)* Şi tu le-ai depăşit!
Adică vrei să spui că nu mai sîntem aliaţi? Depinde de tine! Nu încerca să-mi nesocoteşti interesele!
"Daca Ie încalcă pe ale mele, trebuie să Ie nesoco-tesc, fie chiar şi în mod foarla prudeat... Uite-1 ca vine!
Acum e momentul! Adică ce moment? O să vedem!
De-am trece odată la atac! Starea asta de asediu mă scoate din sărite! Am ajuns să nu mai am nici un prieten în toată insula! Aşteaptă puţin!... Aşază-te aici, la o parte... el o să ia desigur loc în şezlong, iar eu o să fiu suflerul tău!
(intră din fund, îmbrăcat în uniformă de paradă, pe piept cu ordinul portughez al spadelor şi al lui Crist): Bună ziua!... Aici e locul de întîlnire! ALICE Eşti obosit! Ia loc!
Căpitanul, contrar aşteptărilor, se asază la stingă, pe sofa.
Şezi, te rog, comod!
E bine aici... eşti prea amabilă!
(către Kurt): Fii prudent, acum ne bănuieşte de ceva!
(posac): Ce ai spus?
(către Kurt): Sigur că a băut.
(sec): Nu, n-a băut!
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
Tăcere.
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
Ei, şi ce aţi mai făcut între timp?
Dar'tu?
Vezi decoraţiile acestea?
ALICE NU !
CĂPITANUL Cred şi eu, fiindcă eşti geloasă. Căci se obişnui-ieşte să-1 feliciţi pe cel care a primit o decoraţie! ALICE Avem onoarea!... CĂPITANUL Astea înlocuiesc la noi cununile de lauri, pe care le primesc actriţele! ALICE Cununile pe care le-am agăţat de perete, acasă,
în turn. CĂPITANUL Şi pe care le-ai primit de la fratele tău...
ALICE Te rog, destul!
CĂPITANUL Şi în faţa cărora a trebuit să mă închin timp de douăzeci şi cinci de ani!... şi pentru a căror demascare am avut nevoie de douăzeci şi cinci de ani.

ALICE Te-ai întîlnit cu frate-meu? CĂPITANUL De mai multe ori.
Alice e distrusă. Urmează un interval de tăcere.
CĂPITANUL Ei, Kurt! Dar tu nu spui nimic ?
KURT Aştept! CĂPITANUL Ia ascultă! Ştii marea noutate ?
KURT NU ! CĂPITANUL îmi e destul de neplăcut să ţi-o anunţ...
KURT Spune numai... CĂPITANUL Fabrica de sodă a dat faliment.
KURT Asta-i cît se poate de prost!... Şi tu, cum te
vei descurca acum? CĂPITANUL Destul de bine, eu am vîndut acţiunile la timp.
KURT Atunci ai procedat corect! CĂPITANUL Dar tu în ce situaţie eşti?
KURT Proastă! CĂPITANUL Pai, tu eşti de vină! Ar fi trebuit sau să vinzi
la timp sau să fi semnat acţiuni noi! KURT în acest caz, le-aş fi pierdut şi pe acelea! CĂPITANUL NU, în acest caz societatea ar fi rămas în picioare !
KURT NU societatea, ci direcţia, am considerat că semnarea de noi acţiuni ar fi o colectă pentru direcţie !
CĂPITANUL Dar poate oare să te salveze felul ăsta de a privi lucrurile ? Asta e întrebarea în momentul de faţă! KURT NU. Acum va trebui să sacrific totul! CĂPITANUL Totul?
KURT Chiar şi locuinţa şi mobila!

CĂPITANUL Dar e groaznic!
KURT Am trecut eu prin momente şi mai grele!
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
Tăcere.
Aşa se întîmplă, cînd s-apucă amatorii să facă afaceri!
Mă miră ce spui, fiindcă ştii foarte bine că dacă n-aş fi semnat acţiunile, aş fi fost boicotat... „O sursă suplimentară de venituri pentru populaţia de pe coastă.. . muncitorii de la ţărmul mării, capital inepuizabil, inepuizabil ca şi oceanul... filantropie şi beneficii naţionale"... Aşa scriaţi şi tipăreaţi în ziare! Şi acum spui că au fost afaceri!
(fără să se lase înduioşat): Şi ce ai de gînd să
faci?
Trebuie să vînd totul la licitaţie!
Da, nu faci rău!
Adică, la ce te gîndeşti?
Păi tocmai la ceea ce spuneam. De altfel *(rar)*
aici o să aibă loc anumite schimbări...
Aici, în insulă?
Da!... Aşa de pildă... tu urmează să te muţi
din locuinţa de acum şi să iei una mai simplă.
A!
Da, e vorba ca localul spitalului de carantină să fie mutat undeva la marginea insulei, aproape de apă!
Ideea mea iniţială!
(sec): Nu ştiu... nu-ţi cunosc ideile în problema asta!... Pînă una alta... nu e rău să te desparţi acum de mobile; în felul ăsta, scandalul o să treacă mai neobservat. Cum ai spus?
Scandalul! *(Cu enervare crescîndă.)* Fiindcă e un scandal ca cineva care abia a luat în primire un post nou să se lanseze imediat în tot felul de afaceri dubioase, care aduc neplăceri rudelor... mai ales rudelor!
în fond, cele mai multe neplăceri le am eu! Să-ţi spun un lucru, dragă Kurt: dacă în toată povestea asta

nu te-aş fi sprijinit eu, să ştii că ţi-ai fi pierdut şi postul! încă şi asta!
Se vede că îţi vine greu să fii ordonat!... Au existat plîngeri împotriva ta şi la serviciu!
286
■■
L

KURT Plîngeri întemeiate?
CĂPITANUL Mda! Fiindcă, cu toate calităţile tale, de altfel apreciabile, eşti neglijent!... Nu mă întrerupe!... Eşti foarte neglijent! KURT Ca să vezi!
CĂPITANUL Pînă una alta, schimbarea de care ţi-am vorbit o să aibă loc foarte curînd! De aceea te-aş sfătui să deschizi licitaţia imediat sau să încerci să vinzi pe sub mînă. KURT Pe sub mînă? Dar de unde să găsesc aici un
cumpărător ?
CĂPITANUL Doar n-o să ai acum pretenţia să ţi le răscumpăr
eu! Frumoasă treabă ar mai fi şi asta! *(Vorbeşte
fragmentat.)* Hm! Mai ales dacă... ne gîndim la
ceea ce s-a întîmplat mai de mult...
KURT Adică ce ?... Vrei să spui, mai degrabă, la ceea
ce *nu* s-a întîmplat?
CĂPITANUL *(schimbă vorba):* Dar tu, Alice, de ce nu spui nimic? Ce e cu tine, draga mea? Nu pari bine dispusă!
ALICE Stau şi mă gîndesc...
CĂPITANUL Ce vorbeşti? Va să zică, te gîndeşti? Dar trebuie să te gîndeşti şi repede şi bine, dacă vrei să fii de vreun folos! Uite, gîndeşte-te acum. Unu, doi, trei.. . Ha, ha! Nu poţi!... Atunci să te ajut eu!... Dar unde e Judit ? ALICE O fi pe undeva! CĂPITANUL Allan unde e?
Alice tace.
CĂPITANUL Unde e locotenentul?
Alice tace.
CĂPITANUL Ascultă, Kurt!... Ce ai de gînd să faci cu Allan ?
KURT Să fac... ?
CĂPITANUL Da, n-o să mai ai posibilitatea să-1 ţii în continuare la artilerie. KURT Poate că nu!
CĂPITANUL Trebuie să-1 dai la un regiment de infanterie, e mai ieftin, poate pe undeva sus, în Norrland *. KURT în Norrland ?
CĂPITANUL Da! Sau eventual îl dai să înveţe o meserie practică !... în locul tău i-aş căuta un serviciu într-un birou. De ce nu?
Kurt tace. [1] Ţinut din nordul Suediei.
287
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
CĂPITANUL în epoca asta luminată! Mda!... Alice e tare tăcută astăzi!. . . Da, copii, aşa-i cu balanţa asta jucăuşă a vieţii; cînd eşti sus şi te uiţi semeţ împrejur, cînd eşti jos; şi apoi te ridici din nou! ... şi aşa mai departe. Iacă aşa e cu asta! Da!... *(Către Alice.)* Ai spus ceva?
Alice face cu capul semn că nu.
Peste cîteva zile putem să ne aşteptăm la o vizită! ... O vizită a unor oameni mari! Cine?
Vezi că te interesează ?... Acum poţi începe să-ţi baţi capul, cam cine o să vină; şi între timp să reciteşti şi scrisoarea asta. *(îi înmînează o scrisoare deschisă.)*
Scrisoarea mea ? Deschisă ? înapoiată de la poştă ? *(se ridică):* Da, în calitate de cap al familiei şi de soţ legitim eu sînt acela care veghează la apărarea intereselor sacre ale familiei; cu o mînă de fier zdrobesc orice încercare făcută printr-o corespondenţă criminală, de a rupe legăturile ce unesc familia! Aşa să ştii!
Alice pare complet distrusă.
încă n-am murit, înţelegi? Şi nu-ţi pierde firea

tocmai acum, cînd vreau ca noi toţi să ieşim din
situaţia asta de înjosire nemeritată, nemeritată
de mine, cel puţin!
Judit! Judit!
Dar Holofernes?.. . Vrei să fiu eu acela? *(Iese
prin fund.)*
Ce fel de om e ăsta? Nu ştiu! Sîntem înfrînţi!
Da!... Nu mai încape nici o îndoială! Pe mine m-a tras pe sfoară, şi încă atîta de abil, încît nu am motive legale să-1 dau în judecată.
Să-1 dai în judecată? Dimpotrivă, îi eşti obligat. Oare îşi dă seama de ceea ce face? Nu, nu cred. Ascultă orbeşte de natura şi de instinctele sale şî~~sfi pare.xa_a£um a reuşijLsa se ăHbtJ^
atît
CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL'^
KURT ALICE KURT ALICE KURT
ALICE
KURT
ALICE
fericirea cît şi necazurile. KURT Cred că însuşi colonelul o să vină în vizită !
ALICE Da, probabil! Şi de aceea Allan trebuie să plece!
KURT Şi găseşti că e bine?
ALICE Da!
KURT Ei, atunci drumurile noastre se despart!
ALICE *(gata de plecare):* Nu chiar de tot!... Şi apoi ne
mai întîlnim! KURT Poate că da! ALICE Şi ştii unde? KURT Aici!
ALICE Bănuieşti aşa ceva? KURT E uşor de bănuit. Tot el o să-mi ia şi locuinţa
şi o să-mi cumpere şi mobila!
ALICE Aşa mi se pare şi mie! Dar nu mă părăsi! KURT N-O să te părăsesc numai pentru atîta!
ALICE La revedere! *(Pleacă.)* KURT La revedere!
Acelaşi decor, dar afară e mohorît şi plouă. Alice şi Kurt intră din fund cu umbrele pi cu mantale de ploaie.
ALICE Şi uite că te-am făcut să vii aici!... Kurt, nu pot să fiu atît de rea şi să-ţi urez bun venit în propria ta casă...
KURT O! De ce nu? Pînă acum mi s-a pus de trei ori sechestru pe lucruri... cel puţin! Aşa că nu mă mai impresionează!
ALICE *El* te-a rugat să vii aici? KURT A fost o invitaţie în toată regula, dar nu ştiu
încă pentru ce!
ALICE Doar nu e superiorul tău la serviciu? KURT NU, dar se comportă ca un adevărat_rege_Jn insula asta! Iar dacă cineva se încumetă să i se Împotrivească cît de cît, doar ce pomeneşte de colonel că se şi înclină toţi în faţa lui!... Ascultă, e vorba să vină astăzi colonelul? ALICE E aşteptat, dar nu se ştie sigur dacă vine. Ia
loc!
KURT *(se aşază):* Aici nu s-a schimbat nimic! ALICE NU te mai gîndi la asta! Nu-ţi mai răscoli durerea! KURT Durerea? Mi se pare doar că totul e destul de ciudat; ciudat ca şi omul ăsta! în tinereţe, cînd l-am cunoscut, am încercat la început să~fug de el... Dar s-a ţinut de mine^ M-a măgulit, mi-a oferit serviciile sale şi m-a înlănţuit. Am vrut de mai multe ori să plec, departe, dar în zadar... îar acum sînt sclavul lui.

ALICE
KURT
ALICE
KURT
ALICE KURT
ALICE KURT
ALICE
KURT ALICE

KURT ALICE
CĂPITANUL
CĂPITANUL
CĂPITANUL
ALLAN
CĂPITANUL
CĂPITANUL
ALLAN
Dar de ce? *El* e datornicul tău şi pînă la urmă
tot tu trebuie să plăteşti?
După ce m-am ruinat, s-a oferit să-1 ajute pe
Allan să treacă examenul...
Asta o s-o plăteşti scump!... Dar candidatura
pentru funcţia de deputat în Riksdag[1] o mai
menţii ?
Da, după cîte ştiu, nu îmi stă nimic în cale!
Tăcere.
E adevărat că Allan pleacă chiar azi? Da! Din moment ce nu pot împiedica acest lucru!
Va să zică bucuria a fost de scurtă durată!
Scurtă, ca şi toate celelalte, cu excepţia vieţii
care e teribil de lungă!
Da, aşa e!... Nu vrei să vii înăuntru şi să aştepţi
în camera vecină?
Dacă doreşti *tul*
Mi-e ruşine, mi-e aşa de ruşine, că-mi vine să
intru în pămînt... dar nu pot schimba nimic.
Atunci să mergem! Cum doreşti!
Dealtfel, vine cineva!
Ies prin uşa din stînga.
Prin uşa din fund intră căpitanul şi Allan, ambii în uniformă şi cu chipie pe cap.
Stai jos aici, băiete; vreau să stau de vorbă cu tine! *(Ia loc în fotoliu.)*
Allan se aşază pe scaunul din stînga.
Azi plouă, altfel aş fi stat aici să **privesc marea.**
Tăcere.
Ei ?... Nu vrei să pleci, ai ?
îmi pare rău că-1 părăsesc pe tata!
Da, tatăl tău! E tare nefericit!
Tăcere.
Rar se întîmplă ca părinţii să-şi dea seama ce e într-adevăr bine pentru copiii lor! Adică... de fapt, mai sînt şi excepţii! Hm! Ascultă, Allan! Tu mai corespondezi cu mama ta? Da, îmi scrie cîteodată!

-[1] Parlamentul suedez.

CĂPITANUL Ştii că ea este tutorele tău!
ALLAN Da! CĂPITANUL Ascultă, Allan! Ştii că mama ta mi-a dat puteri depline ca să iau hotărîri în locul ei? ALLAN Nu, n-am ştiut!
CĂPITANUL Ei, acum ştii! Şi ca atare discuţia cu privire la cariera ta este încheiată... Pleci în Norrland. ALLAN Dar n-am mijloacele necesare! CĂPITANUL De asta m-am îngrijit eu!
ALLAN Atunci nu-mi rămîne decît să-ţi mulţumesc, unchiule !
CĂPITANUL Tu eşti recunoscător... dar nu toţi sînt aşa! Hm!... *(Ridică vocea.)* Colonelul... îl cunoşti pe colonel?
ALLAN *(jenat):* Nu, nu-1 cunosc.
CĂPITANUL Co-lo-ne-lul *(accentuează)* unul din cei mai buni prieteni ai mei *(grăbeşte ritmul)* după cum probabil că ştii! Hm! Colonelul a binevoit să arate interes pentru familia mea, inclusiv pentru familia nevestei-mi. Prin intervenţia sa, colonelul a reuşit să-ţi asigure mijloacele necesare ca să-ţi poţi termina studiile! Acum ştii ce obligaţii am eu... şi ce obligaţii are tatăl tău... faţă de colonel!... M-am exprimat destul de clar ?
Allan se înclină.

CĂPITANUL Ei, du-te şi-ţi împachetează lucrurile! Banii o să-i primeşti pe chei, la îmbarcare! Şi acum, la revedere, băiatul meu! *(îi întinde un deget.)* La revedere! *(Se ridică şi iese prin dreapta.)*

Allan rămîne singur; şi priveşte, mîhnit, prin cameră. Judit intră din fund, cu capişon şi umbrelă, îmbrăcată îngrijit, cu rochie lungă şi cu părul adunat.

ALLAN *(se ridică; o priveşte ţintă pe Judit):* Tu eşti, Judit?

JUDIT NU mă recunoşti? Dar unde ai fost pînă acum?... La ce te uiţi ?... La rochia mea lungă... şi la coafură... încă nu le-ai văzut?

ALLAN NU!

JUDIT Arăt acum ca o femeie?

Allan priveşte în altă parte.

JUDIT *(serios):* Ce faci aici? ALLAN Am venit să-mi iau rămas bun!

JUDIT Dar ce? Pleci?

ALLAN Sînt mutat în Norrland!

JUDIT *(uluită):* în Norrland ?... Şi cînd trebuie să pleci ?

ALLAN Azi!

JUDIT Şi cine a avut ideea asta?

ALLAN Tatăl tău!

•JUDIT Mi-am închipuit! *(Se plimbă încoace şi încolo prin cameră şi bate din picior.)* Aş fi vrut să rămîi aici măcar astăzi!

ALLAN Ca să mă pot întîlni cu colonelul!

JUDIT Dar ce ştii despre colonel?... Eşti sigur că trebuie să pleci? ALLAN N-am încotro. Şi acum chiar doresc să plec.

Tăcere.

JUDIT De ce vrei să pleci acum? ALLAN Vreau să fug departe de aici! Să plec în lumea largă. JUDIT E prea strimt aici! Da, te înţeleg, Allan, nu mai e de suportat!... Se fac afaceri cu sodă... şi_ cu oamenii! "~"----------*-------------------

Tăcere.

JUDIT *(CU emoţie neprefăcută):* Allan, eu am, după cum ştii, o fire fericit construita, care nu suferă... d încep să sufăr şi eu_L.......

ALLAN TU7~

JUDIT Da, _acum_încep! *(îşi duce amîndouă mîinile la jVT* ffLOJ

ALLAN JUDIT

ALLAN JUDIT

ALLAN JUDIT

ALLAN JUDIT

ALLAN JUDIT

pjT §

Dar ce ăi?

NU ştiu!... Mă înăbuş! Cred că am să mor! Judit!

(strigă): O!... aşa simţiţi şi voi?... O, bieţii băieţi!

"XrtfeBui să zîmbesc, dacă aş fi aşa rău ca_ţine! NU sînt rea, dar n-airTştmt cum să procedez mai bine!... Nu trebuie să pleci! Ba trebuie!

Atunci, du-te... Dar dăruieşte-mi ceva ca amintire! * ■""

Ce aş pi[1] tea să-ţi dau eu?

(CU O adîncă durere): Allan!... Nu, zău că nu pot să suport! *(Strigă, ţinîndu-şi mîinile la piept.)* Sufăr, sufăr... Ce-ai__Jăcut cu mine ?... Nu vr^u_săjţnai_trăiesc!... Airanj,jnujgleca, nu pleca

singur! Vin şi eu cu tine: luăm iola cea mică, albă... apoi ridicăm randa — vîntul e puternic — şi ajungem... departe, departe în larg, unde nu mai există nici iarbă lipicioasă şi nici meduze... Nu ? Spune!... Dar trebuia să spălăm încă de ieri pînza... să fie albă... în asemenea clipe j vreau să văd ceva alb în jurul meu... iar tu mă ieijn braţe_şi,,înoţi.jişa^pînă oboseşti.. '. şi apoi" ne~scufunMmT^. *(Schimbă vorba.)* Cît de frumos va fi! Mult mai frumos decît să te agiţi aici în mod jalnic şi să faci intrigi cu scrisori pe care tata le deschide şi de care îşi bate joc! Allan! *(îl ia de mînă şi-l scutură.)*

Auzi? ALLAN *(care a privit-o tot timpul cu ochii strălucitori) :* Judit, Judit! De ce nu mi-ai spus toate astea mai demult?
JUDIT Păi n-am ştiut, cum puteam să spun ce nu ştiam? ALLAN Iar acum trebuie să plec~şT~sa~te- las!. .T~©ar, poate că aşa e mai bine, şi e singurul lucru... Eu nu pot să lupt contra unui om... care...
JUDIT Nu-mi vorbi de colonel! ALLAN Nu-i adevărat? JUDIT E adevărat... şi nu e! ALLAN S-ar putea ca totul să fie neadevărat? JUDIT Da, o să fie! Peste o oră! ALLAN Te ţii de cuvînt? Eu pot să aştept, pot să rabd,
să muncesc!... Judit ?
JUDIT NU pleca încă!... Oare cît să aştept? -. ALLAN Un an!
' JUDIT *(CU faţa radiind de bucurie):* Un an? Aştept şi o mie de ani, şi dacă nu vii nici atunci, o "sa răsu^ cesc bolta, cerească, pentru ca soarele să răsară dinspre apus... Linişte, vine cineva!... Allan, trebuie sa ne despărţim... Linişte! Ia-mă în i' braţe! *(Se îmbrăţişează.)* Dar n-ai voie să mă săruţi! *(îşi întoarce capul.)* Aşa, acum du-te! ... Du-te!
Allan merge în fund şi îşi pune mantaua pe umeri. După aceea se îmbrăţişează iar şi Judit dispare sub manta. Apoi se sărută. Allan pleacă grăbit. Judit se aruncă pe canapea şi plînge în hohote.
ALLAN *(intră din nou şi cade în genunchi Ungă sofa):* Nu, nu pot pleca! Nu te mai pot părăsi acum, acum!
JUDIT *(se ridică):* De-ai şti cît de frumos eşti în momentul ăsta, de te-ai putea vedea!

JUDIT
ALLAN
JUDIT
ALLAN Lasă asta! Un bărbatinj__j)oaie^Ji_frumos!.. Dar tu, Judifî "Iu... îmi~dauseama, că atunci cînd eşti drăguţă... parcă eşti o altă Jiirjiţ *Judit* a mea! Judit a mea! dar, dacă mă părăseşti, mor! Cred că totuşi o să mor!... O, de-aş putea muri acum, chiar acum, cînd sînt fericită!... Vine cineva! N-are decît să vină! Acum nu mă mai tem de nimeni pe lume! Ia-mă sub manta *(se preface că se ascunde sub manta)* şi să fugim în Norrland. Dar ce-o să facem acolo ? Tu o să te faci vînător!... Aşa, cu pene la pălărie... e frumos şi o să-ţi vină bine. *(Se joacă prin părul lui.)*
Allan îi sărută vîrful degetelor, unul după celălalt, după aceea îi sărută gheata.
Ce faci acolo, prostuţ ce eşti? Te murdăreşti pe gură! *(Se ridică repede.)* Şi n-o să te mai pot săruta, cînd pleci!... Hai că vin şi eu cu tine! Nu se poate, o să mă aresteze! Te urmez la arest! N-o să poţi!... Acum trebuie să ne despărţim! O să înot după vapor... iar tu o să sari în valuri şi o să mă salvezi; o să scrie despre asta în ziare şi atunci o să ne putem logodi! Vrei să facem aşa?
îţi mai arde încă de glumă?
Păi să plîng pot oricînd!... Acum ia-ţi rămas
bun!...
Se îmbrăţişează. A Han iese afară prin uşa din fund, care rămîne deschisă; se îmbrăţişează şi afară, în ploaie.
ALLAN Te plouă! Judit! JUDIT Şi ce-mi pasă de asta!
Se smulg unul din braţele celuilalt. Allan pleacă. Judit rămîne în ploaie şi în vînt, care îi răvăşeşte părul şi hainele. îşi ia rămas bun, fluturînd din batistă. Apoi intră precipitat, se aruncă pe sofa şi îşi ascunde faţa în mîini.
JUDIT
ALLAN JUDIT
ALLAN JUDIT
ALLAN JUDIT
ALICE
(intră şi se apropie de Judit): Dar ce-i cu tine ?... Eşti bolnavă? Ridică-te să te văd!
Judit se ridică.
ALICE *(O priveşte cu atenţie):* Nu eşti bolnavă!... Dar nu "te~"consolez1
Iese prin dreapta.

JUDIT
JUDIT
Locotenentul intră prin fund.
(se ridică şi îmbracă paltonul de blană): Domnule locotenent, vrei să fii aşa de bun, să mă conduci pînă la oficiul telegrafic?
LOCOTENENTUL Dacă pot să vă fac un serviciu, domnişoară!... Dar nu cred că e potrivit! Cu atît mai bine! Tocmai asta şi vreau, ca dumneata să mă compromiţi! Dar, să nu-ţi faci iluzii! Pofteşte, ia-o

dumneata înainte!
Ambii ies prin fund.
Căpitanul şi Alice intră din dreapta; căpitanul e îmbrăcat în uniformă de serviciu.
CĂPITANUL *(ia loc în fotoliu):* Să intre!
Alice merge spre uşa din stînga şi o deschide, după aceea se aşază pe sofa.
KURT *(intră din stînga):* Vrei să vorbeşti cu mine ? CĂPITANUL *(prietenos, dar puţin cam de sus):* Da, am să-ţi spun o serie de lucruri importante!... Ia loc! KURT *(se aşază pe scaunul din stînga) :* Te ascult! CĂPITANUL Ei bine!... *(Perorează.)* Ştii că instituţia caran-tinelor e în decădere la noi de aproape o sută de ani... Hm!
ALICE *(către Kurt):* Acum vorbeşte candidatul de deputat! CĂPITANUL .. .Dar, dată fiind dezvoltarea formidabilă a
epocii noastre în ceea ce priveşte... ALICE *(către Kurt):* Transporturile, fireşte! CĂPITANUL ... în toate privinţele posibile, guvernul s-a gîndit să-i dea extindere. în acest scop direcţia generală sanitară a numit o serie de inspectori... şi...
ALICE *(către Kurt)* Acum dictează...
CĂPITANUL ... trebuie să afli asta mai curînd sau mai tîrziu! Am fost numit inspector la spitalele de carantină!
Tăcere.
KURT Felicitări... şi omagiile mele totodată! CĂPITANUL Dar relaţiile noastre personale vor rămîne neschimbate . .. datorită legăturilor de rudenie ce există între noi! Pînă una alta, ca să vorbim de altceva: La cererea mea, fiul tău, Allan, a fost transferat la un regiment de infanterie din Norrland!

KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL . KURT '
CĂPITANUL
ALICE
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL
Dar eu nu vreau!
în situaţia aceasta, voinţa ta e subordonată dorinţelor mamei... şi fiindcă mama băiatului mi-a dat împuternicire, am luat hotărîrea menţionată ! Te admir!
Asta-i tot ce simţi în momentul în care trebuie să te desparţi de fiul tău? Nu ai deloc alte simţăminte mai omeneşti? Vrei să spui că ar trebui să sufăr? Da!
Ţi=ar-i3£g_pjăcere să mă vezi_suierind? Doreşti asta?
Dar oareesti în stare să suferi ?... Cîndva, m-am îmbolnăvit. .T"eTai~şt~ttt-prezent.. ."Şî "îmi aduc aminte doar de un singur lucru: că faţa ta exprima o bucurie neprefăcută!
Nu e adevărat! Kurt a stat de veghe la patul tău toată noaptea, încercînd să te liniştească, atunci cînd remuşcările te chinuiau prea rău... Iar după ce te-ai însănătoşit, te-ai arătat nerecunoscător... *(fără să o audă pe Alice):* Prin urmare, Allan o să ne părăsească!
Cine o să suporte cheltuielile plecării lui? De asta m-am îngrijit eu, adică noi, un consorţiu, care se interesează de viitorul tînărului! Consorţiu ?
Da!... Şi ca să fii sigur că totul a fost aranjat cum trebuie, poţi să te uiţi la listele astea. *(îi înmînează cîteva hîrtii.)*
Liste? *(Citeşte.)* Dar asta este o chetă publică! Poţi să-i zici cum vrei! Ai cerşit pentru fiul meu?
Continui să fii nerecunoscător... Un om nerecunoscător este cea mai grea povară din cîte sînt pe pămînt!

Atunci am murit... din punct de vedere civil! Şi s-a terminat şi cu candidatura mea! Care candidatură? Păi, candidatura pentru a fi ales deputat în Riksdag.
Cred că la asta nu te-ai gîndit niciodată în mod serios!... Cu atît mai puţin cu cît ar fi trebuit să-ţi dai seama că, fiind mai vechi aici, am de
296
gînd să-mi prezint candidatura; dar se pare că n-ai apreciat persoana mea la justa ei valoare! KURT Ei, atunci s-a terminat şi cu asta! CĂPITANUL S-ar părea că dai o importanţă mare unor lucruri neînsemnate!
KURT t Acum mi-ai luat tot! Mai vrei ceva? CĂPITANUL <,Dar mai ai ceva? Şi poţi să-mi reproşezi ceva? Gîndeştete bine, dacă ai ceva să-mi reproşezi!
KURT! CĂPITANUL
KURT ALICE
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL
KURT
CĂPITANUL

KURT CĂPITANUL KURT
Tăcere.
La drept vorbind, n-am ce să-ţi reproşez! Totul I a decurs corect şi legal, ca între cetăţeni onorabili ' în viaţa de toate zilele!... Spui asta cu o resemnare pe care aş putea-o califica drept cinică. Dar tu, dragă Kurt, eşti cinic din natură, şi am momente cînd aş fi tentat să împărtăşesc părerea lui Alice, că eşti un ipocrit, un ipocrit de mîna întîi! *(calm):* Asta e părerea lui Alice ? *(către Kurt):* A fost cîndva! Dar acum nu mai_ este; un om care~poate îndura ce ai îndurat tu, are său Tin~cnraŢ-eroiu, băii... altcevaT" Cred~că~putem acum socoti discuţia ca încheiată. Kurt, du-te şi ia-ţi rămas bun de la Allan, care pleacă cu primul vapor!
(se ridică): Aşa repede ?... în sfîrşit, am trecut prin momente şi mai grele! Repeţi asta aşa de des, încît încep să mă întreb ce ţi s-a putut întîmpla în America? Ce mi s-a întîmplat ? Ei da, am avut necazuri! Dar e dreptul inalienabil al oricărui om să aibă necazuri!
(tăios): Există şi necazuri pe care ţi le faci singur; de natura asta au fost şi ale tale? A fost o chestiune de conştiinţă. *(sec):* Dar tu ai conştiinţâj[1] In lumea asta există şi lupi şi oi, şi nu e o cinste p~entru uri~om să iie oaie! Prefer totuşi să fiu pate; decit lup!
Tu nu cunoşti vechiul adevăr, că fiecare îşi făureşte singur norocul? Este un adevăr?
Şi nu ştii că energia, personală... Ba da, ştiu asta din noaptea aceea cîndjenergia personală te-a abandonat şi zăceai întins pe duşumea.
297
CĂPITANUL
/
O
ALICE CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
KURT CĂPITANUL
ALICE CĂPITANUL
ALICE KURT
ALICE KURT
ALICE KURT ALICE KURT
CĂPITANUL
(ridică vocea): Un om cu merite, ca subsemnatul...
da, uită-te la mine... am luptat pînă la vîrsta
de cincizeci de ani împotriva unei" lumi întregi
'şi_în cele din urma~am cîştigat partida prin per-

sevCTenţă, prin conştiinţa datoriei, prin energie
şi... prin cinste!
Easă în grija altora să spună asta!
Dar alţii n-o spun, fiindcă sînt invidioşi! Ei,
pînă una alta... aşteptăm o vizită! Fiica mea
Judit o să se întîlnească azi cu viitorul ei...
Dar unde e Judit?
A ieşit undeva!
Pe ploaia asta? Chemaţi-o acasă!
Poate că ar fi mai bine să mă retrag!
Nu, mai stai!... Judit e îmbrăcată aşa cum trebuie ?
Da, merge... Colonelul ţi-a spus că vine sigur ? *(se ridică în picioare):* Da, adică o să vină şi o să facă o surpriză, cum se zice!... Aştept telegrama ... din clipă în clipă! *(Se-ndreaptă spre uşa din dreapta.)*
Vin imediat! Acum îi cunoşti toate fetele! Oare mai poate fi numit o fiinţă omenească? 5T-ăî "măi întrebat odată, data trecută, şi ţi-am răspuns că nu! Acum însă__cred_xfl *c* tipul obiş-„ nuit de om care**popuTează pămîntul.,. Poate că şi noi ii semănăm puţin, nu-i aşa ? încercînd să profităm de oameni şi de împrejurările favorabile!
Te-a mîncat de viu şi pe tine şi pe ai tăi... şi tot îl mai aperi?
Am trecut eu prin momente şi mai grele... Şi apoi, căpcăunul ăsta mi-a lăsat cel puţin" sufletul""" neatins... sufletul nu mi 1-a putut devora! Dar prin ce momente şi mai grele ai trecut? Tocmai tu întrebi ?... Vrei să fii nepoliticos?
Nu, tocmai că nu vreau să fiu nepoliticos şi de aceea... nu mai pune întrebări! *(intră din dreapta):* între timp iată că a sosit şi telegrama!... Alice, fii bună şi citeşte tu; eu văd aşa de prost!... *(Se aşază comod în fotoliu.)* Citeşte!... Kurt să nu plece!

Alice citeşte repede şi în tăcere, pare ***mirată.***
CĂPITANUL Ei, e ceva neplăcut?
Alice tace şi se uită fix la Căpitan.
CĂPITANUL *(ironic):* Dar de la cine-i ?
ALICE De la colonel!
CĂPITANUL *(cu satisfacţie):* Mi-am închipuit... Şi ce spune colonelul ?
ALICE Spune aşa: „Datorită.„cQJiuuucixij_impertinente făcuta la telefon_de domnişoara Judit, consider relaţiile rupte,... pentru~ "totdeaunăT* ~— CĂPITANUL ~*(p~aîfşTeJ:*Ăsta e Jţfdit!
~~"........~ "
ALICE Şi iată-1 pe HploferneşJ^ y CĂPITANUL Şi atunci tu cine eşti?...'
ALICE O să vezi îndată! CĂPITANUL Asta tu ai făcut-o!
ALICE Nu-i adevărat! CĂPITANUL *(furios):* Tu ai făcut-o!
ALICE NU !
Căpitanul încearcă să se ridice şi să tragă ***sabia din teacă,*** *dar cade lovit de un atac de apoplexie.*
ALICE Aşa, acum ţi-ai_luat răsplata!
CĂPITANUL *(CU O voce pîîngăreaţă de om băirîn):* Nu fi supărată pe mine! Sînt aşa de bolnav!
ALICE Da ? Sînt încîntată să aud...
KURT Să-1 ducem dincolo şi să-1 punem în pat!
ALICE NU, nu vreau să-1 ating! *(Sună.)* CĂPITANUL *(CU aceeaşi voce):* Nu fiţi supăraţi pe mine! *(Către Kurt.)* Gîndeşte-te la copiii mei!
KURT Chiar că e sublim! Eu să am grijă de copiii lui, iar el mi i-a furat pe ai mei!
ALICE Orbirea_aşţa de şine!
CĂPITANUL Aveţi grijă de copiii mei! *(Continuă să bolborosească ceva, în silabe nedesluşite: blu, blu, blu, blu \)*
ALICE în sfîrşit, limba asta a amuţit... Nu mai poate să se laude şi nici să mintă sau să jignească!... Tu, Kurt, care crezi în Dumnezeu, mulţumeşte-i în numele meu! Mulţumeşte-i că m-a scos din turn, din ghearele lupului, ale vampirului!
KURT Calmează-te, Alice!
ALICE *(aplecîndu-se deasupra Căpitanului):* Unde ţi-e forţa ? Spune ? Şi energia!
Căpitanul incapabil să mai vorbească, scuipă fără ţintă precisă şi o nimereşte pe Alice în obraz.

ALICE Mai eşti în stare să scuipi venin, viperă ce eşti? Las că-ţi smulg eu limba din rădăcină! *(îi dă căpitanului o palmă.)* I-a amorţit capul, dar tot mai roşeşte! 0, Judit, fată admirabila, pe care am purtat-o m pîritece~lTş"â" cum am purtat si* "răzbunarea minima. Tu, tu ne-aTscapăTpe toţi!..'. Dacă măi ai capete, hidră ce eşti, ţi le tăiem şi pV acelea! *(îl_tra^e le' barb^^^ToTmâTexisia.* o dreptate pe pammt! Am^^ vi%ţ^3Tii3eori;™iJgr~ EPănî'cfezUt niciodată că p'oite exista cu adevă^" râTÎ Kurt," roăga-le lui Dunimezeîr^mă ierte că rFăm vrut să cred în elLO există dreptate! Acum vreau şi eu să fiu oaie! Spune-i asta, Kurt, în rugăciune! Un pic de şansă ne face mai buni, doar necazurile continue ne fac să devenim adevăraţi lupi!

Locotenentul intră din fund

ALICE Domnul căpitan a fost lovit de apoplexie, fiţi bun şi ajutaţi-ne să-1 ducem cu fotoliul dincolo!

LOCOTENENTUL Doamnă!... ALICE Ce este?

LOCOTENENTUL Vedeţi, domnişoara Judit...

ALICE Ajutaţi-ne mai întîi, despre Judit vorbim după aceea!

Locotenentul împinge fotoliul afară, spre dreapta.

ALICE Afară cu cadavrul! Afară cu el şi deschideţi larg uşile! Trebuie să aerisim aici! *(Deschide larg uşile din fund; între timp afară s-a înseninat.)* Uf!...

KURT îl părăseşti?

ALICE Un vas naufragiat se părăseşte. \?r whipajni se salvează-k .. Nu sînţdişp_usă_jă_ îmbrac morţi şi cu atît mai puţin o fiară care" ainceput să putrezească] N-au decît'să-Iiâ păzitorii de noapte sau cei de la sălile de disecţie! Un loc de veci ar fi mult prea bun pentru mîna asta de scîrnăvie! Mă duc să mă spăl de toată murdăria asta, dacă voi putea să mă mai curăţ vreodată!

Judit apare afară în dreptul balustradei, cu capul gol, agitîndu-şi batista spre mare.

KURT *(iese prin fund):* Cine e acolo ? Judit ? *(Strigă.)* Judit!

300

JUDIT *(intră, strigînd):* A plecat!

KURT Cine?

JUDIT Allan a plecat!

KURT Fără să-şi ia rămas bun?

JUDIT De la mine şi-a luat rămas bun şi ţie, unchiule,
îţi trimite salutări! ALICE Adevărat ?

JUDIT *(se aruncă în braţele lui Kurt):* A plecat! KURT Lasă, fetiţa mea, că se întoarce din nou!

ALICE Sau poate plecăm noi după el! KURT *(CU un gest spre uşa din dreapta):* Să-1 lăsăm aşa ? Ce-o să zică lumea ?... ALICE Lumea? Puţin îmi pasă!... Judit, vino şi mă îmbrăţişează!

Judit se apropie de Alice, care o sărută pe frunte.

ALICE Vrei să pleci şi tu?

JUDIT Mai întrebi?

ALICE Dar tata e bolnav!

JUDIT Ce-mi pasă!

ALICE Asta e Judit! O, te iubesc, Judit!

JUDIT Şî^âpbî, papa im e meschin ._^_si nu-i plac mof-tuxikJ_in_orice_ caz^papa ~~are gnst~~!

ALICE Da, într-o oarecare măsură!

JUDIT Şi-apoi, cred că după telefonul acela nu mai are prea mult chef să mă vadă!.. . Păi, de ce voia să mă dea pe mîna unui boşorog? Nu, Allan, Allan! *(Se aruncă în braţele lui Kurt.)* Vreau să mă duc la Allan! *((Se smulge din braţele lui Kurt şi fuge afară ca să fluture batista.)*

Kurt o urmează şi face şi el semne de rămas bun.

ALICE Şi cînd te gîndeşti că florile răsar din gunoi!

ALICE

LOCOTENENTUL ALICE

LOCOTENENTUL ALICE

LOCOTENENTUL ALICE

L

Locotenentul intră din dreapta.
Ei?
Despre domnişoara Judit!...
îţi face atîta plăcere să-ţi simţi buzele mîngîiate
de numele ei, încît uiţi de muribund?
Dar dînsa mi-a spus...
Dînsa? Spune-i mai bine Judit. Dar înainte de
toate: ce se întîmplă dincolo?
Dincolo !... Acolo totul s-a terminat!
S-a terminat ?. .. O, Doamne, îţi mulţumesc în
numele meu şi al întregii omeniri, că ne-ai scăpat
301
de răul ăsta!... Dă-mi te rog braţul! Vreau să ies afară şi să respir! Să respir!
Locotenentul îi oferă braţul.
ALICE *(se mai înfrînează):* A spus ceva înainte de a
muri? LOCOTENENTUL Tatăl domnişoarei Judit a spus cîteva cuvinte!
ALICE Ce-a spus ? LOCOTENENTUL A spus:... „Iartă-i că nu ştiu ce fac".
ALICE De necrezut f~ LOCOTENENTUL Da, tatăl domnitoarei Judit a fost un om bun
şi nobil. ALICE Kurt!
ALICE KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT ALICE
KURT LOCOTENENTUL
ALICE KURT
ALICE
Kurt intră.
S-a terminat! O!...
Ştii care au fost ultimele lui cuvinte? Nu, n-ai de unde. „Iartă-i, că nu ştiu ce fac"... Şi poţi să le interpretezi?
A vrut fără îndoială să spună că el a făcut totdeauna ceea ce trebuie şi că a murit în schimb ca unul pe care viaţa 1-a nedreptăţit. Sigur că o să i se ţină discursuri funebre frumoase. Şi o să primească o mulţime de cununi! De la subofiţeri! Da!
Acum un an spunea cam aşa: Se pare că viaţa e o farsă colosală!
Crezi că ne-a prostit chiar pînă în momentul morţii ?
Nu!... Dar acum, că a murit, simt o dorinţă ciudată să-1 vorbesc de bine!
Avanei aşa să facem!■- -......
Tatăl domnişoarei Judit a fost un om bun şi
nobil!
(către Kurt): Auzi?
„Nu ştiu ce fac." De cîte ori nu te-am întrebat,
dacă el ştie oare ce face. Şi tu ai spus că nu crezi
că ştie! De aceea, iartă-1!
Enigme! Enigme!... Dar uite, acum e pace în
casă! Pacea măreatăamorţii! Minunată ca şi
agitaţia solemnă cauzată, de venirea pe lume a
unui cqgil. Aud liniştea... şT~vacT pe podeaua
asta urmele fotoliului în care a şezut... Şi simt
că şi viaţa mea s-a sfîrşit acum şi că moartea"

îl apropie şi de mine! Ştii, e ciudat: cuvintele aşa de simple" ale locotenentului — căci are un suflet simplu — mă urmăresc; am început să le iau în serios. Soţul meu, iubitul tinereţii mele — da, poţi să rîzi —"ITTost râToin bun şi"noblT, orice s-ar spune!

KURT Da, şi un om plin de curaj... care a luptat pentru existenţa sa şi alor săi!

ALICE Cîte griji! Cîte umilinţe! Peste care el a tras cu buretele... ca să poată merge mai departe!

KURT Un nedreptăţit! Asta spune destule. Alice, intră înăuntru!

ALICE Nu ! Nu pot! Stînd de vorbă, am regăsit în amin-! /tire chipul lui din tinereţe — l-am văzut, îl v văd — acum, ca şi atunci cînd avea douăzeci de ani!... Cred că l-am iubit pe omul ăsta! // *(I*

KURT Şi l-ai urît!' ~ " '

ALICE Da, 1-arnsi urît!... Să-i odihnească sufletul în pace! *(Merge spre uşa din dreapta unde se opreşte cu mîinile împreunate ca pentru rugăciune.)*

CORTINA